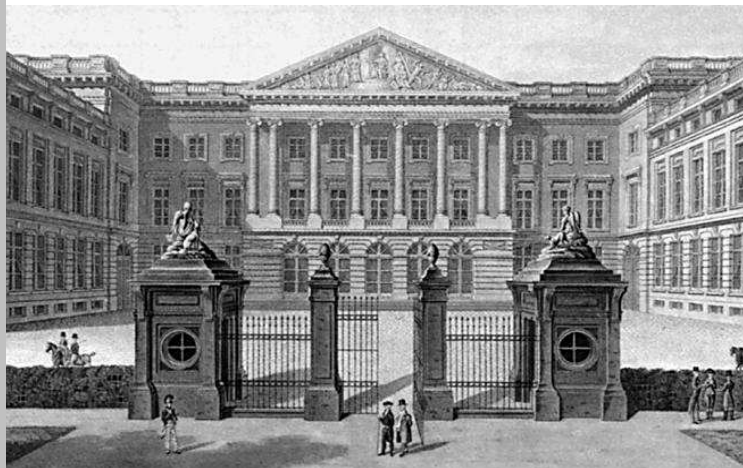

Belgische Senaat

Gewone Zitting 2008-2009

4-72

Plenaire vergaderingen
Donderdag 23 april 2009

Namiddagvergadering

Handelingen

Sénat de Belgique

Session ordinaire 2008-2009

Annales

Séances plénières
Jeudi 23 avril 2009

Séance de l'après-midi

4-72

De **Handelingen** bevatten de integrale tekst van de redevoeringen in de oorspronkelijke taal. Deze tekst werd goedgekeurd door de sprekers. De vertaling – *cursief gedrukt* – verschijnt onder de verantwoordelijkheid van de dienst Verslaggeving. Van lange uiteenzettingen is de vertaling een samenvatting.

De nummering bestaat uit het volgnummer van de legislatuur sinds de hervorming van de Senaat in 1995, het volgnummer van de vergadering en de paginering.

Voor bestellingen van Handelingen en Vragen en Antwoorden van Kamer en Senaat:
Dienst Publicaties Kamer van volksvertegenwoordigers, Natieplein 2 te 1008 Brussel, tel. 02/549.81.95 of 549.81.58.

Deze publicaties zijn gratis beschikbaar op de websites van Senaat en Kamer:
www.senate.be www.dekamer.be

Afkortingen – Abréviations

CD&V	Christen-Democratisch en Vlaams
cdH	centre démocrate Humaniste
Ecolo	Écologistes confédérés pour l'organisation de luttes originales
FN	Front National
LDD	Lijst Dedecker
MR	Mouvement réformateur
Open Vld	Open Vlaamse liberalen en democraten
PS	Parti Socialiste
sp.a	socialistische partij anders
VB	Vlaams Belang

Les **Annales** contiennent le texte intégral des discours dans la langue originale. Ce texte a été approuvé par les orateurs. Les traductions – *imprimées en italique* – sont publiées sous la responsabilité du service des Comptes rendus. Pour les interventions longues, la traduction est un résumé.

La pagination mentionne le numéro de la législature depuis la réforme du Sénat en 1995, le numéro de la séance et enfin la pagination proprement dite.

Pour toute commande des Annales et des Questions et Réponses du Sénat et de la Chambre des représentants: Service des Publications de la Chambre des représentants, Place de la Nation 2 à 1008 Bruxelles, tél. 02/549.81.95 ou 549.81.58.

Ces publications sont disponibles gratuitement sur les sites Internet du Sénat et de la Chambre:
www.senate.be www.lachambre.be

Inhoudsopgave	Sommaire
Overlijden van een oud-senator.....6	Décès d'un ancien sénateur.....6
Belangenconflict.....6	Conflit d'intérêts.....6
Inoverwegingneming van voorstellen6	Prise en considération de propositions.....6
Mondelinge vragen.....6	Questions orales.....6
Mondelinge vraag van de heer Alain Destexhe aan de vice-eersteminister en minister van Buitenlandse Zaken over «de drie Belgen die opgesloten zijn in Congo» (nr. 4-734).....6	Question orale de M. Alain Destexhe au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «les trois Belges incarcérés au Congo» (n° 4-734).....6
Mondelinge vraag van mevrouw Anne Delvaux aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de toegankelijkheid van de stembureaus voor personen met een handicap» (nr. 4-742).....8	Question orale de Mme Anne Delvaux au ministre de l'Intérieur sur «l'accessibilité des bureaux de vote pour les personnes handicapées» (n° 4-742)8
Mondelinge vraag van mevrouw Lieve Van Ermen aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de medische spookdienst van de federale politie» (nr. 4-730)9	Question orale de Mme Lieve Van Ermen au ministre de l'Intérieur sur «le service médical fantôme de la Police fédérale» (n° 4-730).....9
Mondelinge vraag van mevrouw Olga Zrihen aan de minister van Justitie over «de zorgwekkende toestand van het vreedegerecht van La Louvière» (nr. 4-732)11	Question orale de Mme Olga Zrihen au ministre de la Justice sur «la situation préoccupante dans laquelle se trouve la justice de paix de La Louvière» (n° 4-732)11
Mondelinge vraag van de heer Geert Lambert aan de eerste minister over «de kritiek van een vice-eersteminister op de regering» (nr. 4-736)12	Question orale de M. Geert Lambert au premier ministre sur «les critiques d'un vice-premier ministre concernant le gouvernement» (n° 4-736)12
Mondelinge vraag van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over «de controle op de financiële transacties bij voetbalploeg Excelsior Moeskroen» (nr. 4-739).....14	Question orale de M. Louis Ide au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur «le contrôle sur les transactions financières de l'équipe de football Excelsior Mouscron» (n° 4-739).....14
Mondelinge vraag van de heer Paul Wille aan de eerste minister, aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen en aan de minister van Ontwikkelingssamenwerking over «aasgierfondsen» (nr. 4-728)18	Question orale de M. Paul Wille au premier ministre, au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles et au ministre de la Coopération au développement sur «les fonds vautours» (n° 4-728)18
Mondelinge vraag van de heer Patrik Vankrunkelsven aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over «de fiscale aftrek van kinderopvang» (nr. 4-729).....21	Question orale de M. Patrik Vankrunkelsven au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur «la déduction fiscale des dépenses pour garde d'enfants» (n° 4-729).....21
Mondelinge vraag van de heer André Van Nieuwkerke aan de vice-eersteminister en minister van Ambtenarenzaken, Overheidsbedrijven en Institutionele Hervormingen over «de dienstverlening van de NMBS jegens personen met een handicap» (nr. 4-741).....22	Question orale de M. André Van Nieuwkerke au vice-premier ministre et ministre de la Fonction publique, des Entreprises publiques et des Réformes institutionnelles sur «le service offert par la SNCB aux personnes handicapées» (n° 4-741)22
Mondelinge vraag van mevrouw Sfia Bouarfa aan de minister van Maatschappelijke Integratie, Pensioenen en Grote Steden over «de toekenning van de inkomensgarantie voor ouderen aan personen die in het buitenland verblijven» (nr. 4-733).....23	Question orale de Mme Sfia Bouarfa à la ministre de l'Intégration sociale, des Pensions et des Grandes villes sur «l'octroi de la GRAPA pour les personnes âgées séjournant à l'étranger» (n° 4-733).....23
Mondelinge vraag van de heer Dirk Claes aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en	Question orale de M. Dirk Claes à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la

Wetenschapsbeleid over «het afschaffen van de beroepsvoorwaarden voor de toegang tot de horeca» (nr. 4-740).....	25	Politique scientifique sur «la suppression des critères d'accès à la profession dans le secteur horeca» (n° 4-740).....	25
Mondelinge vraag van de heer Jurgen Ceder aan de minister van Landsverdediging over «de reis naar China van een aantal majoors» (nr. 4-718).....	26	Question orale de M. Jurgen Ceder au ministre de la Défense sur «le voyage en Chine d'un certain nombre de majors» (n° 4-718).....	26
Mondelinge vraag van de heer Josy Dubié aan de vice-eersteminister en minister van Buitenlandse Zaken en aan de minister van Landsverdediging over «de aanstaande legeroefeningen van de NAVO in Georgië» (nr. 4-744).....	28	Question orale de M. Josy Dubié au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères et au ministre de la Défense sur «les manœuvres militaires de l'OTAN prévues prochainement en Géorgie» (n° 4-744).....	28
Mondelinge vraag van mevrouw Martine Taelman aan de minister van Justitie over «de onderhandelingen met beklagden op het vlak van financiële misdrijven over de strafmaat» (nr. 4-731).....	31	Question orale de Mme Martine Taelman au ministre de la Justice sur «les négociations menées avec des prévenus dans des affaires de délits financiers concernant le taux de la peine» (n° 4-731).....	31
Mondelinge vraag van de heer Hugo Vandenberghe aan de minister van Justitie over «de onderhandelingen met beklagden» (nr. 4-745).....	31	Question orale de M. Hugo Vandenberghe au ministre de la Justice sur «les négociations avec les prévenus» (n° 4-745).....	31
Mondelinge vraag van de heer Jurgen Ceder aan de minister van Justitie over «het bijhouden van dossiers over politici door de Veiligheid van de Staat» (nr. 4-737).....	34	Question orale de M. Jurgen Ceder au ministre de la Justice sur «la conservation de dossiers concernant des politiciens par la Sûreté de l'État» (n° 4-737).....	34
Wetsontwerp houdende diverse bepalingen betreffende asiel en immigratie (Stuk 4-1251).....	36	Projet de loi portant des dispositions diverses relatives à l'asile et à l'immigration (Doc. 4-1251).....	36
Algemene bespreking.....	36	Discussion générale.....	36
Artikelsgewijze bespreking.....	36	Discussion des articles.....	36
Wetsvoorstel tot aanvulling van de Woninghuurwet met betrekking tot de aanrekening van bemiddelingskosten van een vastgoedmakelaar aan de huurder (van mevrouw Els Schelfhout c.s., Stuk 4-1047).....	36	Proposition de loi complétant la loi sur les baux à loyer en ce qui concerne l'imputation au preneur des frais de médiation d'un agent immobilier (de Mme Els Schelfhout et consorts, Doc. 4-1047).....	36
Algemene bespreking.....	36	Discussion générale.....	36
Artikelsgewijze bespreking.....	38	Discussion des articles.....	38
Stemmingen.....	38	Votes.....	38
Wetsontwerp houdende diverse bepalingen betreffende asiel en immigratie (Stuk 4-1251).....	38	Projet de loi portant des dispositions diverses relatives à l'asile et à l'immigration (Doc. 4-1251).....	38
Wetsvoorstel tot aanvulling van de Woninghuurwet met betrekking tot de aanrekening van bemiddelingskosten van een derde aan de huurder (van mevrouw Els Schelfhout c.s., Stuk 4-1047).....	38	Proposition de loi complétant la loi sur les baux à loyer en ce qui concerne l'imputation au preneur des frais de médiation d'un tiers (de Mme Els Schelfhout et consorts, Doc. 4-1047).....	38
Regeling van de werkzaamheden.....	39	Ordre des travaux.....	39
Vraag om uitleg van de heer Patrik Vankrunkelsven aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «het gebruik van de SIS-kaart als identificatiemiddel» (nr. 4-847).....	41	Demande d'explications de M. Patrik Vankrunkelsven à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «l'usage de la carte SIS comme moyen d'identification» (n° 4-847).....	41
Vraag om uitleg van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «het kadaster van de medische beroepen» (nr. 4-849).....	43	Demande d'explications de M. Louis Ide à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «le cadastre des professions médicales» (n° 4-849).....	43
Vraag om uitleg van de heer Patrik Vankrunkelsven aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de beschikbaarheid van geanonimiseerde gegevens van ziekenhuizen voor		Demande d'explications de M. Patrik Vankrunkelsven à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «la disponibilité de données anonymisées des hôpitaux pour des fins de	

onderzoeksdoeleinden» (nr. 4-853).....43	recherche» (n° 4-853)..... 43
Vraag om uitleg van de heer Louis Ide aan de minister van Justitie en aan de staatssecretaris voor Mobiliteit over «de evolutie van het dossier betreffende de parkeerproblematiek voor gezondheidswerkers» (nr. 4-854)45	Demande d'explications de M. Louis Ide au ministre de la Justice et au secrétaire d'État à la Mobilité sur «l'évolution sur le dossier concernant la problématique de parking des travailleurs du secteur de la santé» (n° 4-854) 45
Vraag om uitleg van de heer Marc Elsen aan de minister van Migratie- en Asielbeleid over «de afhandeling van aanvragen voor visa van korte duur door de Dienst Vreemdelingenzaken» (nr. 4-842)46	Demande d'explications de M. Marc Elsen à la ministre de la Politique de Migration et d'Asile sur «le traitement des demandes de visas « court séjour » par l'Office des étrangers» (n° 4-842)..... 46
Vraag om uitleg van de heer Philippe Mahoux aan de staatssecretaris voor Personen met een handicap over «de toegankelijkheid van de lokalen van De Post en van haar website» (nr. 4-850).....49	Demande d'explications de M. Philippe Mahoux à la secrétaire d'État aux Personnes handicapées sur «l'accessibilité des locaux de La Poste et de son site internet» (n° 4-850) 49
Vraag om uitleg van de heer Marc Elsen aan de staatssecretaris voor Personen met een handicap over «de toegankelijkheid van de federale websites, en in het bijzonder van de website van De Post, voor gehandicapte personen» (nr. 4-846)49	Demande d'explications de M. Marc Elsen à la secrétaire d'État aux Personnes handicapées sur «l'accessibilité des sites internet fédéraux et plus particulièrement de La Poste aux personnes handicapées» (n° 4-846)..... 49
Berichten van verhindering52	Excusés 52
Bijlage	Annexe
Naamstemmingen.....53	Votes nominatifs 53
In overweging genomen voorstellen53	Propositions prises en considération 53
Vragen om uitleg.....55	Demandes d'explications 55
Evocatie.....57	Évocation 57
Boodschappen van de Kamer.....57	Messages de la Chambre..... 57
Indiening van wetsontwerpen.....57	Dépôt de projets de loi 57
Grondwettelijk Hof – Arresten.....58	Cour constitutionnelle – Arrêts 58
Grondwettelijk Hof – Prejudiciële vragen.....59	Cour constitutionnelle – Questions préjudicielles..... 59
Grondwettelijk Hof – Beroepen59	Cour constitutionnelle – Recours 59
Hof van Beroep60	Cour d'appel 60
Parketten.....60	Parquets..... 60
Arbeidsauditoraten61	Auditorats du Travail 61
Rechtbanken van eerste aanleg.....61	Tribunaux de première instance 61
Arbeidsrechtbanken.....61	Tribunaux du travail..... 61
Rechtbanken van koophandel.....62	Tribunaux de commerce 62
Algemene vergadering van de vrederechters en de rechters in de politierechtbanken.....62	Assemblée générale des juges de paix et des juges aux tribunaux de police..... 62
Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding62	Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme 62
Directie-generaal internationale samenwerking – Mensenrechten in partnerlanden63	Direction générale de la coopération internationale – Droits de l'Homme dans les pays partenaires 63
Centrale Raad voor het Bedrijfsleven.....63	Conseil central de l'économie..... 63
Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en Nationale Arbeidsraad63	Conseil central de l'économie et Conseil national du travail 63
Economische Overheidsbedrijven – NMBS.....64	Entreprises publiques économiques – SNCB..... 64
Internationale Arbeidsconferentie64	Conférence internationale du Travail..... 64

Voorzitter: de heer Armand De Decker

(De vergadering wordt geopend om 15.15 uur.)

Overlijden van een oud-senator

De voorzitter. – De Senaat heeft met groot leedwezen kennis gekregen van het overlijden van de heer Ludo Dierickx, eresenator, gewezen senator voor het arrondissement Antwerpen.

Uw voorzitter heeft het rouwbeklag van de Vergadering aan de familie van ons betreurde gewezen medelid betuigd.

Belangenconflict

De voorzitter. – Bij brief van 3 april 2009 zendt de Voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Voorzitter van de Senaat de motie over die door het Waals Parlement werd aangenomen op 14 januari 2009, en waarbij het Waals Parlement oordeelt ernstig te kunnen worden benadeeld door de wetsvoorstellen tot wijziging van de kieswetgeving met het oog op de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde (stukken Kamer nr. 52-0037/1 tot 18 en 52-0039/1 tot 15).

Het overleg tussen de afvaardiging van de Kamer van volksvertegenwoordigers en de afvaardiging van het Waals Parlement heeft plaatsgevonden op 25 maart 2009.

Daar dit overleg niet tot een oplossing heeft geleid wordt dit belangenconflict, overeenkomstig artikel 32, §1^{quater}, eerste lid, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, overgezonden aan de Senaat, die binnen dertig dagen een gemotiveerd advies uitbrengt aan het in artikel 31 van dezelfde wet bedoelde Overlegcomité.

– **Verzonden naar de commissie voor de Institutionele Aangelegenheden.**

Inoverwegingneming van voorstellen

De voorzitter. – De lijst van de in overweging te nemen voorstellen werd rondgedeeld.

Leden die opmerkingen mochten hebben, kunnen die vóór het einde van de vergadering mededelen.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, neem ik aan dat die voorstellen in overweging zijn genomen en verzonden naar de commissies die door het Bureau zijn aangewezen.

(*Instemming*)

(*De lijst van de in overweging genomen voorstellen wordt in de bijlage opgenomen.*)

Mondelinge vragen

Mondelinge vraag van de heer Alain Destexhe aan de vice-eersteminister en minister van Buitenlandse Zaken over «de drie Belgen die opgesloten zijn in Congo» (nr. 4-734)

De voorzitter. – De heer Guido De Padt, minister van Binnenlandse Zaken, antwoordt.

Présidence de M. Armand De Decker

(*La séance est ouverte à 15 h 15.*)

Décès d'un ancien sénateur

M. le président. – Le Sénat a appris avec un vif regret le décès de M. Ludo Dierickx, sénateur honoraire, ancien sénateur de l'arrondissement d'Anvers.

Votre président a adressé les condoléances de l'Assemblée à la famille de notre regretté ancien collègue.

Conflit d'intérêts

M. le président. – Par lettre du 3 avril 2009 le Président de la Chambre des représentants transmet au Président du Sénat la motion adoptée par le Parlement wallon, le 14 janvier 2009, et par laquelle le Parlement wallon considère qu'il risque d'être lésé gravement par les propositions de loi modifiant les lois électorales, en vue de scinder la circonscription électorale de Bruxelles-Hal-Vilvorde (doc. Chambre n° 52-0037/1 à 18 et 52-0039/1 à 15).

Une concertation entre une délégation de la Chambre des représentants et une délégation du Parlement wallon a eu lieu le 25 mars 2009.

Étant donné que cette concertation n'a pas abouti à une solution, ce conflit d'intérêts est porté devant le Sénat en application de l'article 32, §1^{er quater}, alinéa 1er, de la loi ordinaire du 9 août 1980 de réformes institutionnelles. Le Sénat rend, dans les trente jours, un avis motivé au Comité de concertation visé à l'article 31 de la même loi.

– **Envoi à la commission des Affaires institutionnelles.**

Prise en considération de propositions

M. le président. – La liste des propositions à prendre en considération a été distribuée.

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Sauf suggestion divergente, je considérerai ces propositions comme prises en considération et renvoyées à la commission indiquée par le Bureau. (*Assentiment*)

(*La liste des propositions prises en considération figure en annexe.*)

Questions orales

Question orale de M. Alain Destexhe au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «les trois Belges incarcérés au Congo» (n° 4-734)

M. le président. – M. Guido De Padt, ministre de l'Intérieur, répondra.

De heer Alain Destexhe (MR). – *Begin januari 2009 werden in Zuid-Kivu drie Belgen aangehouden en vastgehouden in de gevangenis van het Agence nationale de renseignement waar ze, volgens de Belgische pers en verschillende rechtstreekse getuigenissen, slecht zouden zijn behandeld, wat op foltering zou kunnen neerkomen.*

Het lijkt me, als Belg, zeer belangrijk dat onze autoriteiten bijstand verlenen aan landgenoten die door dergelijke maatregelen worden getroffen. Wij respecteren uiteraard de soevereiniteit van alle landen, maar we hebben de bijzondere plicht te waken over de veiligheid en de goede behandeling van onze onderdanen.

Zelfs als de feiten niet waar blijken te zijn, blijft het toch zo dat de detentieomstandigheden van onze landgenoten bijzonder slecht zijn en niet te vergelijken met die in België. Volgens mijn informatie is de toestand weinig veranderd sinds begin dit jaar.

Waarom worden die Belgen nog altijd vastgehouden?

Wat zijn de detentieomstandigheden?

Welke concrete stappen heeft de minister gezet om onze landgenoten menswaardige detentieomstandigheden te garanderen, of zelfs hun vrijlating te verkrijgen, al was het maar in afwachting van een vonnis?

Zijn er onderhandelingen aan de gang over een mogelijke repatriëring van onze landgenoten naar België?

De heer Guido De Padt, minister van Binnenlandse Zaken. – *De drie Belgen die begin januari 2009 in de RDC werden aangehouden, werden eerst vastgehouden door het ANR, het Agence nationale de renseignement.*

Eén van onze landgenoten werd op 11 maart 2009 overgebracht naar de DGM, de Direction générale de migration, en werd op 21 maart 2009 naar België uitgewezen.

Onze twee andere landgenoten werden op 14 maart 2009 overgebracht naar de CPRK, het Centre pénitentiaire et de rééducation de Kinshasa, gewoonlijk 'prison de Makala' genoemd.

Vanaf hun aanhouding heeft de Belgische ambassade te Kinshasa bij de Congolese autoriteiten de vereiste toelatingen gevraagd om hen te kunnen bezoeken in het ANR. Ze hebben aldus verschillende keren het bezoek van de diplomatieke attaché en van de consul kunnen ontvangen gedurende hun detentie bij het ANR. Sinds hun overbrenging naar de gevangenis van Makala brengen de consul en zijn adjunct hen elke week een bezoek.

Onze landgenoten klagen niet over de toestand in Makala en maken het goed. Hun belangen worden verdedigd door een advocaat uit Kinshasa. De ambassade volgt de zaak van nabij, verleent alle noodzakelijke consulaire bijstand en waakt erover dat hun detentieomstandigheden correct blijven.

Het departement houdt hun families geregeld op de hoogte van de ontwikkeling van hun dossier.

De heer Alain Destexhe (MR). – *Aangezien de minister van Binnenlandse Zaken heeft geantwoord in de plaats van de minister van Buitenlandse Zaken, kan ik niet uitvoerig ingaan op de informatie die hij heeft verstrekt. Ik vestig nochtans de*

M. Alain Destexhe (MR). – *Trois Belges ont été arrêtés au Sud-Kivu au début du mois de janvier 2009 puis détenus dans les cachots de l'Agence nationale de renseignement congolais où, selon la presse belge et divers témoignages directs, ils auraient subi des mauvais traitements pouvant être assimilés à de la torture.*

Il me paraît extrêmement important, en tant que Belge, que nos autorités soutiennent nos compatriotes faisant l'objet de telles mesures. Nous respectons évidemment la souveraineté de tous les pays de la planète mais nous avons le devoir particulier de veiller à la sécurité et au bon traitement de nos ressortissants.

En outre, même si les faits n'étaient pas avérés, il n'en reste pas moins que les conditions de détention de nos compatriotes sont particulièrement mauvaises et en rien comparables à celles que l'on applique en Belgique. Selon mes informations, la situation a peu évolué depuis le début de l'année.

Pourquoi ces Belges sont-ils toujours en détention ?

Quelles sont leurs conditions de détention ?

Le ministre peut-il me dire quelles démarches concrètes il a entreprises pour que nos compatriotes aient des conditions de détention dignes, voire pour obtenir leur libération, ne fût-ce que dans l'attente d'un jugement ?

Des négociations en vue du rapatriement éventuel de nos compatriotes en Belgique sont-elles en cours ?

M. Guido De Padt, ministre de l'Intérieur. – *Les trois Belges arrêtés en République démocratique du Congo au début du mois de janvier 2009 furent détenus, dans un premier temps, à l'ANR, l'Agence nationale de renseignement.*

Un de nos compatriotes fut transféré le 11 mars 2009 à la DGM, la Direction générale de migration, d'où il fut expulsé vers la Belgique le 21 mars 2009.

Nos deux autres compatriotes furent transférés vers le CPRK, le Centre pénitentiaire et de rééducation de Kinshasa, communément appelé « prison de Makala », en date du 14 mars 2009.

Dès leur arrestation, l'ambassade de Belgique à Kinshasa a sollicité les autorisations nécessaires auprès des autorités congolaises pour pouvoir leur rendre visite à l'ANR. Ils ont pu ainsi recevoir, à plusieurs reprises, la visite de l'attaché diplomatique et du consul durant leur détention à l'Agence nationale de renseignement. Depuis leur transfert à la prison de Makala, le consul et son adjoint leur rendent visite chaque semaine.

Nos compatriotes ne se plaignent pas de leur situation à Makala et se portent bien. Leurs intérêts sont défendus par un avocat de Kinshasa. L'ambassade continue à suivre l'affaire de près ; elle leur fournit toute l'assistance consulaire nécessaire et veille à ce que leurs conditions de détention restent correctes.

Le département tient régulièrement les familles informées du développement de leur dossier.

M. Alain Destexhe (MR). – *Le ministre de l'Intérieur ayant répondu en lieu et place du ministre des Affaires étrangères, je ne puis réagir longuement à ces informations. J'attire toutefois l'attention du gouvernement sur les conditions de*

aandacht van de regering op de detentieomstandigheden van de betrokken Belgen. De minister heeft niet echt op dat punt van de vraag geantwoord.

Ik verneem dat die omstandigheden niet correct waren, in elk geval niet in het begin. We blijven waakzaam wat de verplichting tot bijstand van onze regering tegenover onze onderdanen betreft.

Mondelinge vraag van mevrouw Anne Delvaux aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de toegankelijkheid van de stembureaus voor personen met een handicap» (nr. 4-742)

Mevrouw Anne Delvaux (cdH). – Het stemrecht is een politiek grondrecht. Dat is ook zo voor personen met een handicap, die eveneens het recht hebben deel te nemen aan het politieke leven.

Verskillende verenigingen die zich met de rechten van personen met een handicap bezighouden, wijzen erop dat er problemen blijven bestaan om volledig en vrij het stemrecht te kunnen uitoefenen.

Die verenigingen vragen bijvoorbeeld een betere toegankelijkheid van de stembureaus en de uitrusting. Ze vragen ook verkiezingsmateriaal dat aangepast is aan personen met een handicap: documenten in grote letters en in braille en, wat de debatten betreft, ondertiteling, gebarentaal, enzovoort ...

De vorige minister van Binnenlandse Zaken had zich geëngageerd om, in overleg met de staatssecretaris voor Personen met een handicap, tegen de regionale en Europese verkiezingen van 7 juni 2009 bepaalde maatregelen te nemen. Zo was er sprake van betere instructies aan de leden van de stembureaus, een beter onthaal van personen met een handicap, stembiljetten in grote letters en instructies aan de gemeenten om de toegankelijkheid van de stembureaus te verbeteren.

Er was ook sprake van samenwerking met de gemeenschappen en gewesten om op de verkiezingsdag voor aangepast vervoer te zorgen en van dovertolken tijdens de verkiezingsdebatten.

Heeft de minister uitvoering kunnen geven aan de intenties van de heer Dewael om het stemrecht voor personen met een handicap toegankelijker te maken? Hoe ver staat het overleg met de gemeenschappen en gewesten? Welke concrete maatregelen zullen tijdens de komende verkiezingen worden genomen? Is een wijziging van het Kieswetboek nodig om bepaalde aanpassingen verplicht te maken en aldus de personen met een handicap de mogelijkheid te geven hun stemrecht daadwerkelijk uit te oefenen?

De heer Guido De Padt, minister van Binnenlandse Zaken. – Mijn administratie heeft verschillende initiatieven genomen in samenwerking met de diensten van de staatssecretaris voor Personen met een handicap en met de vruchtbare medewerking van verenigingen die actief zijn op het vlak van de toegankelijkheid van personen met een beperkte mobiliteit.

Er werden aanbevelingen inzake de toegankelijkheid van stembureaus opgesteld ten behoeve van de gemeenten. Die aanbevelingen bevatten een hele reeks praktische raadgevingen voor de gemeenten om de kiesprocedure voor

détention des Belges concernés, le ministre n'ayant pas vraiment répondu à cet aspect de la question.

Il me revient que ces conditions ne furent pas correctes, en tout cas dans un premier temps. Nous continuerons à être vigilants quant à l'obligation d'assistance de notre gouvernement vis-à-vis de ses ressortissants.

Question orale de Mme Anne Delvaux au ministre de l'Intérieur sur «l'accessibilité des bureaux de vote pour les personnes handicapées» (n° 4-742)

Mme Anne Delvaux (cdH). – Le droit de vote est un droit politique fondamental. Il l'est également pour les personnes handicapées qui ont, elles aussi, le droit de participer à la vie politique.

Plusieurs associations pour les droits des personnes handicapées montrent pourtant que des difficultés persistent pour pouvoir exercer complètement et librement son droit de vote.

Ces associations demandent, par exemple, une meilleure accessibilité des bureaux de vote et des équipements. Elles souhaitent également la mise en place d'un matériel électoral conçu pour les personnes handicapées en ce qui concerne les documents – impression en grands caractères et en braille, par exemple – et les débats – sous-titrage, traduction gestuelle, ...

Le ministre de l'Intérieur précédent s'était engagé à prendre certaines mesures en concertation avec la secrétaire d'État aux personnes handicapées en vue des élections régionales et européennes du 7 juin 2009. Il était ainsi question d'améliorer les instructions données aux membres des bureaux électoraux, d'améliorer l'accueil des personnes handicapées, de proposer des bulletins de vote imprimés en grands caractères et de donner des instructions aux communes afin d'améliorer l'accès des bureaux.

Par ailleurs, il était question de collaborer avec les Communautés et les Régions pour offrir des moyens de transport adaptés le jour des élections et mettre en place un service de traduction gestuelle lors des débats électoraux.

Monsieur le ministre, avez-vous pu concrétiser les intentions exprimées par M. Dewael pour rendre le droit de vote plus accessible aux personnes handicapées ? Où en sont les concertations avec les Communautés et les Régions ? Quelles seront les mesures mises concrètement en place lors des prochaines élections ? Une modification du Code électoral est-elle nécessaire afin de rendre certaines adaptations obligatoires et permettre ainsi aux personnes handicapées d'exercer réellement leur droit de vote ?

M. Guido De Padt, ministre de l'Intérieur. – Diverses initiatives ont été mises en œuvre par mon administration en partenariat avec les services de la secrétaire d'État aux Personnes handicapées et avec la collaboration fructueuse d'associations actives en matière d'accessibilité des personnes à mobilité réduite.

Ainsi, des recommandations en matière d'accessibilité aux bureaux de vote ont été établies à l'attention des communes du Royaume. Ces recommandations contiennent notamment toute une série de conseils pratiques à destination des

iedereen te vergemakkelijken. Ik denk aan de aanwezigheid van loepen in de stembureaus, aan kiesinstructies en stembiljetten met grotere letters bij de ingang van de stembureaus, enzovoort ...

De gemeenten zullen die aanbevelingen vanaf morgen ontvangen. Ze kunnen nu al op de website van mijn departement worden geraadpleegd.

Mijn administratie heeft ook de instructies voor de voorzitters van de stembureaus aangepast en er de praktische raadgevingen voor het onthaal van personen met een handicap in opgenomen.

Mijn administratie heeft voorts een ‘gemakkelijk te lezen’ brochure opgesteld met vereenvoudigde kiesinstructies voor mensen die problemen hebben om instructies te begrijpen.

De staatssecretaris voor Personen met een handicap heeft zich ertoe verbonden de gemeenschappen en gewesten te sensibiliseren voor het tekort aan aangepast vervoer voor personen met een handicap op de verkiezingsdag en voor de uitzending van verkiezingsdebatten op televisie met gebarentaal.

Wat een eventuele wijziging van het Kieswetboek betreft, wijs ik op de wet van 24 maart 2009 die het verval opheft van een wetsvoorstel over de door u opgeworpen problematiek dat tijdens de vorige legislatuur door de Kamer werd aangenomen. Het komt dus de wetgever toe zich daarover uit te spreken.

Ik vestig er tevens uw aandacht op dat, in het kader van de lopende overheidsopdracht voor de ontwikkeling van een nieuw geautomatiseerd kiessysteem, het bestek bepaalt dat het nieuwe systeem toegankelijk en gemakkelijk bruikbaar moet zijn voor alle burgers.

Mevrouw Anne Delvaux (cdH). – Ik zal de lectuur van uw website, waarop al deze informatie staat, zeker aanbevelen.

Overigens zouden er naast stembiljetten in grote letters voor slechtzienden ook biljetten in braille moeten zijn voor blinden.

Mondelinge vraag van mevrouw Lieve Van Ermen aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de medische spookdienst van de federale politie» (nr. 4-730)

Mevrouw Lieve Van Ermen (LDD). – Verschillende kranten berichtten afgelopen weken hoe de medische dienst van de federale politie lonen bleef uitbetalen, ook al functioneert hij niet. ‘De dokters, verplegers en bedienden – samen goed 150 man sterk – blijven vaak gewoon thuis omdat er toch geen werk is. Ondertussen strijken ze wel al jaren elke maand hun loon op.’

Compleet ingerichte praktijkruimten van politiedokters en -tandartsen zouden leegstaan. Tien aangekochte ambulances zouden nog nooit de garage uit zijn gereden.

Was de minister op de hoogte van deze wanpraktijken vóór ze in de pers verschenen?

Bij de vroegere rijkswacht hadden de leden door hun statuut ‘recht’ op interne medische bijstand. Sinds de reorganisatie van de politiediensten hebben alle politieambtenaren hetzelfde statuut en worden ze op het vlak van medische

communes afin de faciliter la procédure de vote pour tout un chacun. Je songe à la présence de loupes dans les bureaux de vote, aux instructions de vote et aux bulletins en caractères agrandis présents à l’entrée du bureau de vote, etc.

Les communes recevront ces recommandations dès demain. Celles-ci peuvent déjà être consultées sur le site internet de mon département.

Mon administration a également adapté les instructions destinées aux présidents des bureaux de vote afin d’y intégrer des conseils pratiques en ce qui concerne l’accueil des personnes handicapées.

Je tiens également à vous informer qu’une brochure « facile-à-lire » contenant les instructions de vote simplifiées a été rédigée par mon administration, à l’attention spécifique des personnes ayant des difficultés de compréhension.

La secrétaire d’État aux Personnes handicapées s’est engagée à sensibiliser les Régions et les Communautés au manque de transport adapté pour les personnes handicapées le jour des élections ainsi qu’à la diffusion de débats électoraux télévisuels avec traduction gestuelle.

Concernant une éventuelle modification du Code électoral, je vous signale que la loi du 24 mars 2009 a relevé de caducité un projet de loi adopté par la Chambre sous la précédente législature et abordant la problématique que vous évoquez. Il appartiendra donc au législateur de se prononcer.

Enfin, j’attire votre attention sur le fait que dans le cadre du marché public actuellement en cours visant au développement d’un nouveau système de vote automatisé, le cahier des charges prévoit que ce nouveau système doit être accessible et facilement utilisable par tous les citoyens.

Mme Anne Delvaux (cdH). – Je vais recommander la lecture de votre site où figurent toutes ces informations.

Par ailleurs, à côté des bulletins aux caractères agrandis pour les malvoyants, il faudrait disposer de bulletins en braille pour les non-voyants.

Question orale de Mme Lieve Van Ermen au ministre de l’Intérieur sur «le service médical fantôme de la Police fédérale» (n° 4-730)

Mme Lieve Van Ermen (LDD). – Ces dernières semaines, différents journaux ont révélé que le service médical de la police fédérale continue à verser des traitements alors qu’il ne fonctionne pas. Près de 150 personnes de ce service resteraient tout bonnement à domicile faute de travail mais continueraient à percevoir leur salaire chaque mois.

Les cabinets parfaitement équipés des médecins et dentistes de la police seraient inoccupés. Dix ambulances ne seraient jamais sorties du garage.

Le ministre était-il au courant de ce dysfonctionnement avant que la presse le divulgue ?

Le statut des membres de l’ancienne gendarmerie leur garantissait le « droit » à une assistance médicale interne. Depuis la réorganisation des services de police, tous les fonctionnaires de police ont le même statut et sont considérés comme des fonctionnaires ordinaires pour les soins de santé.

behandeling eigenlijk als 'gewone' ambtenaren beschouwd. Door het nieuwe statuut, nu al sinds 2001 in voege, is de medische dienst van de federale politie overbodig geworden. Waarom werd hij dan nog niet afgeschaft?

Waarom werden voor die dienst, die eigenlijk geen bestaansreden meer heeft, toch nog bijkomende investeringen gedaan in rollend materieel, kantoorruimtes, uitrusting, enzovoort? Heeft de federale politie misschien geld te veel? Over hoeveel nutteloze investeringen gaat het in totaal?

Blijkbaar wordt in de pers ook gewag gemaakt van dokters en verplegend personeel die ten onrechte zijn betaald. Over welke periode spreken we hier? En over hoeveel ten onrechte betaalde lonen gaat het?

Wie is uiteindelijk verantwoordelijk voor die verspilling van geld en middelen? Wie heeft zijn handtekening geplaatst om de onterechte lonen uit te betalen? Wie heeft zijn akkoord gegeven om de nutteloze uitgaven te kunnen doen?

Wat zal de minister concreet ondernemen om aan deze toestand een einde te maken? Is er een kans dat er nog gelden kunnen worden gerecupereerd?

De heer Guido De Padt, minister van Binnenlandse Zaken. – Vooraf wil ik erop wijzen dat ik in de kamercommissie voor de Binnenlandse Zaken dinsdag jongstleden al uitvoerig heb geantwoord op de mondelinge vragen van de volksvertegenwoordigers Weyts, Doomst, Dierick en Vandenhove over de medische dienst van de federale politie. Ik kan mevrouw Van Ermen dan ook verwijzen naar de verslagen die daarvan werden gemaakt.

Momenteel loopt een gerechtelijk onderzoek naar bepaalde aspecten van de werking van de medische dienst. Gelet op dit gerechtelijk onderzoek en in afwachting van de resultaten ervan, kan ik niet ingaan op vragen over de gerechtelijke aspecten van de zaak. Mevrouw Van Ermen zal dat zeker begrijpen.

Was ik op de hoogte? Reeds enige tijd deden de geruchten de ronde dat de arbeidstijdregeling in de medische dienst nogal ruim werd geïnterpreteerd. Mede daarom gaf de commissaris-generaal in februari 2009 de opdracht een interne algemene doelmatigheidsaudit uit te voeren. In de regelmatige contacten die ik met de syndicale organisaties onderhoud, was deze toestand mij ook ter ore gekomen. Op het onderhandelingscomité van mijn departement en de vakbonden werd op 11 maart 2009 een stakingsaanzegging behandeld en werd gevraagd naar een externe audit van de medische dienst.

Daarop heeft de directeur-generaal van de algemene directie van de ondersteuning en van het beheer de Algemene Inspectie gevraagd een eerder gerichte audit uit te voeren. In afwachting van het resultaat van het gerechtelijk onderzoek, werden de auditactiviteiten om evidente redenen opgeschort.

Ik zal deze problematiek, die me echt bezighoudt, van nabij blijven volgen. Ook de audits interesseren mij, want mogelijk is er nog marge tot rationalisering. Zeggen dat de dienst geheel overbodig is, lijkt mij wel wat kort door de bocht. Zo is er onder andere de controlegeneeskunde, de ondersteuning bij potentieel gevaarlijke operaties en de terugbetalingsdienst. Nogmaals, ik houd mijn aandacht erop gefocust.

Le nouveau statut, en vigueur depuis 2001, a rendu superflu le service médical de la police fédérale. Pourquoi n'a-t-il pas été supprimé ?

Pourquoi des investissements supplémentaires en matériel roulant, en espaces de bureaux et en équipement ont-ils été réalisés pour ce service qui n'a plus de raison d'être ?

La police fédérale a-t-elle trop d'argent ?

Quel est le montant total de ces investissements inutiles ?

La presse annonce également que des médecins et du personnel soignant ont été indûment rémunérés. Quelle est la période concernée ? Quelle est l'importance des rémunérations indûment payées ?

Qui est responsable de ce gaspillage d'argent et de moyens ? Qui a placé sa signature au bas des formulaires de paiement de ces rémunérations indues ? Qui a autorisé les dépenses inutiles ?

Quelles mesures concrètes le ministre prendra-t-il pour mettre fin à cette situation ? Est-il encore possible de récupérer de l'argent ?

M. Guido De Padt, ministre de l'Intérieur. – *Je tiens d'abord à préciser que, mardi dernier, j'ai déjà répondu en long et en large à des questions à ce sujet en commission de l'Intérieur de la Chambre. Je renvoie donc Mme Van Ermen au compte rendu qui en a été fait.*

Certains aspects du fonctionnement du service médical font actuellement l'objet d'une instruction judiciaire. Dans l'attente des résultats de celle-ci, je ne peux m'exprimer sur les aspects judiciaires de l'affaire. Mme Van Ermen le comprendra certainement.

Depuis quelques temps, des rumeurs circulaient concernant l'interprétation assez large de l'organisation du travail au sein du service médical. C'est notamment à la suite de ces rumeurs que le commissaire général a ordonné, en février 2009, un audit interne de l'efficacité du service. J'avais également eu vent de la situation lors des contacts réguliers que j'entretiens avec les syndicats. Le comité de négociation, qui s'est tenu le 11 mars 2009, a examiné un préavis de grève et demandé un audit externe du service.

C'est à cette occasion que le directeur général Appui et Gestion a chargé l'Inspection générale de procéder à un audit ciblé. Ces audits ont bien entendu été suspendus en attendant le résultat de l'instruction judiciaire.

Je suivrai attentivement cette affaire qui me préoccupe vraiment. Je m'intéresse également aux audits car peut-être subsiste-t-il une marge de manœuvre pour une rationalisation. Prétendre que le service est tout à fait superflu me paraît excessif. Je pense notamment à la médecine de contrôle, à l'assistance lors d'opérations potentiellement dangereuses et au service de remboursement.

Mevrouw Lieve Van Ermen (LDD). – Ik dank minister De Padt voor zijn uitleg en hopelijk komen we tot een resultaat.

Mondelinge vraag van mevrouw Olga Zrihen aan de minister van Justitie over «de zorgwekkende toestand van het vrederecht van La Louvière» (nr. 4-732)

Mevrouw Olga Zrihen (PS). – Het vrederecht van La Louvière is bevoegd voor het kanton van de stad La Louvière, die 77 509 inwoners telt. Het is het belangrijkste kanton van het rechtsgebied van het hof van beroep van Bergen. Ingevolge de herindeling van de gerechtelijke kantons in 2001 is het aantal rechtsonderhorigen van het kanton La Louvière bijna verdubbeld van 42 500 tot 77 500. De toestand van de bevolking is precair is en er zijn verschillende rusthuizen en twee grote ziekenhuizen. Sinds enkele maanden blijft het aantal dossiers maar groeien. Ze betreffen met name schuldvorderingen, huurgeschillen en herzieningen van alimentaties. De huidige economische crisis verergerd de situatie. Elke week komen er 300 verzoeken bij.

Het aantal zittingen moest worden verdubbeld. Momenteel is er dan ook nog geen achterstand. Toch is de griffie overstelpt. Volgens sommige advocaten is het niet meer mogelijk een afschrift van een vonnis te bekomen en moeten dagvaardingen meer dan een jaar vooraf worden gegeven. De verontwaardiging van rechtzoekenden, advocaten en griffiepersoneel bereikt een hoogtepunt. Het aantal griffiepersoneelsleden is niet aangepast aan de verhoging van het aantal geschillen. Dat structurele tekort wordt nog verergerd door het feit dat personeelsleden met ziekteverlof niet worden vervangen.

Sommige aspecten van de openbare dienstverlening van justitie worden in La Louvière niet meer gegarandeerd, ondanks de grote inspanningen van de vrederechter en het griffiepersoneel. Duizenden vonnissen kunnen niet meer worden uitgevoerd. Dat is dramatisch in de meeste sociale gevallen, zoals die inzake alimentatie. Tot nu toe hebben de stappen die bij de administratie werden ondernomen, geen echte oplossing voor dit ernstige probleem gebracht.

Kent de minister de zorgwekkende toestand van het vrederecht van La Louvière? Kan hij zeggen wat de vooruitzichten zijn? Welke maatregelen zal hij nemen om de personeelsproblemen bij het vrederecht van La Louvière tot een duurzame oplossing te brengen? Kunnen er uitzonderlijk contractuelen in dienst worden genomen? Kan de minister, om tegemoet te komen aan de dringende situatie, artikel 330 van het Gerechtelijk Wetboek niet toepassen? Dat geeft de minister van Justitie de mogelijkheid griffiers en adjunct-griffiers van een hof of rechtbank te delegeren naar een gelijke of hogere functie in een andere griffie.

De heer Stefaan De Clerck, minister van Justitie. – Ik ken de situatie van het vrederecht van het kanton La Louvière.

Ik herinner eraan dat de personeelsformatie van de vrederechten wettelijk is vastgelegd. Voor het betrokken vrederecht bedraagt die zeven eenheden. Wanneer dit statistisch nodig is – aantal behandelde zaken, verschillende akten, bijzondere procedures zoals de bescherming van geesteszieken, enz. – wordt bijkomend personeel toegewezen. Het vrederecht van La Louvière kan momenteel beschikken

Mme Lieve Van Ermen (LDD). – J'espère que nous obtiendrons des résultats.

Question orale de Mme Olga Zrihen au ministre de la Justice sur «la situation préoccupante dans laquelle se trouve la justice de paix de La Louvière» (n° 4-732)

Mme Olga Zrihen (PS). – La justice de paix de La Louvière est compétente pour un canton, celui de la ville de La Louvière, comptant 77 509 habitants. Ils s'agit du canton le plus important du ressort de la cour d'appel de Mons. En 2001, à la suite de la restructuration des cantons judiciaires, le nombre de justiciables du canton louviérois a pratiquement doublé : il est passé de 42 500 à 77 500, avec une population précarisée et la présence de plusieurs maisons de retraite et de deux grands hôpitaux. Depuis plusieurs mois, le nombre des dossiers ne cesse d'augmenter. Ils portent notamment sur des récupérations de créances, des contentieux locatifs et des révisions de pensions alimentaires. Cette situation s'amplifie avec la crise économique actuelle. Plus de 300 nouvelles demandes sont introduites chaque semaine.

Les audiences ont dû être dédoublées. Dès lors, actuellement, il n'existe pas encore d'arriéré. Toutefois, le greffe est totalement saturé. Selon certains avocats, il ne serait plus possible d'obtenir la délivrance d'une expédition de jugements et des citations doivent être données plus d'un an à l'avance. L'exaspération des justiciables, des avocats et du personnel est à son comble. De plus, le personnel du greffe n'a pas été adapté à l'augmentation du contentieux. Cette insuffisance structurelle est aggravée par le non-remplacement de membres du personnel en congé de maladie.

Certains aspects du service public de la Justice ne sont plus assurés à La Louvière, malgré les efforts importants consentis par le juge de paix et le personnel du greffe. Des milliers de jugements ne peuvent plus être exécutés, ce qui est dramatique dans la plupart des cas sociaux, comme ceux concernant des pensions alimentaires. Jusqu'à présent, les différentes démarches auprès de l'administration n'ont pas permis d'apporter une réelle solution à ce grave problème.

Connaissez-vous la situation déplorable de la justice de paix de La Louvière, monsieur le ministre ? Pourriez-vous nous donner des prévisions à ce sujet ? Quelles mesures comptez-vous prendre afin d'apporter une solution durable aux problèmes de personnel rencontrés par la justice de paix de La Louvière ? Des engagements de contractuels sont-ils prévus de manière exceptionnelle ? En outre, afin de parer à l'urgence de la situation, ne pourriez-vous pas appliquer l'article 330 du code judiciaire qui prévoit que le ministre de la Justice peut déléguer à d'autres fonctions égales ou supérieures dans un autre greffe des greffiers et des greffier adjoints d'une cour ou d'un tribunal ?

M. Stefaan De Clerck, ministre de la Justice. – Je connais bien la situation de la justice de paix du canton de La Louvière.

Pour rappel, le cadre du personnel des justices de paix est déterminé légalement et est fixé pour la justice de paix concernée à sept unités. En fonction des statistiques – nombre d'affaires traitées, actes divers, procédures particulières telles que la protection des malades mentaux, etc. –, du personnel supplémentaire a été accordé. La justice de paix de

over een bijkomende kracht. De personeelsformatie bestaat dan ook uit acht mensen.

Er werden al concrete maatregelen genomen om dit gerecht toe te laten zijn opdracht ten gunste van de justitiabelen zo goed mogelijk uit te voeren: het contract van een medewerker en een delegatie van bevoegdheden van griffier werden verlengd.

Wegens de zeer bijzondere situatie van het vrederecht van La Louvière en gelet op het verzoek van de gerechtelijke autoriteiten heb ik de indienstneming van een negende medewerker goedgekeurd. Ik geef u een kopie van de beslissing die begin april werd genomen.

Mevrouw Olga Zrihen (PS). – Dat zal het kanton erg ten goede komen. Ik zal het in kennis stellen van uw beslissing.

Mondelinge vraag van de heer Geert Lambert aan de eerste minister over «de kritiek van een vice-eersteminister op de regering» (nr. 4-736)

De heer Geert Lambert (Onafhankelijke). – Ik was verbijsterd toen ik vicepremier Didier Reynders een tijdje geleden voor de media hoorde verklaren dat het land niet meer wordt bestuurd. Met andere woorden, de vicepremier zegt dat de regering niet werkt. Voor hem is het duidelijk dat de Vlamingen wat anders willen na zoveel maanden zonder echte beslissingen.

Men zou kunnen stellen dat de vicepremier overschot van gelijk heeft als de premier zelf beslist heeft geen beslissingen meer te nemen voor de regionale en Europese verkiezingen van 7 juni.

In 1981 moest een regering ontslag nemen omdat enkele ministers in staking gingen. Vandaag staakt blijkbaar de hele regeringsploeg, met de eerste minister op kop.

Vandaar mijn vragen.

Heeft de premier vicepremier Reynders tot de orde geroepen over zijn uitspraken?

Maakt de MR nog deel uit van de regering en zal dat ook nog het geval zijn na de verkiezingen van 7 juni?

Bestuurt de regering het land, of hebben we te maken met een veredelde regering van lopende zaken in afwachting dat de kiezer op 7 juni mag oordelen, maar niet over de federale regering?

De heer Herman Van Rompuy, eerste minister. –

De heer Reynders heeft zijn verklaringen afgelegd in de marge van een verkiezingsbijeenkomst. Dat stemt mij al tot grote mildheid.

De federale regering die ik leid, is drie maanden oud. Soms heb ik de indruk dat men haar beoordeelt alsof ze al drie jaar oud is.

In die drie maanden hebben wij een economisch relanceplan uitgevoerd. Dat is samen met de herstelplannen van de gewestregeringen goed voor 0,9% van het bbp. Dat resultaat kan voorzichtig genoemd worden, maar ik acht het voldoende. In de oppositie hebben sommigen gepleit voor 3% van bbp, of tien miljard!

Wij hebben wettelijke maatregelen genomen voor de

La Louvière peut ainsi disposer actuellement d'une unité supplémentaire, ce qui porte son cadre à huit agents.

Afin de permettre à cette juridiction d'exercer au mieux sa mission en faveur des justiciables, des mesures concrètes ont déjà été prises : le contrat, arrivé à expiration, d'un collaborateur a été prolongé, de même qu'une délégation aux fonctions de greffier.

En raison de la situation toute particulière que connaît la justice de paix de La Louvière et à la demande des autorités judiciaires, j'ai accordé le recrutement d'un neuvième agent supplémentaire. Je vous donne copie de la décision qui a été prise au début du mois d'avril.

Mme Olga Zrihen (PS). – Cela fera beaucoup de bien à l'ensemble de ce canton. Je l'informerai de votre décision.

Question orale de M. Geert Lambert au premier ministre sur «les critiques d'un vice-premier ministre concernant le gouvernement» (n° 4-736)

M. Geert Lambert (Indépendant). – *Je suis resté bouche bée lorsque récemment j'ai entendu le vice-premier ministre Didier Reynders déclarer aux médias que le pays n'était plus gouverné. En d'autres mots, le vice-premier ministre dit que le gouvernement ne travaille pas. Pour lui, il est clair que les Flamands veulent autre chose après tant de mois passés sans véritables prises de décision.*

On pourrait d'ailleurs dire que le vice-premier ministre a raison puisque le premier ministre lui-même a décidé qu'il n'y avait plus rien à décider avant les élections régionales et européennes du 7 juin.

En 1981 un gouvernement a démissionné parce que quelques ministres faisaient grève. Aujourd'hui, menée par le premier ministre, c'est toute l'équipe gouvernementale qui apparemment fait la grève.

Le premier ministre a-t-il rappelé à l'ordre M. Reynders pour cette déclaration ?

Le MR fait-il encore partie de la majorité gouvernementale ? Sera-ce encore le cas après les élections du 7 juin ?

Le gouvernement gère-t-il encore le pays ou avons-nous affaire à un gouvernement transformé en gouvernement d'affaires courantes en attendant que l'électeur ne puisse se prononcer le 7 juin, alors qu'il ne s'agit pas d'un scrutin fédéral ?

M. Herman Van Rompuy, premier ministre. – *M. Reynders a fait cette déclaration en marge d'un meeting électoral. Cela m'incline à beaucoup d'indulgence.*

Le gouvernement fédéral que je dirige n'a que trois mois d'existence. Parfois j'ai le sentiment qu'on le juge comme s'il était aux affaires depuis trois ans.

En trois mois, nous avons mis en œuvre un plan de relance économique. Avec les plans de redressement des gouvernements régionaux, cela correspond à 0,9 pour cent du produit intérieur brut. On peut estimer cela prudent, mais pour moi c'est suffisant. Certains, dans l'opposition, ont plaidé pour un plan à hauteur de trois pour cent du produit intérieur brut, soit dix milliards !

Nous avons pris des dispositions légales pour permettre la

realisatie van een interprofessioneel akkoord. Nota bene, het eerste interprofessioneel akkoord dat gesloten werd in een periode van recessie. In de jaren zeventig, tachtig en negentig was er nooit een sociaal akkoord om de concurrentiekracht van de bedrijven veilig te stellen en op die manier meer werkgelegenheid te creëren of te behouden.

Bij de begrotingscontrole werden de uitgaven van de federale overheid en van de sociale zekerheid, exclusief de werkloosheidsuitkeringen, binnen de vooropgestelde strenge beperkingen gehouden. Natuurlijk hebben we zoals alle andere Europese landen de effecten van de recessie op de begroting 2009 aanvaard.

We hebben ook een stabiliteitprogramma voor de komende jaren opgesteld. Op zes jaar tijd willen we weer een begroting in evenwicht. Dat is precies de tijd die ik als minister van begroting in de jaren negentig nodig had om van een begrotingstekort van 7,5% tot een begroting in evenwicht te komen.

We plannen dus precies dezelfde periode om terug te keren naar een evenwicht en hebben een stabiliteitsplan in die zin ingediend bij de Europese Commissie.

Verder heb ik, samen met de minister van Financiën, een nieuw akkoord gesloten over de toekomst van Fortis Bank. Wij zijn een klein land met drie grote banken. Ik ben ervan overtuigd dat wanneer Fortis in de veilige haven van een van de grootste banken van de wereld zal zijn terechtgekomen, dat voor de overheid een belangrijke zorg minder zal zijn. Ik hoop dat de aandeelhouders van Fortis Holding volgende week een wijze beslissing nemen, in het belang van de spaarders, de aandeelhouders, het personeel, de belastingbetalers en het hele land.

Ook op andere domeinen heeft de regering belangrijke beslissingen genomen. De betrekkingen met Congo werden genormaliseerd, iets wat vooral voor de Congolezen broodnodig was. In Afghanistan zijn we een bijkomende verbintenis aangaan.

Zo heeft de regering nog talloze andere beslissingen genomen. Sommigen verwarren blijkbaar meer daadkracht nog altijd met meer geld uitgeven. Sommigen vinden dat we andere landen die veel meer maatregelen uitvaardigen, als voorbeeld moeten nemen, wat dan wel een begrotingstekort van 12% oplevert of 10% in een buurland.

Anderen pleiten tegelijk voor besparingen en relance. Van die intellectuele acrobatie ben ik echt niet onder de indruk.

De regering is voorzichtig en wil zich niet in budgettaire avonturen storten, zoals dat in andere landen gebeurt. Dat die voorzichtigheid verward wordt met een gebrek aan daadkracht, neem ik er bij. Later zal blijken wie gelijk had.

Grote beslissingen zullen binnen enige tijd genomen worden. Wellicht zullen dan andere verwijten opduiken. Degenen die nu strenge maatregelen vragen, zullen dan de eerste criticasters zijn. Ik maak mij daarover illusies noch zorgen.

De heer Geert Lambert (Onafhankelijke). – Mijnheer de eerste minister, ik moet ootmoedig toegeven dat ik er compleet naast zat. Uw regering bestuurt wel, en u vergeet nog de militaire interventie in Afghanistan op uw staat van

concrétisation d'un accord interprofessionnel, c'est le premier accord interprofessionnel signé durant une période de récession. Dans les années septante, quatre-vingt et nonante, jamais il n'y eut d'accord social pour garantir la compétitivité des entreprises et ainsi créer davantage d'emplois ou les conserver.

Lors du contrôle budgétaire, les dépenses de l'État fédéral et de la sécurité sociale, à l'exception des dépenses d'allocation de chômage, ont été maintenues strictement dans les limites qui avaient été fixées. Évidemment, comme dans tous les autres pays européens, nous avons tenu compte des effets de la récession sur le budget de 2009.

Nous avons également établi un programme de stabilité pour les prochaines années. Nous reviendrons à l'équilibre budgétaire dans six ans. C'est précisément le temps qu'il m'avait fallu comme ministre du Budget dans les années nonante pour revenir à l'équilibre en partant d'un budget en déficit de 7,5 pour cent.

Nous programmons donc la même durée pour le retour à l'équilibre et nous avons introduit un plan en ce sens auprès de la Commission européenne.

En outre, avec le ministre des Finances, nous avons conclu un nouvel accord sur l'avenir de la banque Fortis. Nous sommes un petit pays avec trois grandes banques. Je suis convaincu que, lorsque Fortis aura trouvé sa place dans le giron d'une des plus grandes banques mondiales, ce sera un souci de moins pour le gouvernement. J'espère que les actionnaires de la holding Fortis prendront une sage décision la semaine prochaine dans l'intérêt des épargnants, des actionnaires, du personnel, des contribuables et de l'ensemble du pays.

Dans d'autres domaines encore, le gouvernement a pris d'importantes décisions. Les relations avec le Congo ont été normalisées, ce qui était indispensable surtout pour le peuple congolais. Nous avons aussi décidé d'un engagement supplémentaire en Afghanistan.

Ainsi le gouvernement a-t-il pris moult autres décisions. Certains confondent apparemment toujours agir avec dépenser plus d'argent. Certains estiment que nous devons avoir comme exemple les pays qui ont pris bien plus de dispositions, ce qui entraîne des déficits budgétaires jusqu'à 12 pour cent et dans un pays voisin il atteint 10 pour cent.

D'autres plaident en même temps pour des économies et pour la relance. Pareille acrobatie intellectuelle ne m'impressionne absolument pas.

Le gouvernement est prudent et ne se précipitera pas dans des aventures budgétaires, comme cela se produit dans d'autres pays. Que cette prudence soit confondue avec un manque d'énergie, soit ! Nous verrons qui aura raison.

De grandes décisions seront prises dans quelque temps. Peut-être alors d'autres critiques surgiront-elles. Ceux qui, aujourd'hui, demandent des mesures strictes, seront les premiers à les critiquer. Je ne me fais aucune illusion à ce sujet ni souci du reste.

M. Geert Lambert (Indépendant). – Monsieur le premier ministre, je dois humblement admettre que je me trompais totalement. Votre gouvernement gère et vous oubliez encore d'inscrire à votre palmarès l'intervention militaire en

dienst te schrijven!

Laten we ernstig blijven. Ik stel wel vast dat de premier zijn vicepremier bepaalde uitspraken verwijt en dat de vicepremier deel blijft uitmaken van een regering die hij bestuurloosheid verwijt.

De eerste minister maakt zich ervan af door de uitspraak van de vicepremier te situeren in een verkiezingsmeeting. Met de staat van dienst die de eerste minister hier heeft voorgelezen, kreeg ik de indruk dat hij een CD&V-congres toesprak! Wat de eerste minister heeft opgesomd, zijn geen realisaties. Had ik deze vraag drie weken geleden gesteld, dan had ik precies hetzelfde antwoord gekregen en ik vrees hetzelfde antwoord te krijgen als ik de vraag meteen na 7 juni zou stellen, omdat de eerste minister nu eenmaal heeft beslist niets meer te doen voor de verkiezingsdatum.

Sommigen mogen dan daadkracht verwarren met geld uitgeven, dat is niet mijn visie. Daadkracht is wél beslissingen nemen. Daadkracht is alleszins niet op tv gaan verkondigen, zoals de premier en zijn vicepremier doen, dat ze wachten tot de verkiezingen, uit vrees te worden afgestraft door de kiezer die wel een daadkrachtige regering wil.

Mondelinge vraag van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over «de controle op de financiële transacties bij voetbalploeg Excelsior Moeskroen» (nr. 4-739)

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Als collega-voetballiefhebber zal de minister het met me eens zijn dat het spel best zo eerlijk mogelijk wordt gespeeld. Ondanks het vele geld dat in het voetbal wordt gepompt, blijft voetbal immers in de eerste plaats een spel.

De voetbalploeg Excelsior Moeskroen komt echter veel meer in het nieuws met zware financiële problemen dan met wervelend voetbal.

Een blik op de balansrekening van Moeskroen leert ons inderdaad dat de situatie ernstig is. Een negatief sociaal passief, te weinig vlottende activa om de schulden op korte termijn – ongeveer 4 miljoen euro –, op te vangen, 2 miljoen euro schulden bij de fiscus en de sociale zekerheid ... Zwarte sneeuw, dus.

De schulden aan de fiscus dienden voor 31 maart laatstleden afgelost te zijn. Driemaal zag het er naar uit dat er een oplossing was gevonden. Eerst was er een Spaanse investeerder die redding zou brengen, maar deze deus ex machina trok zich terug na het zien van de precaire cijfers van Excelsior Moeskroen. Toch vond preses Dufermont een oplossing in een 'Belgische investeerder uit een Europese financiële instelling'. De persoon wenste echter anoniem te blijven. Afgelopen week bleek waarom: het was Olivier De Grox die beweerde geld in de club te willen pompen. De Grox is volgens de meeste kranten een dubieuze figuur tegen wie al ettelijke rechtszaken lopen. Na deze twee luchtkaastelverhalen sprak voorzitter Dufermont van twee andere buitenlandse voorstellen om te investeren in de club. Ook dat leverde niets op.

Nu blijkt een intercommunale uit Moeskroen, de IEG,

Afghanistan.

Soyons sérieux. Je constate que le premier ministre reproche à son vice premier ministre certaines déclarations et que ce vice-premier ministre reste membre d'un gouvernement auquel il reproche son incurie.

Le premier ministre se débarrasse de la déclaration du vice-premier ministre en la replaçant dans le contexte d'une meeting électorale. En écoutant le palmarès que le premier ministre vient de nous présenter, j'ai eu l'impression qu'il s'adressait à un congrès du CD&V! Ce qu'a cité le premier ministre, ce ne sont pas des réalisations. Si j'avais posé cette question il y a trois semaines, j'aurais reçu la même réponse et je crains d'obtenir à nouveau la même réponse si je reviens avec la même question après le 7 juin parce que le premier ministre a décidé maintenant une fois pour toutes de ne plus rien faire avant les élections.

Certains peuvent confondre agir et dépenser de l'argent, ce n'est pas ce que je pense. Agir, c'est effectivement prendre des décisions. Agir ce n'est pas, comme le font le chef du gouvernement et son vice-premier ministre, aller déclarer à la télévision qu'ils sont en attente jusqu'au élections, parce qu'ils ont peur d'être sanctionnés par l'électeur qui veut un gouvernement actif.

Question orale de M. Louis Ide au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur «le contrôle sur les transactions financières de l'équipe de football Excelsior Mouscron» (n° 4-739)

M. Louis Ide (Indépendant). – *En tant qu'amateur de football, le ministre admettra qu'il faut jouer le jeu le plus honnêtement possible. Malgré les sommes considérables injectées dans le football, il reste en effet avant tout un jeu.*

L'Excelsior Mouscron est pourtant davantage connu pour ses problèmes financiers que pour ses exploits footballistiques.

Son bilan nous montre en effet un passif social, des liquidités insuffisantes pour régler les dettes à court terme, qui se montent à quelque 4 millions d'euros, 2 millions de dettes envers le fisc et la sécurité sociale ...

Le fisc aurait dû être payé pour le 31 mars dernier. À trois reprises, une solution semblait trouvée. Après le retrait d'un investisseur espagnol, le président Dufermont avait trouvé un investisseur belge issu d'une institution financière européenne, cette personne souhaitant garder l'anonymat. On a appris la semaine dernière qu'il s'agissait d'Olivier De Grox, que la plupart des journaux décrivent comme un personnage douteux et qui est impliqué dans plusieurs affaires judiciaires. Il a ensuite été question de deux autres propositions étrangères, qui n'ont rien donné non plus.

Une intercommunale de Mouscron, l'Intercommunale d'étude et de gestion, dont le conseil d'administration se compose de plusieurs hommes politiques locaux, voudrait à présent injecter 900 000 euros pour régler les dettes les plus urgentes du club. Il s'agit d'un prêt, qui doit être remboursé pour le 1er septembre. Cette intercommunale estime qu'on ne peut pas laisser disparaître ce club dans lequel les pouvoirs publics ont déjà investi tellement d'argent. L'intercommunale suggère-t-elle que des fonds publics ont effectivement été injectés dans l'Excelsior sous la présidence de

Intercommunale d'étude et de gestion, waarvan de raad van bestuur uit verschillende lokale politici bestaat, borg te staan voor 900 000 euro om de club over de meest dringende schulden heen te helpen. Het betreft geen gift, wel een zorgezegde lening, want het geld moet al op 1 september terugbetaald zijn. De motivatie van de intercommunale is dat er al te veel gemeenschapsgeld is geïnvesteerd in Moeskroen om de club zomaar te laten verdwijnen. Suggereert de intercommunale dat er wel degelijk overheidsgeld onder het preserschap van de heer Detremmerie naar Excelsior Moeskroen vloeide?

Ondertussen weten we ook dat Moeskroen voor volgend jaar nog geen licentie heeft gekregen. Van de Koninklijke Voetbalbond hebben ze opnieuw uitstel gekregen. Daardoor blijft jammer genoeg veel onzekerheid bestaan. De voetbalbond neemt evenmin zijn verantwoordelijkheid door niet voor de deadline te beslissen of Moeskroen in aanmerking komt voor een proflicentie. Daarom is het hoog tijd dat de bevoegde overheden of inspectiediensten eindelijk eens klaarheid in deze zaak brengen.

In 1993 werd de CFI opgericht, onder andere om verdachte financiële transacties te controleren op witwaspraktijken. Een geldschietter die enkele miljoenen pompt in een noodlijdende voetbalploeg en bovendien anoniem wenst te blijven, valt volgens mij onder die controle. Zelfs gewoon het gegeven dat er van en naar een rekening grote bedragen worden getransfereerd valt daaronder. Zoals elke voetbalclub valt deze vzw onder de controle van een bedrijfsrevisor die verplicht is, conform de wetgeving van 11 juni 1993, deze transfers te melden.

Bovendien is het nodig dat dit zo snel mogelijk wordt onderzocht. Het is de voetballiefhebber en de politicus in mij die spreekt.

Vindt de minister dat de financiële transacties bij voetbalclub Excelsior Moeskroen onderzocht moeten worden?

Zo ja, welk initiatief zal hij daarvoor nemen en op welke termijn zal dit gebeuren? Zo nee, welke zijn daarvoor de motieven van de minister?

Zal de minister deze controle ook laten gebeuren bij andere clubs waar verdachte geldstromen spelen?

Wat denkt de minister van een zorgezegde lening van een intercommunale aan Moeskroen, terwijl dit het probleem niet oplost maar enkel uitstelt? Ondertussen kan dit de voetbalcompetitie vervalsen.

De bedrijfsrevisoren van de diverse voetbalclubs zijn gehouden aan een meldingsplicht voor grote geldstromen volgens de wetgeving van 11 juni 1993. Is dit gebeurd voor de zaak Detremmerie, toen hij nog preses was van Excelsior Moeskroen? Is er ooit een onderzoek geweest naar de geldstromen binnen Excelsior Moeskroen onder het voorzitterschap van de heer Detremmerie? Zijn er toen financiële middelen vanuit intercommunales naar Excelsior Moeskroen gevloeid?

Zal de minister via een rondzendbrief de revisoren er attent op maken dat ook zij gehouden zijn aan de meldingsplicht van grote geldstromen bij de CFI?

Zal de minister de CFI vragen deze zaak onder de loep te

M. Detremmerie ?

Nous avons entre-temps appris que Mouscron n'avait toujours pas obtenu sa licence pour l'année prochaine et que l'Union belge de football lui avait octroyé un nouveau sursis. Il subsiste ainsi malheureusement de nombreuses incertitudes. Il est grand temps que les autorités compétentes ou les services d'inspection fassent la clarté dans ce dossier.

La CTIF a été créée en 1993 pour contrôler les transactions financières suspectes et les pratiques de blanchiment d'argent. Une personne qui injecte plusieurs millions dans une équipe de football en difficulté et qui souhaite en plus rester anonyme, doit selon moi être contrôlée, tout comme un simple transfert de montants importants d'un compte à un autre. Comme tous les clubs de football, cette asbl est contrôlée par un réviseur d'entreprise qui est tenu, en vertu de la loi du 11 juin 1993, de signaler ces transferts.

En tant qu'amateur de football et qu'homme politique, j'estime qu'il faut au plus vite procéder à ces contrôles.

Le ministre estime-t-il que les transactions financières de l'Excelsior Mouscron doivent être contrôlées ?

Dans l'affirmative, quelles démarches compte-t-il entreprendre à cet effet et à quel moment ? Dans la négative, pour quelles raisons ?

Le ministre fera-t-il contrôler d'autres clubs qui s'adonnent à des transactions financières suspectes ?

Que pense le ministre du soi-disant prêt d'une intercommunale de Mouscron, qui ne fait que reporter le problème ?

En vertu de la loi du 11 juin 1993, les réviseurs d'entreprise des différents clubs de football sont tenus de communiquer les transactions financières importantes. Cela a-t-il été fait pour l'affaire Detremmerie, lorsqu'il était toujours président de l'Excelsior Mouscron ? A-t-on déjà enquêté sur les transactions financières de l'Excelsior Mouscron sous la présidence de M. Detremmerie ? Des intercommunales ont-elles injecté à l'époque des fonds dans l'Excelsior Mouscron ?

Le ministre enverra-t-il une circulaire aux réviseurs pour leur rappeler qu'ils sont tenus de signaler à la CTIF les transactions financières importantes ?

Le ministre demandera-t-il à la CTIF d'examiner ce dossier à la loupe ?

Qu'ont déjà entrepris le fisc et le Service d'information et de recherche sociale pour récupérer les sommes dues qui appartiennent à la collectivité ?

Le ministre demandera-t-il à la CTIF et au SIRS d'entreprendre des actions ? Existe-t-il une concertation entre ces instances et l'Union de football ?

nemen?

Wat hebben de fiscus en de Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst al ondernomen om het achterstallige geld, dat de gemeenschap toebehoort, te innen?

Zal de minister de CFI en de SIOD vragen actie te ondernemen? Is er overleg tussen deze instanties en de Voetbalbond?

De heer Didier Reynders, vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen. – De Cel voor financiële informatieverwerking, de CTIF-CFI, is belast met de behandeling van verdachte financiële verrichtingen die worden gemeld door bij wet aangeduide ondernemingen en personen.

Overeenkomstig de wet van 11 januari 1993 verwerkt de CFI financiële informatie op preventieve wijze en meldt ze ernstige aanwijzingen van het witwassen van geld uit zware criminaliteit aan de procureur des Konings of aan de Federale Procureur.

In de zaak Detremmerie en voetbalclub Excelsior Moeskroen heeft de CFI in 2008 inderdaad een dossier aan de bevoegde gerechtelijke overheden overgezonden.

Inzake de meldingsplicht van bedrijfsrevisoren informeert de CFI op regelmatige basis de bij wet aangeduide ondernemingen en personen die verdachte financiële verrichtingen aan de CFI horen te melden. Op de webstek van de CFI (www.ctif-cfi.be) licht een nota voor elke betrokken sector toe hoe de wet van 11 januari 1993 moet worden toegepast.

Een specifieke toelichtingnota voor de bedrijfsrevisoren verduidelijkt volgende aspecten van de wet van 11 januari 1993: verplichting tot vereenzelving (artikel 4 tot 6bis), bewaring (artikel 7), bijzondere waakzaamheidsverplichting (artikel 8), opleiding en sensibilisering van het personeel (artikel 9), te volgen werkwijze bij melding aan de CFI, praktische modaliteiten om de CFI in te lichten, opvolging van de ontvangen meldingen, vertrouwelijk karakter van de melding en de immuniteit (artikelen 19 en 20), terugkoppeling van informatie en de administratieve en disciplinaire sancties (artikel 22).

De CFI werkt samen met het Instituut van de Bedrijfsrevisoren, het IBR, dat de verplichtingen van de artikelen 4 tot 9 in zijn instructies heeft opgenomen. Toen de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme werd gewijzigd bij wet van 12 januari 2004, werd ook een gezamenlijke studiedag georganiseerd over het onderwerp 'De strijd tegen witwassen en de financiering van het terrorisme: de CFI en de revisor'.

Sinds 2000 heeft de CFI 16 dossiers aan de gerechtelijke overheden overgezonden waarin de voetbalsector voor witwasdoeleinden gebruikt wordt. Uit de typologische analyse van deze dossiers blijkt enerzijds dat deze criminele activiteiten vaak met mensenhandel, corruptie en ernstige en georganiseerde fiscale fraude verbonden zijn, en anderzijds dat de witwasconstructies vooral rond de aankoop van clubs, transfers van spelers en weddenschapsactiviteiten rond

M. Didier Reynders, vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles. – La cellule de traitement des informations financières, la CTIF-CFI, est chargée du traitement des opérations financières suspectes communiquées par des entreprises et des personnes désignées par la loi.

Conformément à la loi du 11 janvier 1993, la CTIF traite les informations financières de manière préventive et signale au procureur du Roi ou au procureur fédéral les indications sérieuses de blanchiment d'argent en provenance de la grande criminalité.

Dans l'affaire concernant Detremmerie et le club de football Excelsior de Mouscron, la CTIF a effectivement fait parvenir en 2008 un dossier aux autorités judiciaires compétentes.

En ce qui concerne l'obligation pour les réviseurs d'entreprise d'informer la CTIF, celle-ci informe régulièrement les entreprises et les personnes désignées par la loi qui doivent lui communiquer les opérations financières suspectes. Sur le site web de la CTIF (www.ctif-cfi.be), une note explique, pour chacun des secteurs concernés, comment la loi du 11 janvier 1993 doit être appliquée.

Une note explicative spécifique pour les réviseurs d'entreprise précise les aspects suivants de la loi du 11 janvier 1993 : obligation d'identification (article 4 à 6bis), obligation de conservation (article 7), obligation de vigilance accrue (article 8), obligation de former et sensibiliser les employés (article 9), procédure à suivre pour informer la CTIF, modalités à suivre pour informer la CTIF, suivi des informations reçues, confidentialité de la déclaration et immunité (articles 19 et 20), retour d'information et sanctions disciplinaires et administratives (article 22).

La CTIF travaille en collaboration avec l'Institut des réviseurs d'entreprises, l'IRE, lequel a repris dans ses instructions les obligations figurant aux articles 4 à 9. Lorsque la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme a été modifiée par la loi du 12 janvier 2004, une journée d'étude a également été organisée conjointement sur le thème de la lutte contre le blanchiment et le financement du terrorisme, la CTIF et le réviseur.

Depuis 2000, la CTIF a transmis aux autorités judiciaires 16 dossiers dans lesquels le secteur du football est utilisé à des fins de blanchiment d'argent. Une analyse typologique de ces dossiers révèle, d'une part, que ces activités criminelles sont souvent liées au trafic d'êtres humains, à la corruption et à la fraude fiscale grave et organisée, et, d'autre part, que les systèmes de blanchiment sont principalement organisés autour de l'achat de clubs, de transferts de joueurs et de paris sur des matches truqués.

vervalste wedstrijden georganiseerd worden.

Nationale en internationale witwaspraktijken in de voetbalsector trokken al de aandacht van de CFI. In 2006 heeft de CFI-voorzitter als spreker deelgenomen aan een colloquium over witwassen en corruptie in het voetbal.

In het kader van de werkzaamheden van de FATF (*Financial Action Task Force*) loopt sinds kort een studie over de problematiek. Via de CFI leidt België samen met Nederland dat studiewerk.

De studie heeft tot doel de kwetsbaarheid van de sector en het gebruik ervan voor witwasdoelinden te analyseren. Conclusies worden verwacht in juni 2009. In dat kader werden overlegvergaderingen georganiseerd met verschillende sportieve autoriteiten waaronder de FIFA, de UEFA en het IOC, het Internationaal Olympisch Comité.

De CFI sluit niet uit in dit verband binnenkort contact op te nemen met de KBVB.

Voor het fiscale luik van dit dossier bekwam de bijzondere belastinginspectie inzage in het gerechtelijk dossier.

Deze zaak heeft op internationaal vlak aanleiding gegeven tot uitwisseling van inlichtingen met diverse buitenlandse belastingadministraties.

De Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst werd opgericht door de Programmawet I van 27 december 2006 met de bedoeling de strijd tegen de sociale fraude beter te coördineren.

Sociale fraude kan in verschillende vormen opduiken, die als volgt kunnen worden samengevat: het niet aangeven door de werkgever van het geheel of een gedeelte van de door zijn personeel geleverde arbeid, de tewerkstelling van illegale werknemers, de onterechte opening en/of de onverschuldigde uitbetaling van sociale uitkeringen.

De feiten in de vraag vertonen mijns inziens geen rechtstreeks verband met sociale fraude. Dit betekent niet dat er geen controle werd uitgevoerd bij voetbalclubs. Zo zijn de Sociale Inspectiediensten van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid en de Inspectie van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid enkele jaren geleden overgegaan tot controle van verscheidene voetbalclubs om zich ervan te vergewissen dat bepaalde geldelijke voordelen aangegeven waren aan de sociale zekerheid van de werknemers.

Verder is de Directie voor Bijzondere Invordering van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid belast met de strijd tegen de malafide werkgevers die bewust hun insolventie organiseren door een beroep te doen op sociale of fiscale spijstechnologie.

Samenwerking tussen de Koninklijke Belgische Voetbalbond en de Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst kan worden overwogen indien gevallen van ernstige sociale fraude worden vastgesteld in het voetbalmilieu.

Wat de positie van België in de internationale strijd tegen belastingparadijzen, de strijd tegen witwassen en tegen de financiering van terrorisme betreft, dient België te voldoen aan de verhoogde eis tot coöperatie. Het preventief opsporen van verdachte financiële transacties en de uitwisseling van die gegevens met de bevoegde instanties is daarbij cruciaal.

Les pratiques nationales et internationales de blanchiment dans le secteur du football ont déjà attiré l'attention de la CTIF. En 2006, son président est intervenu lors d'un colloque sur le blanchiment et la corruption dans le football.

Dans le cadre des travaux du Groupe d'action financière (GAFI), une étude est en cours depuis peu sur la problématique. La Belgique dirige cette étude, par le biais de la CTIF, en collaboration avec les Pays-Bas.

L'étude a pour but d'analyser la vulnérabilité du secteur et son utilisation à des fins de blanchiment. Les conclusions sont attendues en juin 2009. Dans ce cadre, des réunions de concertation ont été organisées avec diverses autorités sportives dont la FIFA, l'UEFA et le CIO, le Comité international olympique.

À cet égard, la CTIF n'exclut pas de prendre sous peu contact avec l'URBSFA.

Pour le volet fiscal de ce dossier, l'Inspection spéciale des impôts a obtenu le droit de consulter ce dossier judiciaire.

Cette affaire a donné lieu, au niveau international, à un échange d'informations avec diverses administrations fiscales étrangères.

Le Service de recherche et d'informations sociales a été créé par la loi-programme I du 27 décembre 2006 afin de mieux coordonner la lutte contre la fraude sociale.

La fraude sociale peut revêtir différentes formes pouvant être résumées comme suit : la non-déclaration par l'employeur de la totalité ou d'une partie du travail réalisé par son personnel, l'occupation de main-d'œuvre illégale, l'ouverture injustifiée et/ou le paiement indu d'allocations sociales.

Selon moi, les faits relatés dans la question n'ont aucun lien direct avec une fraude sociale. Cela ne signifie pas qu'aucun contrôle n'a été exercé parmi les clubs de football. Ainsi, les services d'inspection sociale du Service public fédéral Sécurité sociale et l'Inspection de l'Office national de Sécurité sociale a procédé voici quelques années au contrôle de plusieurs clubs de football afin de s'assurer que certains avantages financiers étaient déclarés à la sécurité sociale des travailleurs salariés.

En outre, la Direction des Recouvrements particuliers de l'Office national de Sécurité sociale est chargée de la lutte contre les employeurs malhonnêtes qui organisent sciemment leur insolvabilité en faisant appel à l'ingénierie fiscale ou sociale.

La collaboration entre l'Union royale belge des sociétés de football association et le Service d'information de recherche et sociale peut être envisagée si des cas de fraude sociale grave sont constatés dans le milieu du football.

En ce qui concerne la position de la Belgique dans la lutte internationale contre les paradis fiscaux, la lutte contre le blanchiment et contre le financement du terrorisme, nous devons satisfaire à l'exigence accrue de coopération. La détection préventive de transactions financières suspectes et l'échange de ces données avec les instances compétentes sont à cet égard cruciaux.

La déclaration adoptée lors du dernier sommet du G-20 du 2 avril à Londres l'a montré une fois de plus.

De verklaring op de voorbije G-20-top van 2 april in Londen heeft dit eens te meer aangetoond.

Artikel 17, §2, 6e lid van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme bepaalt dat wanneer mededelingen aan de CFI inlichtingen bevatten betreffende het witwassen van geld dat afkomstig is van een strafbaar feit dat verband houdt met ernstige en georganiseerde fiscale fraude, waarbij ingewikkelde mechanismen of procédés van internationale omvang worden aangewend, de CFI de minister van Financiën op de hoogte brengt van die mededeling.

Indien er in het kader van de toepassing van dit artikel nog mededelingen vanuit de CFI gebeuren, kan een andere club het voorwerp zijn van een onderzoek.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Ik dank de minister voor zijn uitgebreide antwoord.

Ik verneem dat het CFI-dossier van de heer Detremmerie is doorgespeeld aan het gerecht. Dat is een zeer concreet antwoord.

Toch is het niet helemaal bevredigend.

Hoe staat de minister concreet tegenover het dossier van Excelsior Moeskroen? Die club heeft twee miljoen openstaande schulden bij de fiscus en de sociale zekerheid. Zullen zijn diensten actie ondernemen om die schulden te vorderen? Daar krijg ik geen antwoord op.

Ik verneem ook dat de bedrijfsrevisor een zware verantwoordelijkheid draagt. Hij moet de transacties melden en ik zal dat dan ook van zeer nabij volgen, zodat de CFI zijn werk kan doen.

De voorzitter. – Mijnheer Ide, u hebt uw spreektijd overschreden.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Mijnheer de voorzitter, ik heb twee vragen om uitleg ingetrokken in het belang van deze vraag. Het gaat hier om overheidsgeld, om 900 000 euro van een intercommunale.

Mondelinge vraag van de heer Paul Wille aan de eerste minister, aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen en aan de minister van Ontwikkelingssamenwerking over «aasgierfondsen» (nr. 4-728)

De heer Paul Wille (Open Vld). – Een Frans spreekwoord zegt: 'L'argent n'a pas d'odeur'. Als het over aasgierfondsen gaat, is daar wel iets van aan. Men zal zich ongetwijfeld herinneren dat de Senaat unaniem een resolutie heeft goedgekeurd betreffende aasgierfondsen en tevens de wet betreffende het verbieden van de inbeslagname van gelden bestemd voor ontwikkelingssamenwerking heeft aangenomen. De aasgierfondsen zijn echter nog steeds actief. Door de huidige crisis worden bepaalde schulden van HIPC-landen tegen steeds lagere prijzen aangeboden, wat niet betekent dat zij nadien niet tegen hoge prijzen te gelde worden gemaakt. Ik verneem dat diverse projecten inzake ontwikkelingssamenwerking nog steeds stil liggen door de

L'article 17, paragraphe 2, 6e alinéa, de la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme prévoit que lorsque la transmission concerne des informations relatives au blanchiment de capitaux provenant de la commission d'une infraction liée à la fraude fiscale grave et organisée, qui met en œuvre des mécanismes complexes ou qui use de procédés à dimension internationale, ou de la commission d'une infraction qui est de la compétence de l'Administration des douanes et accises, la Cellule informe le ministre des Finances de cette transmission.

Lorsque, dans le cadre de l'application de cet article, d'autres transmissions sont faites par la CTIF, un autre club peut faire l'objet d'une enquête.

M. Louis Ide (Indépendant). – Je remercie le ministre de sa réponse circonstanciée.

J'apprends que le dossier de la CTIF concernant M. Detremmerie à été porté devant les tribunaux. C'est une réponse très concrète.

Mais je reste quand même sur ma faim.

Quelle est la position concrète du ministre dans le dossier d'Excelsior Moeskroen ? Ce club a deux millions de dettes envers le fisc et la Sécurité sociale. Les services du ministre comptent-ils entreprendre une action afin d'exiger le paiement de ces dettes ? Je n'ai pas obtenu de réponse à ce sujet.

J'apprends aussi que le réviseur d'entreprises a une lourde responsabilité. Il doit signaler les transactions, et je suivrai dès lors cela de très près, afin que la CTIF puisse faire son travail.

M. le président. – Monsieur Ide, vous avez dépassé votre temps de parole.

M. Louis Ide (Indépendant). – Monsieur le président, j'ai retiré deux demandes d'explications afin de pouvoir poser cette question. Il s'agit en l'occurrence d'argent public, de 900 000 euros provenant d'une intercommunale.

Question orale de M. Paul Wille au premier ministre, au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles et au ministre de la Coopération au développement sur «les fonds vautours» (n° 4-728)

M. Paul Wille (Open Vld). – L'expression « l'argent n'a pas d'odeur » s'applique certainement aux fonds vautours, qui ont fait l'objet d'une résolution votée à l'unanimité par le Sénat, lequel a aussi adopté le projet de loi visant à empêcher la saisie de sommes affectées à la coopération au développement. Pourtant, les fonds vautours existent toujours. Du fait de la crise actuelle, certaines créances des PPTTE sont proposées à des prix de plus en plus bas, ce qui n'exclut pas qu'elles puissent, par la suite, être réalisées à un coût élevé. J'apprends que différents projets sont toujours au point mort en raison de ces pratiques.

Les agissements de ces fonds entravent-ils encore la coopération au développement ? De quels projets et de quels

claim van aasgierfondsen.

Kan de minister aangeven of ontwikkelingssamenwerking nog hinder ondervindt door het optreden van die fondsen? Om welke projecten en welke partnerlanden gaat het?

Kan de minister een stand van zaken geven van de rechtszaken waar gelden van ontwikkelingssamenwerking mee gemoeid zijn en dit zowel in eigen land als in de partnerlanden?

Zijn er stappen gedaan bij het IMF en de Wereldbank om aan te dringen op de uitbouw van een sluitend instrument om de schuldherschikking en de schuldkwijtschelding voor HIPC-landen voor elkeen bindend te maken?

Wat is de stand van zaken inzake de *codes of conduct* in de Club van Parijs, de EU, het IMF en de Wereldbank wat het doorverkopen van de schulden betreft?

Werd reeds invulling gegeven aan onze belofte van juridische bijstand, het schuldbeheer en andere ondersteuning voor onze partnerlanden wanneer zij getroffen worden?

Vindt de minister dat we gerust mogen zijn op de aasgierfondsen, gelet op de resolutie en het aannemen van de wet?

De heer Didier Reynders, vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen. – De wet van 6 april 2008 die ertoe strekt de inbeslagname of overdracht te verhinderen van overheidsgeld bestemd voor de internationale samenwerking is op 26 mei 2008 in werking getreden. Deze wet heeft geen terugwerkende kracht. Als gevolg daarvan ondervindt Belgische ontwikkelingssamenwerking die wordt toegekend in de vorm van Belgische leningen van Staat tot Staat, nog steeds hinder van rechtszaken die dateren van vóór de inwerkingtreding van de wet.

Voor alle duidelijkheid wijs ik erop dat de procederende schuldeisers voor de zaken waarin België als derde beslagene betrokken is, geen aasgierfondsen zijn. Het betreft hier gedupeerde schuldeisers die via juridische weg hun claims trachten te verzilveren.

Momenteel ondervindt België problemen met het beheer van de staatsleningen ten gunste van de Democratische Republiek Congo en de Republiek Congo. Voor de staatsleningen ten gunste van de DRC is het probleem het meest acuut. In een eerste zaak werd op 23 maart 2007 een uitvoerend beslag betekend aan, onder meer, de minister van Buitenlandse Zaken. In een tweede zaak werd mij op 27 december 2007 een uitvoerend beslag betekend. Alhoewel de oorspronkelijk gevorderde betalingen voor deze beide zaken in totaal minder dan 400 000 euro bedragen, wordt het totale saldo van 3 622 855,82 euro van de staatsleningen die in het verleden aan de DRC werden toegekend, geblokkeerd. Een aantal goedgekeurde projecten ten gunste van Belgische en buitenlandse bedrijven kan bijgevolg voorlopig niet worden uitgevoerd.

De lopende juridische procedures hebben ook tot gevolg dat de beslissing van de Ministerraad van 12 oktober 2007 om twee nieuwe staatsleningen aan de DRC toe te kennen, voorlopig niet wordt uitgevoerd. De eerste lening ten bedrage van 7,9 miljoen euro betreft ongebonden hulp voor de rehabilitatie van drie pompstations voor de

pays partenaires s'agit-il ?

Le ministre peut-il préciser l'état d'avancement des procédures judiciaires impliquant des capitaux de la coopération au développement et cela tant en Belgique que dans les pays partenaires ?

Le FMI et la Banque mondiale font-ils le nécessaire pour promouvoir le développement d'un outil rendant contraignant le rééchelonnement de la dette et la remise de dette en ce qui concerne les PPTÉ ?

Qu'en est-il des codes de conduite du Club de Paris, de l'Union européenne, du FMI et de la Banque mondiale en ce qui concerne la revente des dettes ?

A-t-on déjà donné un contenu concret aux engagements pris en matière d'assistance judiciaire, de gestion de la dette et autres formes de soutien aux pays partenaires concernés ?

Le ministre peut-il nous rassurer au sujet des fonds vautours ?

M. Didier Reynders, vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles. – *La loi du 6 avril 2008 visant à empêcher la saisie ou le transfert de sommes affectées par l'État à la coopération au développement est entrée en vigueur le 26 mai 2008. Cette loi n'a pas d'effet rétroactif. Il en résulte que la coopération belge au développement octroyée sous forme de prêts d'État à l'État se trouve encore sous la menace de poursuites judiciaires antérieures à l'entrée en vigueur de cette loi.*

Pour être tout à fait clair, je tiens à souligner que les créanciers qui ont entamé des poursuites concernant des affaires dans lesquelles la Belgique est concernée comme tiers saisi ne sont pas des fonds vautours. Il s'agit de créanciers lésés qui tentent de récupérer leur créance par la voie judiciaire.

Actuellement, la Belgique rencontre des difficultés de gestion des prêts d'État octroyés à la République démocratique du Congo et à la République du Congo. Le problème le plus aigu concerne les prêts d'État en faveur de la RDC. Dans une première affaire, une saisie-exécution a été signifiée le 23 mars 2007 à plusieurs parties dont le ministre des Affaires étrangères. Dans une deuxième affaire, une saisie-exécution m'a été signifiée le 27 décembre 2007. Bien que le total des montants initiaux à décaisser pour ces deux dossiers soit inférieur à 400 000 euros, l'intégralité du solde du prêt d'État déjà octroyé à la RDC, soit 3 622 855,82 euros, a été bloquée. Il en résulte que plusieurs projets approuvés en faveur d'entreprises belges et étrangères ne peuvent être mis en œuvre pour l'instant.

Les procédures juridiques pendantes empêchent également l'exécution de la décision du Conseil des ministres du 12 octobre 2007 d'octroyer deux nouveaux prêts d'État à la RDC. Le premier prêt, d'un montant de 7,9 millions d'euros, concerne une aide non liée visant la réhabilitation de trois stations de pompage pour la distribution d'eau potable à Lubumbashi. Le second, d'un montant de 550 000 euros,

drinkwatervoorziening in Lubumbashi. De tweede, ten bedrage van 550 000 euro, beoogt de financiering van studie- en consultancyopdrachten in het kader van dat watervoorzieningsproject. Tot slot wordt de beslissing van de Ministerraad van 7 november 2008 om voor het consultancyproject een bijkomende lening van 250 000 euro toe te kennen voorlopig evenmin uitgevoerd. De reden hiervoor is dat deze nieuwe leningen, ondanks het feit dat ze ondertekend zouden worden na de inwerkingtreding van de wet op de aasgierfondsen, mee geblokkeerd zouden worden ten gevolge van de juridische procedures die een aanvang kenden vóór de inwerkingtreding van de wet.

Wat de Republiek Congo betreft, werd op 28 september 2007 onder meer bij de FOD Buitenlandse Zaken een aanzegging voor een uitvoerend beslag ingeleid door een buitenlands bedrijf. Aangezien een staatslening die op 25 november 2004 door België aan Congo werd toegekend, door de Republiek Congo op 31 augustus 2007 eenzijdig werd opgezegd, blijft dit beslag zonder voorwerp. Wegens het uitvoerend beslag van september 2007 blijft het echter onmogelijk nieuwe staatsleningen toe te kennen aan de Republiek Congo.

Het IMF heeft in het verleden een lijst van de tot dan toe bekende aasgierfondsen gepubliceerd. Het Fonds verleent juridische bijstand aan de ontwikkelingslanden die hinder ondervinden van procederende schuldeisers.

De Club van Parijs heeft verschillende concrete maatregelen genomen om agressieve juridische procedures tegenover de HIPC-landen te voorkomen. In een verklaring van mei 2007 benadrukken de leden van de Club van Parijs dat ze, in overeenstemming met het principe van de vergelijkbaarheid van behandeling van de schuldenaars en gezien de zeer nadelige gevolgen van de juridische procedures voor de HIPC-landen, afzien van de verkoop van de claims op de HIPC-landen aan schuldeisers die niet bereid zijn deel te nemen aan het HIPC-initiatief.

In juli 2007 heeft de Club van Parijs nog een aantal bijkomende maatregelen genomen om de schuldenlanden te helpen om van de schuldeisers die geen lid zijn van de Club van Parijs, een vergelijkbare behandeling af te dwingen.

De Europese Commissie verklaarde dat de 27 lidstaten zich na afloop van de raad Algemene Zaken en Externe Betrekkingen van mei 2008 engageerden om op de secundaire markt geen publieke HIPC-schulden meer te verkopen aan schuldeisers die niet bereid zijn om een schuldverlichting toe te kennen. Op de vergadering van 11 november 2008 ter voorbereiding van de Dohaconferentie van eind november 2008 verklaarde dezelfde raad dat de EU de bestaande EU-reglementering betreffende de exportkredieten zal toepassen.

Als actief lid van het IMF en de Club van Parijs steunt en stimuleert België voluit de initiatieven die deze instellingen nemen en reeds genomen hebben op het vlak van juridische bijstand, schuldbeheer en ondersteuning van de HIPC-landen die het slachtoffer zijn van aasgierfondsen.

De Belgische wet van 6 april 2008 beschermt de Belgische ontwikkelingssamenwerking tegen nieuwe beslagleggingen. Zodoende wordt de Belgische ontwikkelingssamenwerking in de toekomst beschermd tegen de praktijken van aasgierfondsen of andere procederende schuldeisers. Zolang

concerne le financement d'une étude et des prestations de consultant dans le cadre du projet de distribution d'eau. Enfin, l'exécution de la décision du conseil des ministres du 7 novembre 2008 d'accorder un prêt supplémentaire de 250 000 euros pour un projet de consultance est également bloquée provisoirement. La raison en est que les nouveaux prêts d'État, en dépit du fait qu'ils auraient été signés après l'entrée en vigueur de la loi sur les fonds vautours, seraient bloqués à la suite de la procédure judiciaire entamée avant l'entrée en vigueur de la loi.

Quant à la République du Congo, une saisie-exécution introduite par une société étrangère a été notifiée entre autres au SPF Affaires étrangères le 28 septembre 2007. Cette saisie est sans objet étant donné qu'un prêt d'État octroyé au Congo par la Belgique le 25 novembre 2004 a été résilié unilatéralement par la République du Congo le 31 août 2007. L'octroi de nouveaux prêts d'État à la République du Congo demeure néanmoins impossible en raison de la saisie-exécution de septembre 2007.

Le FMI a publié par le passé une liste des fonds vautours déjà connus et fournit une assistance juridique aux pays en développement victimes des procédures des créanciers.

Le Club de Paris a adopté diverses mesures concrètes pour empêcher les poursuites judiciaires agressives envers les PPTE. Dans une déclaration de mai 2007, les membres du Club de Paris affirment que conformément au principe de comparabilité du traitement des débiteurs et vu les conséquences très dommageables des procédures judiciaires pour les PPTE, ils renoncent à vendre les créances sur les PPTE à des créanciers qui ne se déclarent pas prêts à assumer leur part de l'initiative PPTE.

Le Club de Paris a également adopté, en juillet 2007, diverses mesures pour aider les pays débiteurs à obtenir un traitement comparable de la part des créanciers non membres de ce groupe.

La Commission européenne a déclaré que les 27 États membres se sont engagés, à l'issue du Conseil Affaires générales et Relations internationales de mai 2008, à ne plus vendre sur le marché secondaire des créances sur les débiteurs publics des PPTE à des créanciers qui ne se déclarent pas prêts à assumer leur part d'allègement de dette. Lors de la session du 11 novembre 2008 tenue pour préparer la conférence de Doha de fin novembre 2008, le même Conseil a déclaré que l'Union européenne appliquera sa réglementation européenne relative aux crédits à l'exportation.

En tant que membre actif du FMI et du Club de Paris, la Belgique soutient et encourage pleinement les initiatives prises par ces institutions dans le domaine de l'assistance judiciaire, de la gestion de la dette et du soutien aux PPTE victimes des fonds vautours.

La loi belge du 6 avril 2008 protège la coopération belge au développement contre les nouvelles saisies et donc, à l'avenir, contre les pratiques des fonds vautours et d'autres créanciers entamant des poursuites.

Aussi longtemps que certains assimileront ce mécanisme à un système lucratif, existeront à l'échelon international des institutions financières spécialisées qui limitent leurs activités

sommigen hierin een lucratief systeem zien, zullen er op internationaal vlak wellicht gespecialiseerde financiële instellingen blijven bestaan die hun actieterrein beperken tot het opkopen van sterk in waarde verminderde schuldvorderingen op de secundaire markt om deze vervolgens via juridische uitputtingslagen maximaal te valoriseren. De aasgier blijft bestaan zolang er weerloze prooien beschikbaar zijn.

De heer Paul Wille (Open Vld). – Ik ben zeer tevreden met dit antwoord. Het bewijst dat er, dankzij het geleverde werk, een oplossing in zicht is voor de contentieux uit het verleden.

Ik hoop dat de administratie en de minister deze zaak zullen blijven opvolgen tot deze contentieux tot de laatste centiem is weggewerkt, zoals het past ten aanzien van malafide personen en instellingen.

Mondelinge vraag van de heer Patrik Vankrunkelsven aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over «de fiscale aftrek van kinderopvang» (nr. 4-729)

De heer Patrik Vankrunkelsven (Open Vld). – Artikel 113 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 bepaalt dat werkende ouders de kosten voor kinderopvang fiscaal in mindering kunnen brengen. Deze regeling maakt het voor vele ouders mogelijk om hun allerjongste kinderen overdag toe te vertrouwen aan een kinderdagverblijf. Hierdoor kunnen zij aan het werk blijven en dienen ze geen beroep te doen op andere regelingen, zoals loopbaanonderbreking of tijdskrediet. Elke ouder die aan het werk blijft betekent een dubbele winst voor de gemeenschap en voor de federale overheid.

De kosten die betaald worden door de ouders kunnen echter niet onbeperkt ingebracht worden. Bij koninklijk besluit wordt de maximumgrens vandaag op 11,20 euro per oppasdag en per kind vastgelegd.

Deze maximumgrens werd vastgelegd in het jaar 2000. Hoewel de voorwaarden om onder de noemer van kinderopvang te vallen ondertussen zijn uitgebreid, is voor vele gezinnen de lage maximumgrens een probleem geworden. Doordat er in stedelijke gebieden, maar ook elders in het land, de voorbije jaren een nijpend tekort is ontstaan aan kinderdagverblijven, zijn de prijzen van kinderopvang sinds 2000 bijna verdubbeld. Er rest voor vele ouders vaak maar één keuze: of kiezen voor een niet-gesubsidieerd en duur kinderdagverblijf of geen kinderopvang. Financieel betekent dit voor deze gezinnen een ernstige financiële aderlating.

Is de minister van plan op korte termijn de maximumgrens voor de fiscale aftrek van kinderopvang te verhogen?

De heer Didier Reynders, vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen. – Het bedrag van 11,20 euro wordt inderdaad niet automatisch geïndexeerd in toepassing van artikel 178 van het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992 omdat dit artikel enkel toelaat de in het WIB 1992 zelf vermelde bedragen te indexeren.

Het gaat in de eerste plaats om een budgettaire probleem. Beschikt de regering momenteel over de budgettaire ruimte om die bedragen te verhogen?

au rachat sur le marché secondaire de créances ayant connu une forte dévaluation et qui épuiseront les recours juridiques pour valoriser celles-ci au maximum. Les vautours continueront à exister tant qu'ils trouveront des proies faciles.

M. Paul Wille (Open Vld). – *Cette réponse me satisfait pleinement. Elle montre qu'une solution est en vue pour résoudre le contentieux du passé.*

J'espère que l'administration et le ministre iront jusqu'au bout dans le traitement de ce dossier.

Question orale de M. Patrik Vankrunkelsven au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur «la déduction fiscale des dépenses pour garde d'enfants» (n° 4-729)

M. Patrik Vankrunkelsven (Open Vld). – *L'article 113 du Code des impôts sur les revenus 1992 prévoit que les parents qui travaillent peuvent déduire fiscalement les frais de garde d'enfant. Ce règlement permet à de nombreux parents de confier leurs tout jeunes enfants à une crèche pendant la journée. Ils peuvent ainsi continuer à travailler sans recourir à d'autres régimes comme l'interruption de carrière ou le crédit-temps. Les parents qui continuent à travailler représentent une double gain pour la société et pour l'autorité fédérale.*

Toutefois, les frais payés par les parents ne peuvent pas être déduits de façon illimitée. Le plafond est aujourd'hui fixé par arrêté royal à 11,20 euros par jour de garde et par enfant.

Ce plafond a été fixé en 2000. Bien que les conditions relatives à la garde d'enfants aient entre-temps été élargies, ce plafond est devenu un problème pour de nombreuses familles. Comme on constate un manque aigu de crèches, en ville mais aussi à la campagne, ces dernières années, les prix des crèches ont quasi doublé depuis 2000. De nombreux parents ont dès lors le choix : opter pour une crèche non subsidiée et donc chère ou ne plus faire garder leur enfant. Cela signifie une lourde perte financière pour ces familles.

Le ministre a-t-il l'intention de relever à brève échéance le plafond pour la déduction fiscale des frais de garde d'enfants ?

M. Didier Reynders, vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles. – *Le montant de 11,20 euros n'est effectivement pas indexé automatiquement. L'article 178 du Code des impôts sur les revenus permet uniquement d'indexer les montants mentionnés dans le CIR 1992.*

Il s'agit en premier lieu d'un problème budgétaire. Le gouvernement dispose-t-il en ce moment des moyens budgétaires nécessaires à l'augmentation de ces montants ?

De regering heeft in het verleden wel al een inspanning gedaan door de beperking tot 80% voor dergelijke uitgaven in te trekken.

Het is natuurlijk altijd mogelijk verder te gaan en een automatische indexering in te voeren. De regering heeft hieromtrent echter nog geen beslissing genomen.

De heer Patrik Vankrunkelsven (Open Vld). – Het antwoord was duidelijk: er komt geen indexering.

Ik vraag echter geen automatische indexering. Aangezien het bedrag sinds 2000 niet meer is aangepast, zou een eenmalige verhoging tot 14 of 15 euro reeds een vooruitgang zijn. Wordt daarover onderhandeld? Ik heb begrepen dat dit niet zo is.

De heer Didier Reynders, vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen. – De regering heeft daarover geen beslissing genomen.

Mondelinge vraag van de heer André Van Nieuwkerke aan de vice-eersteminister en minister van Ambtenarenzaken, Overheidsbedrijven en Institutionele Hervormingen over «de dienstverlening van de NMBS jegens personen met een handicap» (nr. 4-741)

De heer André Van Nieuwkerke (sp.a). – Veel personen met een handicap maken gebruik van het openbaar vervoer en dus ook van de trein. Er zijn al heel wat voorzieningen getroffen, die door de gehandicapte spoorreizigers positief worden beoordeeld. Toch zijn er ook klachten over de dienstverlening.

Zo moeten gehandicapte treinreizigers 24 uur vooraf naar een internationaal callcenter van de NMBS bellen om een reistraject aan te vragen, wat op zich niet zo erg is. Het probleem is echter dat dit telefoonnummer meestal bezet is en de bellers pas na een wachttijd of na herhaaldelijk bellen uiteindelijk bij de bevoegde persoon terechtkomen. Dat kost heel wat geld.

Kan die vrij bureaucratische dienstverlening niet vlotter verlopen zodat de oproeper onmiddellijk wordt verbonden?

Kunnen de gehandicapten niet gratis of tegen een verminderd tarief bellen?

De heer Steven Vanackere, vice-eersteminister en minister van Ambtenarenzaken, Overheidsbedrijven en Institutionele Hervormingen. – De NMBS ontvangt jaarlijks ongeveer 12 000 aanvragen voor assistentie van personen met beperkte mobiliteit. Zoals de heer Van Nieuwkerke reeds opmerkte, brengt een dergelijke aanvraag een belasting voor de NMBS met zich mee. Zowel in het station van vertrek als in het station van aankomst moet assistentiepersoneel klaarstaan. Dat vergt heel wat planning en om die reden vraagt de NMBS dat de gebruiker 24 uur vooraf – en dus geen week vooraf – een aanvraag doet. Die termijn is nodig om de hulp te kunnen organiseren en de persoon met beperkte mobiliteit een goede service te kunnen bieden.

Meer dan 90% van de oproepen naar de centrale klantendienst wordt binnen de minuut beantwoord. Het klopt dus niet dat dit nummer 'meestal' bezet is. Aangezien het callcenter ook instaat voor de informatieverstrekking over dienstregelingen

Par le passé, le gouvernement a déjà fait un effort en supprimant la limitation à 80% pour de telles dépenses.

Il est évidemment toujours possible d'aller plus loin et d'instaurer une indexation automatique. Mais le gouvernement n'a pas encore pris de décision en la matière.

M. Patrik Vankrunkelsven (Open Vld). – *La réponse est claire : il n'y aura pas d'indexation.*

Mais je ne demandais pas d'indexation automatique. Vu que le montant n'a plus été adapté depuis 2000, un relèvement unique jusqu'à 14 ou 15 euros serait déjà un progrès. Une négociation a-t-elle lieu à ce sujet ? J'ai compris que ce n'est pas le cas.

M. Didier Reynders, vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles. – *Le gouvernement n'a pris aucune décision à ce sujet.*

Question orale de M. André Van Nieuwkerke au vice-premier ministre et ministre de la Fonction publique, des Entreprises publiques et des Réformes institutionnelles sur «le service offert par la SNCB aux personnes handicapées» (n° 4-741)

M. André Van Nieuwkerke (sp.a). – *Beaucoup de personnes handicapées utilisent les transports publics, y compris le train. Beaucoup de dispositifs sont déjà mis en place, que les voyageurs handicapés considèrent comme positifs. Il y a toutefois aussi des plaintes concernant les services offerts.*

Ainsi, les voyageurs handicapés doivent téléphoner 24 heures à l'avance à un callcenter international de la SNCB pour réserver un trajet, ce qui n'est pas si grave en soi, mais le problème réside dans le fait que le numéro de téléphone est généralement occupé et que les appelants ne peuvent finalement joindre la personne compétente qu'après un temps d'attente ou après avoir téléphoné plusieurs fois. Cela coûte beaucoup d'argent.

Ces services offerts de façon assez bureaucratique ne peuvent-ils pas être plus rapides, de manière à ce que l'appelant soit immédiatement mis en communication ?

Les handicapés ne peuvent-ils pas téléphoner gratuitement ou à un tarif réduit ?

M. Steven Vanackere, vice-premier ministre et ministre de la Fonction publique, des Entreprises publiques et des Réformes institutionnelles. – *La SNCB reçoit chaque année quelque 12 000 demandes d'assistance de personnes à mobilité réduite. Comme l'a déjà signalé M. Van Nieuwkerke, ces demandes constituent une charge pour la SNCB. Tant dans la gare de départ que dans la gare d'arrivée, le personnel d'assistance doit être prêt à intervenir. Cela exige toute une organisation et c'est pourquoi la SNCB demande que l'usager introduise une demande 24 heures à l'avance. Ce délai est nécessaire pour pouvoir organiser l'aide et offrir un service adéquat à la personne à mobilité réduite.*

Il est répondu dans la minute à plus de 90% des appels à la centrale du service à la clientèle. Il est donc inexact de dire que ce numéro est généralement occupé. Le callcenter servant aussi aux informations sur les horaires et les produits, il est possible que les lignes soient occupées en cas d'incidents sur

en producten is het wel mogelijk dat de lijnen overbezet raken als er incidenten zijn op het net. Een exclusieve lijn voor deze aanvragen is natuurlijk mogelijk, maar heeft dan weer als nadeel dat het om een kleinere ploeg zou gaan en niet elke vraag kan worden beantwoord. Een uniek nummer vergemakkelijkt de organisatie.

Het is vanzelfsprekend denkbaar het oproepnummer gratis te maken. De NMBS levert echter al een aanzienlijke inspanning op het gebied van menselijke assistentie en het is dan ook billijk dat de mensen die op deze service een beroep doen, de kosten voor de communicatie op zich nemen.

De klant belt het algemeen inlichtingnummer, kiest zijn taal via de druktoetsen en vervolgens kiest hij: nationaal of internationaal. Na de keuze 'nationaal' kiest hij uit het menu: Personen met een Beperkte Mobiliteit en komt hij bij een operator terecht.

Ik ben het ermee eens dat de toegang voor personen met beperkte mobiliteit zoveel mogelijk moet worden gesteund. Het renovatieprogramma, waarbij de stations toegankelijker worden gemaakt voor personen met beperkte mobiliteit, is even belangrijk. Ik vraag dat de mensen die een beroep doen op assistentiepersoneel er begrip voor hebben dat dit voor de NMBS een aanzienlijke inspanning op organisatorisch vlak vergt.

Mondelinge vraag van mevrouw Sfia Bouarfa aan de minister van Maatschappelijke Integratie, Pensioenen en Grote Steden over «de toekenning van de inkomensgarantie voor ouderen aan personen die in het buitenland verblijven» (nr. 4-733)

De voorzitter. – De heer Jean-Marc Delizée, staatssecretaris voor Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Maatschappelijke Integratie, Pensioenen en Grote Steden, antwoordt.

Mevrouw Sfia Bouarfa (PS). – *Meer dan 100 000 mensen ontvangen de inkomensgarantie, de aanvulling op het pensioen voor ouderen. De vereiste leeftijd om die tegemoetkoming te ontvangen is 65 jaar.*

Sinds juni 2001 is de toegelaten periode van verblijf in het buitenland voor personen die de inkomensgarantie ontvangen, teruggebracht van drie maanden per jaar tot ongeveer 29 dagen.

Sommige rechthebbenden verliezen hun inkomensgarantie wanneer ze uit vakantie terugkeren omdat ze niet op de hoogte waren van de wijziging of omdat ze zich om diverse redenen niet aan de toegelaten verblijfsduur konden houden. Hier komt nog bij dat buitenlandse en Belgische gepensioneerden, met inbegrip van diegenen die de dubbele nationaliteit hebben, die in een land buiten de Europese Unie verblijven, met een zeer complexe administratieve procedure worden geconfronteerd.

Om opnieuw de inkomensgarantie te ontvangen moet de gepensioneerde de Rijksdienst voor Pensioenen een volledig dossier overhandigen waarin hij zijn verblijf aantoonst, met onder meer een kopie van de pagina's van zijn paspoort met de stempels die op de verschillende grensposten werden aangebracht. Voor een Europese gepensioneerde die in Europa verblijft, volstaat echter een verklaring op erewoord

le réseau. Il est naturellement possible de prévoir une ligne exclusive pour ces demandes, mais elle présente l'inconvénient qu'il s'agirait d'une équipe plus réduite, qui ne pourrait pas répondre à toutes les questions. Un numéro unique facilite l'organisation.

On peut évidemment envisager la gratuité du numéro d'appel. La SNCB accomplit déjà un effort important sur le plan de l'assistance aux personnes et il est donc légitime que les personnes faisant appel à ce service supportent le coût de la communication.

Je suis d'avis qu'il faut soutenir autant que possible l'accès des personnes à mobilité réduite. Le programme de rénovation, qui rend les gares plus accessibles aux personnes à mobilité réduite, est également important. Je demande aux personnes faisant appel au personnel d'assistance de comprendre que cela exige, de la part de la SNCB, un effort considérable sur le plan organisationnel.

Question orale de Mme Sfia Bouarfa à la ministre de l'Intégration sociale, des Pensions et des Grandes villes sur «l'octroi de la GRAPA pour les personnes âgées séjournant à l'étranger» (n° 4-733)

M. le président. – M. Jean-Marc Delizée, secrétaire d'État à la Lutte contre la pauvreté, adjoint à la ministre de l'Intégration sociale, des Pensions et des Grandes villes, répondra.

Mme Sfia Bouarfa (PS). – Plus de 100 000 personnes bénéficient de la GRAPA, le complément de pension octroyé aux personnes âgées. L'âge requis pour obtenir cette prestation est de 65 ans.

Depuis juin 2001, la durée du séjour à l'étranger des personnes bénéficiaires de la garantie de revenus autorisée est passé de trois mois par an à plus ou moins 29 jours, à prendre en une ou en plusieurs fois.

Certains ayants droit se voient ainsi privés de leurs revenus en rentrant de congé parce qu'ils n'étaient pas au courant de ce changement ou parce qu'ils n'ont pas pu respecter la durée de séjour autorisée pour diverses raisons. S'ajoute à cela la complexité des démarches administratives à accomplir par les pensionnés étrangers ou belges, y compris ceux qui possèdent la double nationalité, séjournant dans un pays situé en dehors de l'Union européenne.

Pour pouvoir bénéficier à nouveau de la GRAPA, le pensionné a l'obligation de transmettre à l'Office national des Pensions un dossier complet attestant de son séjour, notamment une copie des feuillets de son passeport sur lesquelles figurent les cachets apposés aux diverses frontières. Or, pour un retraité européen séjournant en Europe, une déclaration sur l'honneur suffit pour attester de son séjour.

om zijn verblijf te bewijzen.

Waarom is de Rijksdienst voor Pensioenen niet tevreden met een verklaring op erewoord voor de buitenlandse en Belgische gepensioneerden die buiten de Europese Unie verblijven, net zoals voor de Belgische gepensioneerden die in Europa of elders verblijven? Is de minister van plan om de administratieve rompslomp voor de ouderen die de inkomensgarantie ontvangen te vereenvoudigen? Is het niet mogelijk de drie maanden per jaar verblijf in het buitenland opnieuw in te voeren?

De heer Jean-Marc Delizée, staatssecretaris voor Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Maatschappelijke Integratie, Pensioenen en Grote Steden. – *Ik lees het antwoord van minister Arena.*

In antwoord op de vraag betreffende de bepalingen van artikel 42 van het koninklijk besluit van 23 mei 2001 tot instelling van een algemeen reglement betreffende de inkomensgarantie voor ouderen, dat betrekking heeft op het verblijf in het buitenland van gerechtigden op een inkomensgarantie, is het zo dat de inkomensgarantie een residuair voordeel is voor gerechtigden die worden geacht hun hoofdverblijfplaats in België te hebben en er permanent en daadwerkelijk verblijven. Het gaat om een recht waarvoor geen bijdrage wordt gevraagd.

De inkomensgarantie moet dus in eerste instantie worden gezien als een instrument om de armoede op het Belgische grondgebied te bestrijden. Er wordt geen enkel onderscheid gemaakt tussen de landen van de Europese Unie en andere landen. De bepalingen van het artikel zijn van toepassing op alle verblijven in het buitenland.

De betrokken gerechtigden die het Koninkrijk verlaten zijn verplicht de Rijksdienst voor Pensioenen daarvan vooraf in te lichten. Het komt de Rijksdienst voor Pensioenen toe de naleving van de verblijfsregels te controleren. Om die reden worden overeenkomstig artikel 42 verblijfsbewijzen opgevraagd. De Rijksdienst voor Pensioenen vraagt de betrokkenen voor elk verblijf de data van hun verblijf te bewijzen aan de hand van bewijsdocumenten zoals vervoerbewijzen, paspoorten of hotelfacturen.

De verklaring op erewoord wordt in uitzonderlijke gevallen aanvaard als het onmogelijk is andere bewijsstukken over te leggen.

Het is mogelijk het Beheerscomité van de Rijksdienst voor Pensioenen een afwijking van de wettelijke termijn voor verblijf in het buitenland te vragen.

Mevrouw Sfia Bouarfa (PS). – *In de realiteit verlopen de zaken niet zoals minister Arena aangeeft.*

Bij de onderzoeken wordt al een onderscheid gemaakt tussen de vermogende en de minder vermogende gepensioneerden. Er mag geen andere ongelijkheid worden geschapen. Het wordt bijna een aantasting van de persoonlijke levenssfeer; ik denk met name aan de controle van de pagina's van het paspoort.

Ik zal dit onderwerp zeker opnieuw aanklaarten bij minister Arena.

Pourquoi l'Office national des Pensions ne se contente-t-il pas d'une déclaration sur l'honneur pour les retraités étrangers ou belges séjournant en dehors de l'Union européenne, comme pour les retraités belges qui séjournent en Europe ou ailleurs ? Envisagez-vous de simplifier les démarches administratives à accomplir par les personnes âgées bénéficiaires de cette garantie de revenus ? Pourrait-on restaurer la durée de trois mois par an de séjour autorisé à l'étranger ?

M. Jean-Marc Delizée, secrétaire d'État à la Lutte contre la pauvreté, adjoint à la ministre de l'Intégration sociale, des Pensions et des Grandes villes. – Je vous lis la réponse de la ministre Arena.

En réponse à votre demande de précisions concernant les dispositions de l'article 42 de l'arrêté royal du 23 mai 2001 relatif aux séjours à l'étranger des bénéficiaires d'une GRAPA, je précise que la GRAPA constitue un avantage résiduaire pour les bénéficiaires qui ont leur résidence principale en Belgique et qui y résident effectivement en permanence. Il s'agit d'un droit ouvert sans demande de cotisation.

La GRAPA se conçoit donc plutôt comme un instrument de lutte contre la pauvreté sur le territoire belge. Il n'est fait aucune distinction entre les pays de l'Union européenne et les autres pays. Par ailleurs, les dispositions de cet article s'appliquent à tous les séjours à l'étranger.

Les bénéficiaires concernés sont tenus d'avertir l'Office national des Pensions de leur séjour à l'étranger avant leur départ. Il appartient à l'Office national des Pensions de procéder au contrôle du respect des règles de résidence. C'est la raison pour laquelle des certificats de résidence sont transmis conformément à l'article 42 précité. Pour chaque séjour, l'Office national des Pensions invite l'intéressé à justifier les dates de son séjour par des documents probants tels que titres de transport, passeports ou factures d'hôtel.

La déclaration sur l'honneur est exceptionnellement acceptée s'il y a impossibilité de fournir d'autres preuves.

La possibilité existe de demander au comité de gestion de l'Office national des Pensions une dérogation à la limite légale de séjour à l'étranger.

Mme Sfia Bouarfa (PS). – Dans la réalité, les choses ne se passent pas comme la ministre Arena l'a indiqué.

Dans les enquêtes, on fait déjà une distinction entre les pensionnés fortunés et les moins aisés. Il ne faudrait pas introduire un autre clivage. Cela devient quasiment une atteinte à la vie privée, je pense en particulier au contrôle des feuillets de passeport.

Je reviendrai peut-être sur ce sujet lors d'une discussion avec Mme Arena.

Mondelinge vraag van de heer Dirk Claes aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid over «het afschaffen van de beroepsvoorwaarden voor de toegang tot de horeca» (nr. 4-740)

De heer Dirk Claes (CD&V). – Onlangs maakte de minister bekend dat ze de beroepsvoorwaarden voor de toegang tot de horeca voor ondernemers wil afschaffen. Volgens UNIZO zou deze maatregel tot meer faillissementen leiden. UNIZO gaat wel akkoord met een aanpassing van de huidige beroepsvoorwaarden, maar vindt dat er een soort buffer moet blijven bestaan om de professionaliteit van het beroep echt te garanderen. Het hoge aantal faillissementen in de horeca is volgens de organisatie een gevolg van het ontbreken van een grondige voorbereiding of van elementaire ondernemersvaardigheden. Daarom vraagt UNIZO de beroepsvoorwaarden te laten bestaan en te zorgen voor een grondige actualisatie. De horecaorganisaties vragen eigenlijk ook een verdere professionalisering van het beroep.

Wat zijn de uitgangspunten van de minister in dit dossier?

Is ze inderdaad, zoals in de pers verscheen, voorstander van een volledige afschaffing van de beroepsvoorwaarden in de horeca? Op welke voorwaarden zou dat dan specifiek zijn?

Is de minister bereid om beroepsvoorwaarden te laten bestaan, maar aangepast aan de realiteit van de huidige ondernemerswereld?

Is de minister bereid om over dit dossier van gedachten te wisselen met de ondernemersorganisaties? Zo ja, wanneer kan dat dan?

Wanneer wenst de minister dit plan concreet in uitvoering te laten gaan?

Mevrouw Sabine Laruelle, minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid. – Ik heb me niet uitgesproken voor de eenzijdige afschaffing van de toegang tot het beroep in de horeca. Op een conferentie met beroepsmensen uit de sector en het onderwijs heb ik wel de basisvraag gesteld of de toegang tot het beroep in de huidige vorm aangepast is aan de echte noden van de sector.

Uit regelmatig overleg met beroepsmensen uit de horeca blijkt dat ze zelf ontevreden zijn over de voorwaarden van toegang tot het beroep. Daar zijn verschillende redenen voor. Sommige starters hebben bijvoorbeeld onvoldoende basisvaardigheden om in de horeca efficiënt te kunnen werken.

Ik kan me niet uitspreken over de studie van UNIZO en de gevolgen van een afschaffing van de toegangsvoorwaarden voor faillissementen. Ik ben ook geen voorstander van die afschaffing. Toch moet ik vaststellen dat ook de huidige toegangsvoorwaarden de exploitant niet tegen een faillissement beschermen. Aan de horecasector worden ook andere normen opgelegd, bijvoorbeeld inzake voedselveiligheid. Het FAVV speelt dus ook een zeer belangrijke rol.

We moeten een analyse maken om te bepalen wat nodig is, zodat we van kandidaat-ondernemers niet twee keer hetzelfde vragen en overlappingen tussen de toegangsvoorwaarden tot het beroep en de normen inzake voedselveiligheid kunnen

Question orale de M. Dirk Claes à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique sur «la suppression des critères d'accès à la profession dans le secteur horeca» (n° 4-740)

M. Dirk Claes (CD&V). – La ministre a récemment annoncé vouloir supprimer les critères d'accès à la profession dans le secteur Horeca. Si l'UNIZO estime que cette mesure risque de multiplier le nombre de faillites, elle est cependant favorable à une adaptation et à une actualisation des critères actuels d'accès à la profession, avec maintien d'une sorte de garde-fou garantissant le professionnalisme du secteur. Pour l'UNIZO, le grand nombre de faillites dans l'horeca résulte d'une préparation insuffisante ou d'une absence de capacités entrepreneuriales élémentaires. Les organisations horeca demandent également une professionnalisation accrue du secteur.

Quelle est la position de la ministre en la matière ?

Est-elle, comme l'a annoncé la presse, favorable à une suppression totale des critères d'accès à la profession dans le secteur horeca ? De quels critères s'agit-il exactement ?

La ministre est-elle prête à maintenir les critères d'accès, tout en les adaptant à la réalité des entreprises ?

La ministre est-elle prête à se concerter à ce propos avec les organisations d'entrepreneurs ? Si oui, quand ?

Quand la ministre souhaite-t-elle mettre ce projet à exécution ?

Mme Sabine Laruelle, ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique. – Je ne me suis pas prononcée en faveur d'une suppression unilatérale de l'accès à la profession dans le secteur horeca. Lors d'une conférence réunissant des professionnels de ce secteur et de l'enseignement, j'ai simplement demandé si l'accès à la profession dans sa forme actuelle correspondait aux besoins réels du secteur.

Les professionnels de l'horeca ne semblent pas satisfaits des critères d'accès à la profession. Il y a à cela plusieurs raisons, notamment le fait qu'il manque parfois aux nouveaux venus dans le secteur certaines capacités de base pour travailler efficacement.

Je ne puis me prononcer sur l'étude de l'UNIZO ni sur l'impact, en ce qui concerne les faillites, d'une suppression des critères d'accès à la profession. Je ne suis pas non plus favorable à cette suppression. Je constate cependant que les critères d'accès actuels ne protègent pas les exploitants contre les faillites. Le secteur horeca se voit aussi imposer d'autres normes, notamment en matière de sécurité alimentaire. L'AFSCA joue donc ici un rôle primordial.

Nous devons réaliser une analyse des besoins pour éviter notamment un chevauchement des critères d'accès à la profession et des normes en matière de sécurité alimentaire. Il est dès lors essentiel de réfléchir à une réforme de l'accès à la profession, tant sur la forme que sur le fond. Ainsi, nous

voorkomen. Ik vind het dan ook van het grootste belang grondig na te denken over een hervorming van de toegang tot het beroep, zowel naar vorm als naar inhoud. Alleen zo kunnen we komen tot een systeem dat de consument een betere bescherming biedt, zoals een geschikte en aangepaste opleiding voor wie in de sector stapt, ongeacht of het gaat om een geschoolde arbeider of een ondernemer.

Het spreekt vanzelf dat de vertegenwoordigers van de sector, de representatieve organisaties voor de middenstand en mensen uit het onderwijs de volgende weken bij de besprekingen zullen worden betrokken.

De heer Dirk Claes (CD&V). – Het verheugt me dat de minister bevestigt dat ze de beroepsvoorwaarden wel wil aanpassen, maar zeker niet wil afschaffen.

Misschien is het toch nuttig dan ook eens te kijken naar een gelijkschakeling tussen restaurants en cafés. Voor cafés gelden nu geen beroepsvoorwaarden en precies daar zien we veel faillissementen en zou een opleiding rond voedselveiligheid zeer nuttig kunnen zijn.

Mondelinge vraag van de heer Jurgen Ceder aan de minister van Landsverdediging over «de reis naar China van een aantal majoors» (nr. 4-718)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

De heer Jurgen Ceder (VB). – Deze vraag stond drie weken geleden op de agenda, maar werd uitgesteld omdat minister De Crem persoonlijk wou antwoorden. De minister is momenteel in Afghanistan met onze jongens op het terrein de Taliban aan het opjagen. Ik zal dus mijn vraag toch moeten stellen in afwezigheid van de minister.

De ACOD protesteerde onlangs tegen de Chinareis van tien dagen die wordt aangeboden aan een vijftigtal majoors. De critici van deze reis hebben nogal wat bedenkingen. De kostprijs van de reis bedraagt naar verluidt 300 000 euro. Het zint de vakbond niet dat op lagere echelons drastisch wordt bespaard, terwijl voor hogere echelons het geld nog altijd door deuren en vensters wordt gegooid. Het militaire nut van deze reis is ook beperkt, om niet te zeggen niet bestaand. China, niet bepaald een bondgenoot, zal niet erg geneigd zijn militaire informatie of spits technologie aan onze majoors door te geven. We kunnen zelfs vragen stellen bij het nut en de opportuniteit van een militaire samenwerking met een communistische dictatuur.

Hoe is deze reis, inzonderheid wat de reisbestemming betreft, tot stand gekomen? Wat is het programma? Bestaat er in voorkomend geval een wisselwerking dienaangaande?

Zijn er in het verleden nog dergelijke reizen naar China geweest? Hoe staat de minister tegenover dergelijke reizen naar een communistische dictatuur?

Wat is de militaire of andere meerwaarde van deze reis?

Wat is het standpunt van de minister met betrekking tot de kritiek dat voor hogere echelons het geld nog altijd rijkelijk vloeit, terwijl bij de lagere echelons strikt wordt bespaard?

pourrons créer un système qui assure une meilleure protection du consommateur, en passant par une formation adaptée pour les débutants, qu'ils soient ouvriers qualifiés ou entrepreneurs.

Il va de soi que les représentants du secteur, les organisations représentatives des classes moyennes et les acteurs de l'enseignement seront associés aux discussions au cours des semaines à venir.

M. Dirk Claes (CD&V). – *Je me réjouis d'apprendre que la ministre veut adapter et non supprimer les critères d'accès à la profession.*

Peut-être devrait-on envisager d'aligner les critères d'accès à la profession des exploitants de cafés sur ceux des restaurants. Pour l'instant, il n'en existe pas pour les cafés alors que les faillites y sont nombreuses et qu'une formation portant sur la sécurité alimentaire serait particulièrement utile.

Question orale de M. Jurgen Ceder au ministre de la Défense sur «le voyage en Chine d'un certain nombre de majoors» (n° 4-718)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coördination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

M. Jurgen Ceder (VB). – *Cette question figurait il y a trois semaines à l'ordre du jour, mais a été reportée parce que le ministre De Crem voulait y répondre personnellement. Actuellement, le ministre est en Afghanistan avec nos soldats pour traquer les Taliban sur le terrain. Je devrai donc quand même poser ma question en l'absence du ministre.*

La CGSP a récemment dénoncé le voyage de dix jours en Chine offert à une cinquantaine de majoors. Ce voyage suscite de nombreuses critiques. Selon mes informations, le coût du voyage s'élève à 300 000 euros. Le syndicat ne comprend pas que l'on réalise des économies drastiques aux niveaux inférieurs alors que l'on jette encore toujours l'argent par les fenêtres aux échelons supérieurs. En outre, la nécessité militaire de ce voyage est limitée pour ne pas dire inexistante. La Chine ne sera pas très encline à accepter de communiquer ses informations militaires ou sa technologie de pointe à nos majoors. Nous pouvons même nous interroger quant à la nécessité et à l'opportunité d'une collaboration militaire avec une dictature communiste.

Comment ce voyage a-t-il été prévu, particulièrement en ce qui concerne la destination ? Quel est le programme ? Le cas échéant, y aura-t-il une réciprocité ?

A-t-on déjà organisé de tels voyages en Chine ? Quelle est la position du ministre face à ce type de voyages dans une dictature communiste ?

Quelle est la plus-value, militaire ou autre, de ce voyage ?

Quel est le point de vue du ministre en ce qui concerne la critique selon laquelle l'argent coule encore à flot pour les échelons supérieurs alors que l'on réalise des économies

Wat is de kostprijs van deze reis?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van de minister.

Artikel 45 van het koninklijk besluit van 12 augustus 2003 betreffende de voortgezette vorming van de officieren van het actieve kader van de krijgsmacht en de beroepsproeven voor de bevordering tot de graad van majoor legt de inhoud van de hogere stafcursus vast. Dit artikel voorziet in een module Studiereizen en bezoeken. Hiertoe wordt in principe twee jaar op voorhand een dossieraanvraag opgesteld. Twee jaar geleden werd gepland een studiereis te maken naar de opkomende machten India en China. Begin dit jaar werd een dossier in die zin ingediend bij de minister van Landsverdediging. Deze heeft enkel toelating gegeven om één bestemming, de goedkoopste, aan te houden: China.

Het bezoekprogramma bevat in grote lijnen de volgende activiteiten: vier dagen te Peking met een bezoek aan de 6de Army Division, aan het hoofdkwartier van de Militaire Regio, aan de National Defense University, militaire school en denktank, en contacten met de Belgische attaché; drie dagen Xi'an met een bezoek aan een luchtmachtbasis, aan de lokale luchtvaartindustrie en een contact met de plaatselijke gouverneur; drie dagen te Shanghai in een sociaaleconomische context met een bezoek aan een marinebasis, aan de China Executive Leadership Academy te Pudong, aan de China Europe International Business School, aan de consul-generaal en aan Alcatel. Er is eveneens een cultureel programma.

Er is militaire samenwerking tussen België en China. China is een van de grootste leveranciers van UNO-blauwhelmen. Meer dan tienduizend van hen zijn actief in achttien verschillende VN-missies, onder meer in Congo en Libanon, waar ook België soldaten heeft. België heeft een militaire attaché ter plaatse in China. Een Chinese stagiair neemt elk jaar of om de twee jaar deel aan de vorming hoofdofficier of aan de hogere stafcursus in België. De National Defense University heeft in 2007 een bezoek gebracht aan de Koninklijke Militaire School en aan eenheden van de land en de luchtcomponent. Elk jaar neemt een Belgische hoofdofficier deel aan de International Symposium Course, gegeven aan de National Defense University in Beijing. In 2008 was het centrale thema van de cursus *Diversified Security Threats and International Cooperation*.

In 1998 heeft een gelijkaardige studiereis naar China plaatsgevonden. Inzake het tweede deel van deze vraag steun ik het officiële standpunt van de regering betreffende de Volksrepubliek China. Deze materie behoort tot de bevoegdheden van de minister van Buitenlandse Zaken.

Het doel van de hogere stafcursus wordt vastgelegd in artikel 44 van het koninklijk besluit van 12 augustus 2003. De cursus bereidt de stagiairs voor op de uitoefening van hoge commando- en staffuncties in een nationaal of internationaal kader. Hij heeft eveneens als doel bij de stagiairs de vereiste competenties te ontwikkelen in de domeinen operaties, management en *leadership* en veiligheid en defensie. De studiereis illustreert en geeft een aanvulling bij de cursussen in deze drie domeinen.

dans les échelons inférieurs ? Quel est le coût de ce voyage ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je vous lis la réponse du ministre.

L'article 45 de l'arrêté royal du 12 août 2003 relatif à la formation continuée des officiers du cadre actif des forces armées et aux épreuves professionnelles pour l'avancement au grade de major fixe le contenu du cours supérieur d'État-major. Cet article prévoit un module « voyages d'études et visites ». À cet effet, une demande de dossier est en principe introduite deux ans à l'avance. Il y a deux ans, il a été envisagé d'effectuer un voyage d'étude dans les pays émergents que sont l'Inde et la Chine. Un dossier a été introduit en ce sens au début de cette année auprès du ministre de la Défense. Ce dernier n'a autorisé qu'une seule destination, la moins onéreuse, à savoir la Chine.

Dans les grandes lignes, le programme prévoit les activités suivantes : quatre jours à Pékin comprenant la visite de la 6ème Division armée, du Quartier général de la Région militaire, de la National Defense University, école militaire et cellule de réflexion, ainsi que des contacts avec l'Attaché belge ; trois jours à Xi'An comprenant la visite d'une base aérienne, de l'industrie aéronautique locale, ainsi qu'une rencontre avec le gouverneur local ; trois jours à Shanghai dans un contexte socioéconomique avec visite d'une base navale, de la China Executive Leadership Academy à Pudong, de la China Europe International Business School, d'Alcatel, ainsi qu'une rencontre avec le Consul général.

Un programme culturel est également prévu.

Il existe une coopération militaire entre la Chine et la Belgique. La Chine est un des plus grands fournisseurs de casques bleus ONU. Plus de 10 000 d'entre eux sont impliqués dans 18 missions des Nations unies, notamment au Congo et au Liban où se trouvent également des militaires belges. La Belgique a un attaché militaire sur place en Chine. Un stagiaire chinois participe chaque année ou tous les deux ans à la formation d'officier supérieur ou au cours supérieur d'État-major en Belgique. En 2007, la National Defense University a rendu visite à l'École royale militaire ainsi qu'à des unités des composantes terrestre et aérienne. Chaque année, un officier supérieur belge participe à l'International Symposium Course dispensé à la National Defense University à Pékin. En 2008, le thème principal de ce cours était le suivant : Diversified Security Threats and International Cooperation.

Un voyage d'étude du même type a été effectué en Chine en 1998. Pour ce qui concerne le second volet de la question, je soutiens la position officielle du gouvernement belge relative à la République populaire de Chine. Cette matière relève des compétences du ministre des Affaires étrangères.

L'article 44 de l'arrêté royal du 12 août 2003 précité fixe l'objectif du cours supérieur d'État-major. Le cours supérieur d'État-major prépare les stagiaires à l'exercice de fonctions supérieures de commandement et d'État-major dans un cadre national ou international. Il a également pour but de développer, chez les stagiaires, les compétences requises en matière d'opérations, de management et de leadership, ainsi

De totale kostprijs van de studiereis bedraagt 300 000 euro, waarvan 200 000 euro voor het transport per militair vliegtuig, die worden gedragen door de vastgelegde kredieten voor luchttransport.

Mondelinge vraag van de heer Josy Dubié aan de vice-eersteminister en minister van Buitenlandse Zaken en aan de minister van Landsverdediging over «de aanstaande legeroefeningen van de NAVO in Georgië» (nr. 4-744)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

De heer Josy Dubié (Ecolo). – *De NAVO heeft in een communiqué van woensdag 15 april aangekondigd dat ze volgende maand militaire oefeningen in Georgië zal uitvoeren. Voor de manoeuvres worden 1300 soldaten uit negentien landen gemobiliseerd op twintig kilometer ten oosten van Tbilisi, de hoofdstad van Georgië.*

De manoeuvres werden aangekondigd de dag na de vergadering van de NAVO te Straatsburg en te Baden-Baden, waar de leiders klaar en duidelijk hebben bevestigd dat ze hun banden met Rusland willen herstellen en verbeteren.

Rusland heeft via zijn diplomatieke afvaardiging bij de NAVO gevraagd de oefeningen die de NAVO in mei in Georgië heeft gepland uit te stellen. Vrijdag al heeft de heer Medvedev, de Russische president, geprotesteerd tegen de beslissing van de NAVO. Hij noemde het een gevaarlijke beslissing die de relaties tussen Moskou en de NAVO kan schaden. De heer Medvedev meent dat die oefeningen 'de reeds moeilijke situatie in de regio' alleen nog maar moeilijker kunnen maken.

We kunnen hem geen ongelijk geven. We kunnen ons inderdaad afvragen wat de NAVO bezielt heeft om die manoeuvres in Georgië te organiseren?

De president van Georgië, de heer Saakasjvili, heeft immers het initiatief genomen om begin augustus van vorig jaar zonder voorafgaande aanmaning een massale aanval tegen Zuid-Ossetië in te zetten, die een groot aantal burgerslachtoffers en massale verwoestingen tot gevolg heeft gehad, en de dood van Russische soldaten die in het kader van een vredesmissie waren ingezet. De Russische tegenaanval heeft het Georgische leger nagenoeg vernietigd. Een deel van het land werd tijdelijk bezet en Rusland heeft de onafhankelijkheid van de twee provincies die zich wilden afscheiden, Zuid-Ossetië en Abchazië, erkend. Tot op heden is hun onafhankelijkheid enkel nog maar erkend door Rusland en Nicaragua. Vandaag is er weer vrede in de regio, maar die is broos. Vanuit de Georgische bevolking komt er steeds meer protest op de regering van president Saakasjvili, die als verantwoordelijke voor de oorlog en de militaire ramp wordt beschouwd.

Wegens de oorlogszuchtige houding van Georgië hebben veel NAVO-landen, waaronder België, beslist de toetredingsaanvraag van Georgië tot de NAVO te bevriezen.

Waarom worden er dan manoeuvres in Georgië georganiseerd? Hoe valt dat te rijmen met de aankondiging

qu'en matière de sécurité et de défense.

Le coût total du voyage d'étude est de 300 000 euros, dont 200 000 euros pour le transport par avion militaire imputés sur les crédits prévus pour le transport aérien.

Question orale de M. Josy Dubié au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères et au ministre de la Défense sur «les manoeuvres militaires de l'OTAN prévues prochainement en Géorgie» (n° 4-744)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

M. Josy Dubié (Ecolo). – Selon un communiqué de l'OTAN publié mercredi 15 avril, l'organisation procédera le mois prochain à des exercices militaires en Géorgie. Les manoeuvres mobiliseront 1 300 soldats de dix-neuf pays à vingt kilomètres à l'est de Tbilissi, la capitale géorgienne.

Ces manoeuvres ont été annoncées au lendemain de la réunion de l'Alliance atlantique à Strasbourg et à Baden-Baden, au cours de laquelle ses dirigeants ont affirmé haut et fort vouloir reconstituer et améliorer leurs liens avec la Russie.

La Russie a déjà réagi par la voix de sa mission auprès de l'OTAN en « demandant le report des exercices que l'OTAN a prévu d'organiser en mai en Géorgie ». Dès vendredi, M. Medvedev, le président russe, a dénoncé la décision de l'OTAN, la considérant « dangereuse et susceptible de nuire aux relations entre Moscou et l'Alliance atlantique ». M. Medvedev estime que ces exercices « ne peuvent que compliquer une situation déjà pas simple dans la région ».

On ne peut lui donner tort et l'on est en droit de se demander quelle mouche à piqué l'OTAN pour organiser ces manoeuvres en Géorgie ?

En effet, voilà un pays dont le président, M. Saakashvili, a pris l'initiative de déclencher, sans sommations préalables, au début du mois d'août dernier, une attaque massive contre l'Ossétie du Sud, entraînant un grand nombre de victimes civiles, des destructions massives, ainsi que la mort de soldats russes déployés dans le cadre d'une mission de paix. La riposte russe a pratiquement anéanti l'armée géorgienne, entraîné l'occupation provisoire d'une partie du pays, et amené la Russie à reconnaître l'indépendance des deux provinces sécessionnistes d'Ossétie du Sud et d'Abkhazie, reconnues à ce jour uniquement par la Russie et le Nicaragua. Aujourd'hui, la paix est revenue dans cette région mais elle reste fragile. Le gouvernement du président Saakashvili, considéré comme responsable de la guerre et du désastre militaire, est contesté par une partie croissante du peuple géorgien qui manifeste chaque jour son opposition.

Face à l'attitude belliqueuse de la Géorgie, de nombreux pays membres de l'OTAN, dont la Belgique, ont décidé de geler la demande d'adhésion de ce pays à l'OTAN.

Pourquoi dès lors organiser des manoeuvres militaires en Géorgie ? Quelle est la cohérence avec l'intention proclamée de l'OTAN à Strasbourg d'améliorer ses relations avec la Russie ?

Le ministre était-il au courant et approuve-t-il ces

van de NAVO in Straatsburg dat ze haar relaties met Rusland wil verbeteren?

Was de minister op de hoogte van die manoeuvres en keurt hij ze goed? Zullen er Belgische strijdkrachten aan deelnemen?

Verzet de minister zich vandaag nog steeds tegen de toetreding van Georgië tot de NAVO?

De dag na de oorlog in Georgië, op 1 september 2008, heeft de Europese Raad over Rusland gepleit voor een sterke relatie met Rusland, gebaseerd op samenwerking, vertrouwen en dialoog.

Vreest de minister niet dat die militaire manoeuvres in Georgië de relaties tussen de NAVO en Rusland zullen verslechteren, wat in tegenspraak is met de doelstelling die op de recente vergadering van de NAVO in Straatsburg werd aangekondigd, en met de duidelijke wens van de Europese Raad in september 2008?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – *Ik lees het antwoord van minister De Crem en minister De Gucht.*

Defensie is op de hoogte van die NAVO-oefening, maar er neemt geen enkele Belgische militair aan deel.

Voor de andere vragen verwijst de minister naar het antwoord van de minister van Buitenlandse Zaken, dat luidt als volgt.

In het kader van het Partnerschap voor de Vrede – het Pfp –, de Mediterrane Dialoog en het Samenwerkingsinitiatief van Istanbul, houdt de NAVO regelmatig militaire oefeningen met als doel de wederzijdse inzetbaarheid van de strijdkrachten van de NAVO-landen en die van haar partners te verbeteren.

In dat kader werden sinds de lente van 2008 de oefeningen Cooperative Longbow 09 en Cooperative Lancer 09 gepland. België werd daarvan op de hoogte gebracht, net zoals de andere geallieerden en partners van de NAVO.

De oefeningen zullen plaatsvinden van 6 mei tot 1 juni in Georgië, in de streek van Tbilisi. Er zijn ongeveer 1300 militairen uit negentien geallieerde en partnerlanden bij betrokken: Albanië, Armenië, Azerbeidzjan, Bosnië-Herzegovina, Canada, Kroatië, de Tsjechische Republiek, Georgië, Griekenland, Hongarije, Kazachstan, Moldavië, Servië, Macedonië, Spanje, Turkije, de Verenigde Arabische Emiraten, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten. Begin 2008 werd de Russische Federatie eveneens uitgenodigd om eraan deel te nemen, maar Rusland heeft het aanbod afgewezen. België heeft vanaf de aankondiging van de oefeningen beslist niet deel te nemen.

Die oefeningen vergen geen zwaar materiaal. De eerste fase houdt een oefening van de generale staf in met als doel de planningsprocedures te verbeteren aan de hand van een fictieve crisis. In een tweede fase zal het personeel van het niveau bataljon op het terrein worden getraind met het oog op een vredesoperatie. Die operatie zal plaatsvinden in Vaziani van 18 mei tot 1 juni.

Goede relaties tussen de NAVO en Rusland hoeven de NAVO niet beletten om te blijven samenwerken met zijn andere

manoeuvres ? Des forces militaires belges en feront-elles partie ?

En l'état, le ministre s'oppose-t-il toujours à l'adhésion de la Géorgie à l'OTAN ?

Au lendemain de la guerre en Géorgie, le 1er septembre 2008, le Conseil des ministres européen déclarait à propos de la Russie : « Il n'y a pas d'alternative souhaitable à une relation forte, fondée sur la coopération, la confiance et le dialogue avec la Russie ».

Le ministre ne craint-il pas que ces manoeuvres militaires en Géorgie dégradent les relations entre l'OTAN et la Russie, en contradiction avec l'objectif ouvertement déclaré lors de la récente réunion de l'Alliance à Strasbourg et à la volonté clairement affichée par le Conseil des ministres européen en septembre 2008 ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – *Je vous lis la réponse des ministres De Crem et De Gucht.*

La Défense a connaissance de cet exercice OTAN, mais aucun militaire belge n'y est impliqué.

Concernant les autres questions, le ministre se réfère à la réponse du ministre des Affaires étrangères qui suit.

Dans le cadre du Partenariat pour la paix, le PPP, du Dialogue méditerranéen et de l'Initiative de coopération d'Istanbul, l'Alliance atlantique mène régulièrement des exercices militaires dans le but d'améliorer l'interopérabilité entre les forces des pays de l'OTAN et celles de ses partenaires. Ces exercices sont ouverts à tous nos partenaires sans exception.

C'est ainsi que les exercices Cooperative Longbow 09 et Cooperative Lancer 09 ont été planifiés dès le printemps 2008. La Belgique en a été informée, tout comme les autres alliés et partenaires de l'OTAN.

Ces exercices auront lieu du 6 mai au 1er juin en Géorgie, dans la région de Tbilisi. Ils concerneront approximativement 1 300 militaires de dix-neuf pays, alliés et partenaires : Albanie, Arménie, Azerbaïdjan, Bosnie-Herzégovine, Canada, Croatie, République tchèque, Géorgie, Grèce, Hongrie, Kazakhstan, Moldavie, Serbie, Macédoine, Espagne, Turquie, Émirats arabes unis, Royaume-Uni et États-Unis. Début 2008, la Fédération de Russie avait également été invitée à y participer mais avait décliné l'offre. Dès l'annonce de ces exercices, la Belgique avait décidé de ne pas y participer.

Ces exercices ne nécessiteront pas de matériel lourd. La première phase prévoit un exercice d'état-major visant à améliorer les procédures de planification dans le cadre d'un scénario fictif de crise. Il s'agit, dans une seconde phase, d'entraîner, sur le terrain, le personnel du niveau bataillon en vue d'une opération de soutien de la paix. Cette opération se déroulera à Vaziani du 18 mai au 1er juin.

De bonnes relations entre l'OTAN et la Russie ne devraient pas empêcher l'OTAN de continuer à coopérer avec ses autres partenaires. Comme je l'ai déjà dit, la préparation de ces exercices a débuté voici plus d'un an et en toute transparence.

partners. Zoals ik al gezegd heb, is de voorbereiding van die oefeningen al meer dan een jaar geleden in alle openheid begonnen.

Die oefeningen, waarbij tien geallieerden en negen partners zijn betrokken, beogen de wederzijdse inzetbaarheid van hun respectieve strijdkrachten te verbeteren. Ze kunnen dus niet worden beschouwd als operaties die tegen een ander partnerland gericht zijn.

Wat de toetreding van Georgië tot de NAVO betreft, hebben de staatshoofden en regeringsleiders van de NAVO op de top van Straatsburg-Kehl van april 2009 de beslissing die ze in april 2008 in Boekarest hadden gedaan, herhaald.

De toetreding van Georgië tot de NAVO is niet voor de nabije toekomst en zal pas gebeuren als bepaalde voorwaarden vervuld zijn.

De heer Josy Dubié (Ecolo). – *Ik dank de vertegenwoordiger van de minister voor het antwoord, hoewel het zeer ontgoochelend is.*

Ik neem er akte van dat de minister van Landsverdediging op de hoogte was, in tegenstelling tot de eerste minister, die ik gisteren een vraag heb gesteld. Ik heb immers het verslag van de eerste minister gehoord over de verschillende forums waaraan hij heeft deelgenomen, en in het bijzonder over zijn gesprekken met president Obama. Onze eerste minister heeft de verbetering van de relaties met Rusland als belangrijkste doelstelling vermeld.

Hoe kunnen die manoeuvres die de Russen als een provocatie beschouwen, dan worden gerechtvaardigd? Wil men echt die relaties verbeteren?

Ik heb daarnet de heer Flahaut, onze oud-minister van Landsverdediging, gesproken. Hij zei dat, indien hij nog minister van Landsverdediging zou zijn, hij op zijn minst opmerkingen zou hebben gegeven en zich misschien tegen die manoeuvres zou hebben verzet.

Ik betreur het gebrek aan coherentie. We moeten waakzaam blijven en terzelfder tijd de positieve relaties met Rusland behouden. Rusland moet een partner zijn en geen tegenstander.

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – *Ik begrijp niet waarom de heer Dubié ontgoocheld is. Er neemt geen enkele Belgische militair deel aan de operatie. De beslissingen werden in alle openheid genomen en Rusland werd uitgenodigd deel te nemen aan de oefeningen.*

De heer Josy Dubié (Ecolo). – *Is de staatssecretaris misschien de oorlog van augustus 2008, die honderden slachtoffers heeft gemaakt, vergeten? Die oorlog werd ontketend door Georgië, tegen Rusland. Het is dus misplaatst om enkele maanden later in Georgië manoeuvres aan de Russische grens te gaan organiseren. Als de staatssecretaris van mening is dat dit geen stof tot vragen oplevert, begrijpt hij niet veel van de internationale politiek en van het defensiebeleid.*

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. –

Ces exercices, qui concernent dix alliés et neuf partenaires, visent à améliorer l'interopérabilité de leurs forces respectives. Elles ne peuvent donc être interprétées comme étant dirigées contre un autre pays partenaire.

Enfin, en ce qui concerne l'adhésion de la Géorgie à l'Alliance, les chefs d'État et de gouvernement de celle-ci ont réitéré, lors du Sommet de Strasbourg-Kehl d'avril 2009, l'engagement pris à Bucarest en avril 2008.

Il est clair que l'adhésion de la Géorgie à l'OTAN n'est pas imminente et n'aura lieu que si certaines conditions sont respectées.

M. Josy Dubié (Ecolo). – Je remercie le représentant du ministre pour cette réponse bien que celle-ci soit extrêmement décevante.

Je note que le ministre de la Défense était au courant, contrairement au premier ministre que j'avais interrogé hier. J'ai en effet assisté au rapport dressé par le premier ministre sur les différents forums auxquels il a participé et notamment sur ses discussions avec le Président Obama. Notre premier ministre a cité comme objectif majeur l'amélioration des relations avec la Russie.

Comment dès lors justifier ces manoeuvres considérées par les Russes comme provocatrices ? Veut-on vraiment améliorer ces relations ?

J'en parlais tout à l'heure à M. Flahaut, notre ancien ministre de la Défense, qui m'a dit que, s'il avait encore été en place, il aurait au moins émis des remarques et aurait pu s'opposer à ces manoeuvres.

Je déplore ce manque de cohérence. Nous devons rester vigilants tout en maintenant des relations positives avec la Russie qui doit être un partenaire et non un adversaire.

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je ne comprends pas la déception de M. Dubié. Aucun militaire belge ne participe à cette opération ; les décisions ont été prises en toute transparence et la Russie a été invitée à participer à ces exercices.

M. Josy Dubié (Ecolo). – Peut-être avez-vous oublié la guerre qui s'est déroulée en août 2008 et qui a fait des centaines de victimes ? Cette guerre a été déclenchée par la Géorgie contre la Russie. Il est donc malvenu d'aller organiser, quelques mois plus tard, des manoeuvres à la frontière russe. Si vous estimez qu'il n'y a pas là matière à se poser des questions, alors vous ne comprenez pas grand-chose à la politique internationale et à la politique de défense.

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – J'ai cité les 19 pays

Ik heb de 19 landen opgesomd die deelnemen aan die manoeuvres en de heer Dubié heeft wellicht opgemerkt dat ...

De heer Josy Dubié (Ecolo). – *Als NAVO-lid heeft ons land iets te zeggen. Zoals de heer Flahaut daarnet heeft gezegd, konden we ons verzetten tegen die manoeuvres.*

Mondelinge vraag van mevrouw Martine Taelman aan de minister van Justitie over «de onderhandelingen met beklagden op het vlak van financiële misdrijven over de strafmaat» (nr. 4-731)

Mondelinge vraag van de heer Hugo Vandenberghe aan de minister van Justitie over «de onderhandelingen met beklagden» (nr. 4-745)

De voorzitter. – Ik stel voor deze mondelinge vragen samen te voegen. (*Instemming*)

Mevrouw Martine Taelman (Open Vld). – In een nota van het parket-generaal van Antwerpen staat dat het met beklagden een akkoord onderhandelt voor bijvoorbeeld feiten van fraude of andere financiële misdrijven. Het Angelsaksische *plea bargaining* komt daarmee opnieuw in de schijnwerpers. Het houdt in dat het openbaar ministerie een lagere straf vordert in ruil voor medewerking en bekentenissen. De rechter bekrachtigt het akkoord in zijn vonnis.

De nota is opvallend, want in ons land bestaat er geen wettelijk kader voor *plea bargaining*.

Op welk wetgevend kader steunt het parket-generaal zich om dat systeem toe te passen?

Worden die initiatieven genomen met medeweten of in samenwerking met het kabinet Justitie?

Wordt het systeem ook toegepast in andere rechtsgebieden, zo ja, welke?

Beperkt het zich tot financiële misdrijven?

In hoeveel zaken werd het systeem toegepast en voor welke feiten?

De heer Hugo Vandenberghe (CD&V). – Volgens een nota van het parket-generaal te Antwerpen kan een beleid gevoerd worden inzake ‘akkoorden met beklagden’.

Tijdens de vorige legislatuur werd in de Senaat een nieuw Wetboek Strafprocesrecht goedgekeurd dat moeilijk verteerbaar was in de Kamer. Het was trouwens de eerste keer sinds 1831 dat een wetgevende kamer in ons land zoiets realiseerde. Het gaf aanleiding tot lange discussies over de draagwijdte van akkoorden met beklagden en er werd een minimale regeling voorgesteld. De Senaat was het echter eens over de volgende uitgangspunten:

Een. Het legaliteitsbeginsel in strafzaken staat niet toe dat het strafprocesrecht in zekere mate kan worden geprivatiseerd door afspraken tussen het parket, advocaten en de zetelende magistratuur.

Twee. De wetgevende macht in strafzaken komt toe aan de federale kamers en niet aan het parket-generaal. De suggestie van het College van procureurs-generaal om gewoon een artikel in het strafprocesrecht aan te passen om dergelijke ingrijpende wijziging van ons strafprocesrecht mogelijk te

qui participent à ces manoeuvres et vous aurez sans doute remarqué que parmi eux...

M. Josy Dubié (Ecolo). – En tant que membre de l’OTAN, notre pays a son mot à dire ; nous pouvions nous opposer à ces manoeuvres, comme l’a souligné M. Flahaut tout à l’heure.

Question orale de Mme Martine Taelman au ministre de la Justice sur «les négociations menées avec des prévenus dans des affaires de délits financiers concernant le taux de la peine» (n° 4-731)

Question orale de M. Hugo Vandenberghe au ministre de la Justice sur «les négociations avec les prévenus» (n° 4-745)

M. le président. – Je vous propose de joindre ces questions orales. (*Assentiment*)

Mme Martine Taelman (Open Vld). – *On peut lire, dans une note du parquet général d’Anvers, qu’un accord est négocié avec des prévenus pour, par exemple, des faits de fraude ou d’autres délits financiers. Le plea bargaining anglo-saxon revient ainsi sous les feux de la rampe. Il implique que le ministère public réclame une peine plus légère en échange d’une collaboration et d’aveux. Le juge valide l’accord dans son jugement.*

La note est étonnante car il n’existe dans notre pays aucun cadre légal pour le plea bargaining.

Sur quel cadre légal le parquet général se base-t-il pour appliquer ce système ? Ces initiatives sont-elles prises au su du cabinet de la Justice ou en collaboration avec celui-ci ? Le système est-il également appliqué dans d’autres ressorts ? Si oui, lesquels ? Se limite-t-il aux délits financiers ? Dans combien d’affaires le système a-t-il été appliqué et pour quels faits ?

M. Hugo Vandenberghe (CD&V). – *Selon une note du parquet général d’Anvers, une politique « d’accord avec les prévenus » peut être menée.*

Durant la précédente législature, le Sénat a adopté un nouveau Code d’instruction criminelle qui a ensuite été difficilement approuvé par la Chambre. C’était d’ailleurs la première fois depuis 1831 qu’une chambre législative faisait un tel travail. Cela a donné lieu à de longues discussions sur la portée d’accords avec les prévenus et un règlement minimal a été proposé. Le Sénat s’est toutefois accordé sur les points suivants.

Primo, le principe de légalité dans les affaires criminelles ne permet pas que la procédure pénale puisse être dans une certaine mesure privatisée par des accords entre le parquet, les avocats et la magistrature assise.

Secundo, le pouvoir législatif dans les affaires criminelles revient aux chambres fédérales et non au parquet général. La suggestion émanant du Collège des procureurs généraux et visant à modifier un article du Code d’instruction criminelle afin de permettre de tels changements radicaux de notre

maken, zonder verdere precisering van voorwaarden en omstandigheden, is niet verzoenbaar met het vroeger door de Senaat ingenomen standpunt.

Drie. Mocht dat spoor toch worden gevolgd, dan moeten in ieder geval in een uitgebreide wettelijke regeling de criteria inzake 'akkoorden met beklaagden' worden bepaald.

De akkoorden met beklaagden kunnen nooit zonder meer onder het opportuniteitsbeginsel voor de vervolging door het parket worden geplaatst.

Vier. Het gelijkheidsbeginsel dient te worden nageleefd. Aanpassingen kunnen dus enkel in een adequaat wettelijk kader worden uitgewerkt.

Wat is het standpunt van de minister van Justitie in verband met het beleid inzake 'akkoorden met beklaagden'?

De heer Stefaan De Clerck, minister van Justitie. – De parlementaire vragen verwijzen naar een artikel dat gisteren is verschenen in *De Tijd* en naar het perscommuniqué van het parket-generaal te Antwerpen over de zaak Maurice De Velder–Think Media voor het Hof van Beroep te Antwerpen.

In een nota licht het parket-generaal de zaak concreet toe en onderstreept hierbij dat het openbaar ministerie het overleg start met respect voor de geldende regels inzake procedure en bewijsvoering. Dat betekent onder meer dat het openbaar ministerie alleen rekening zal houden met bewijsgegevens die op een regelmatige wijze zijn verkregen en dat zeker geen 'deal' zal worden gesloten.

In elke stand van de procedure blijft het openbaar ministerie meester van de strafvordering – het openbaar ministerie mag immers op de terechtzitting naar eer en geweten vorderen –, waarna de rechtbank of het hof beslist.

Aangezien het hof van beroep te Antwerpen in genoemde zaak inderdaad een arrest heeft geveld, is het niet aan mij als minister van Justitie hierop commentaar te geven.

Het gaat hierbij geenszins om een *plea bargainings* systeem zoals dat in andere landen nogal eens wordt toegepast.

Inzake beleid verwijst het parket-generaal in zijn nota naar een voorstel van het College van procureurs-generaal tot wijziging van artikel 216bis van het Wetboek van Strafvordering.

Ik heb recent inderdaad een uitgewerkt voorstel tot wetswijziging ontvangen van het College van procureurs-generaal. Het past in het project 'Uitbreiding van de mogelijkheden tot dading en minnelijke schikking door het openbaar ministerie', dat mijn voorganger heeft aangekondigd in de beleidsverklaring 2009 in volgende bewoordingen: 'De verruiming van het bestaande mechanisme van VSBG (Verval van de Strafvordering tegen Betaling van een Geldsom), geregeld in artikel 216bis van het Wetboek van Strafvordering, en gemeenzaam de minnelijke schikking genoemd, wordt bestudeerd.

Volgens het voorstel krijgt het openbaar ministerie de mogelijkheid om telkens een dading te sluiten of een minnelijke schikking aan te bieden, ook wanneer de strafvordering al ingesteld werd. Met andere woorden: ook tijdens het gerechtelijk onderzoek en tijdens de behandeling

procédure pénale, sans aucune précision des conditions et des circonstances, n'est pas conciliable avec le point de vue précédemment adopté par le Sénat.

Tertio, si cette piste était quand même suivie, les critères relatifs aux « accords avec les prévenus » devraient être en tous cas établis dans une législation étendue.

Les accords avec les prévenus ne peuvent en aucun cas passer avant les poursuites entamées par le parquet sous prétexte de principe d'opportunité.

Quarto, le principe d'égalité doit être respecté. Des adaptations ne peuvent donc être élaborées que dans un cadre légal adéquat.

Quel est le point de vue du ministre de la Justice sur la politique des « accords avec les prévenus » ?

M. Stefaan De Clerck, ministre de la Justice. – *Les questions parlementaires font référence à un article paru hier dans De Tijd et au communiqué de presse du parquet général d'Anvers au sujet de l'affaire Maurice De Velder–Think Media devant la cour d'appel d'Anvers.*

Le parquet général explique concrètement l'affaire dans une note. Il y souligne que le ministère public entame la concertation dans le respect des règles en vigueur relatives à la procédure et à l'administration de la preuve. Cela signifie notamment que le ministère public tiendra uniquement compte des preuves qui ont été obtenues de manière régulière et qu'absolument aucun deal ne sera conclu.

À chaque étape de la procédure, le ministère public reste maître de l'action criminelle ; lors de l'audience, il peut en effet juger en son âme et conscience. Ensuite, le tribunal ou la cour prend une décision.

Puisque la cour d'appel d'Anvers a effectivement rendu un arrêt dans l'affaire en question, il ne m'appartient pas de faire, en tant que ministre de la Justice, des commentaires à son sujet.

Il ne s'agit ici nullement d'un système de plea bargaining tel qu'appliqué dans d'autres pays.

Dans sa note, le parquet général fait référence à une proposition du Collège des procureurs généraux visant à modifier l'article 216bis du Code d'instruction criminelle.

J'ai récemment reçu cette proposition. Elle s'insère dans le projet « Extension des possibilités d'accord à l'amiable et de transaction par le ministère public », annoncé par mon prédécesseur dans sa déclaration politique de 2009 dans les termes suivants : « L'élargissement du mécanisme existant d'EAPA (Extinction de l'action publique par le paiement d'une somme d'argent) prévu à l'article 216bis du Code d'instruction criminelle, communément appelé transaction, est étudié. La proposition vise à donner au ministère public la possibilité de conclure un accord à l'amiable ou de proposer une transaction, même lorsque l'action publique est déjà engagée. C'est-à-dire, également pendant l'instruction et lorsque la cause est fixée devant la Chambre du conseil, le tribunal correctionnel ou la cour d'appel, de manière analogue à ce qui existe en matière de Douanes et Accises.

Cette vision figurait déjà dans le document "Dialogues de justice" de MM. Erdman et de Leval. Elle figure explicitement

voor de raadkamer, de correctionele rechtbank of het hof van beroep, naar analogie met wat bestaat bij Douane en Accijnzen. Deze zienswijze was reeds opgenomen in het document “justitiedialogen” van Erdman en de Leval. Ze is uitdrukkelijk opgenomen in het plan van het College van procureurs-generaal betreffende “Krachtlijnen voor een strategisch plan voor de modernisering van het openbaar ministerie”. Ze wordt tevens vermeld in het actieplan van het College voor de strijd tegen de fiscale en sociale fraude, dat werd gepresenteerd door staatssecretaris Carl Devlies. De uitvoering van dit laatste plan werd beslist door het Ministerieel Comité voor de strijd tegen de fiscale en sociale fraude op 2 juli 2008. De concrete modaliteiten van de wetswijziging zullen uitgewerkt worden met de bevoegde actoren op het terrein.’

Het document dat ik ontvangen heb, is dus niets meer dan de uitvoering hiervan.

Het College heeft bij de uitwerking ervan in het expertisenetwerk ‘strafrechtspleging’ trouwens tal van externe partners betrokken, onder meer de opgerichte werkgroep in kader van de uitvoering van het plan-Devlies, academici, de diensten van de FOD Justitie en de FOD Financiën, de dienst strafrechtelijk beleid, adviseurs enzovoort.

Het project geldt niet alleen voor de financiële gevallen maar is algemeen van toepassing, zoals trouwens ook geldt voor het huidige artikel 216 van het Wetboek van Strafvordering. Met dat project kunnen we misschien het hoofd bieden aan de bijzonder problematische, onredelijke lange termijnen in strafzaken, bijdragen tot een snelle en daadwerkelijke inning van geldsommen en evolueren van een opgelegde justitie naar een consensuele, herstelgerichte justitie.

Het denkspoor is dus zeker het onderzoeken waard en past in de reflectie over een modernere justitie.

De parlementsleden hoeven zich geen zorgen te maken, want, zoals ook senator Vandenberghe heeft beklemtoond, beslist uiteindelijk de wetgevende macht om het voorstel al dan niet goed te keuren.

De heer Hugo Vandenberghe (CD&V). – De essentiële vraag is of het legaliteitsbeginsel wordt gerespecteerd. Over genoemde zaak spreek ik me niet uit, maar ik ben het niet eens met het standpunt van het parket-generaal van Antwerpen, dat opportuniteitsbeginsel verdedigt en dus onderhandelingen met beklagden toelaat. Ik maak een onderscheid tussen de beslissing om een vordering in te stellen en de beslissing om na een vonnis in eerste aanleg in overleg met de beklagden bepaalde afspraken te maken.

De verklaring van de advocaat-generaal is klaar en duidelijk, maar ik wijs er wel op dat de scheiding der machten in alle richtingen geldt. Toen de Senaat het nieuwe strafprocesrecht heeft goedgekeurd, heeft het parket-generaal van Antwerpen de prestaties van de Senaat met alle mogelijke bijvoeglijke naamwoorden gekwalificeerd. Ik ben dat niet vergeten!

Het parket-generaal van Antwerpen moet weten dat het zich in strafzaken niet in de plaats kan stellen van de wetgevende macht. Ik zal dan ook een resolutie indienen over deze materie, zodat de Senaat zich kan uitspreken over de toepassing van het legaliteitsbeginsel.

Ik verwijt de minister niets. Iedereen mag worden

dans le plan du Collège des procureurs généraux “Lignes de forces pour un plan stratégique en vue de la modernisation du ministère public” et dans le plan d’action du Collège pour la lutte contre la fraude fiscale et sociale – plan qui a été présenté par le secrétaire d’État Carl Devlies. L’exécution de ce plan d’action a été décidée le 2 juillet 2008 par le Comité ministériel pour la lutte contre la fraude fiscale et sociale.

Nous développerons les modalités pratiques de la modification de loi en concertation avec les acteurs de terrain compétents ».

Le document que j’ai reçu n’est donc rien de plus que l’application de ce projet.

Lors de son élaboration, le Collège a d’ailleurs impliqué, dans le réseau d’experts « Procédure pénale », bon nombre de partenaires extérieurs : le groupe de travail créé dans le cadre de l’application du plan Devlies, des professeurs d’université, les services du SPF Justice et du SPF Finances, le service de politique criminelle, des conseillers, etc.

Le projet ne vaut pas uniquement pour les cas financiers mais son application est générale, comme c’est d’ailleurs le cas pour l’actuel article 216 du Code d’instruction criminelle. Avec ce projet, nous pouvons peut-être faire face aux délais particulièrement problématiques et déraisonnablement longs dans les affaires criminelles, contribuer à une perception rapide et effective des sommes et évoluer d’une justice imposée vers une justice consensuelle et restauratrice.

L’idée mérite donc certainement qu’on l’examine et s’insère dans la réflexion sur une justice plus moderne.

Les parlementaires ne doivent pas s’inquiéter car, comme l’a souligné M. Vandenberghe, c’est finalement le pouvoir législatif qui choisira d’adopter ou non la proposition.

M. Hugo Vandenberghe (CD&V). – La question essentielle porte sur le respect du principe de légalité. Je ne m’exprime pas sur l’affaire citée mais je ne partage pas le point de vue du parquet général d’Anvers qui défend le principe d’opportunité et qui autorise donc les négociations avec les prévenus. Je fais une distinction entre la décision d’intenter une action et celle de conclure certains accords avec les prévenus après un jugement en première instance.

La déclaration de l’avocat général est claire mais je souligne que la séparation des pouvoirs vaut dans tous les sens. Lorsque le Sénat a adopté le nouveau Code d’instruction criminelle, le parquet général d’Anvers a qualifié les prestations du Sénat de tous les adjectifs possibles. Je ne l’ai pas oublié !

Le parquet général d’Anvers doit savoir qu’il ne peut se substituer dans les affaires criminelles au pouvoir législatif. Je déposerai donc une résolution à ce sujet de manière à ce que le Sénat puisse s’exprimer sur l’application du principe de légalité.

Je ne reproche rien au ministre. Chacun peut être consulté mais ces avis ne modifient en rien le processus décisionnel à

geconsulteerd, maar die adviezen vervangen niet de besluitvorming in Kamer en Senaat, zoals de minister terecht verklaart, wat sommigen ook mogen beweren. Overigens krijg ik de indruk dat professoren enkel au sérieux worden genomen als ze geen parlamentslid zijn, maar niet langer als ze deel uitmaken van de wetgevende macht.

Het legaliteitsbeginsel is te belangrijk om à la carte te worden toegepast door de parketten-generaal.

Nog niet zo lang geleden heeft de Senaat groot belang gehecht aan het respect voor de scheiding der machten. Ik vind dan ook dat wij wat het legaliteitsbeginsel betreft, dat in de Grondwet staat en in het EVRM, op ons standpunt moeten blijven en geen sluipende besluitvorming mogen dulden waardoor we onder het mom van het opportuniteitsbeginsel het *plea bargaining* systeem ingang doen vinden. *Plea bargaining* betekent een fundamentele wijziging van ons systeem. Het kan een goede oplossing zijn voor veel zaken, maar de vraag is of daar een parlementaire meerderheid voor is.

Ik wilde dit onderwerp ook aankaarten om nogmaals de nadruk te leggen op het werk dat we dienaangaande in de vorige legislatuur hebben verricht.

Ik ben er wel zeker van dat de minister van Justitie het parlement in deze het laatste woord geeft. We zullen constructief meewerken aan een goede oplossing, namelijk een grondige hervorming van het strafprocesrecht.

Mondelinge vraag van de heer Jurgen Ceder aan de minister van Justitie over «het bijhouden van dossiers over politici door de Veiligheid van de Staat» (nr. 4-737)

De heer Jurgen Ceder (VB). – Het recentste rapport dat werd bezorgd aan de begeleidingscommissie die de inlichtingendiensten controleert, bevestigt ons vermoeden dat de Veiligheid van de Staat dossiers bijhoudt van een tweehonderdtal politici, waaronder vijftig parlementsleden en ministers in functie. Het gaat over politici van Groen!, van Ecolo en van Vlaams Belang.

Men is daar toevallig op gestoten. Men trok een deur van een kantoortje open en vond daar een aantal vreemde dossiers, namelijk dossiers van politici.

Dat Jean-Marie Dedecker een privédetective zou hebben ingeschakeld om gegevens over een politicus te verzamelen, heeft deze week een hele heisa veroorzaakt. Pers en politiek waren uiterst verontwaardigd en spraken van DDR-methoden. Ik ga ervan uit dat de vertegenwoordiger van de minister het daar niet mee eens is, want hij verklaarde naar aanleiding van de ontdekking van die dossiers bij de Veiligheid van de Staat: 'Wat is er vreemd aan het feit dat vertegenwoordigers van de bevolking worden doorgelicht?'. Een overweging die de heren E. Honecker, J. Edgar Hoover en J. McCarthy die dossiers bijhielden van politici die ze vervolgens onder druk zetten of zelfs chanteerden, ook wel gemaakt zullen hebben.

Ik ben niet de enige die dat verkeerd vindt. De heer De Croo, gewezen voorzitter van de Kamer, en de heer Wille schijnen als democraten toch te snappen dat het de wetgevende macht is die de uitvoerende macht controleert en niet omgekeerd. Wie dat niet snapt, weet niet wat democratie is.

la Chambre et au Sénat, comme de ministre la déclaré à juste titre et contrairement à ce que certains affirment. J'ai d'ailleurs l'impression que les professeurs d'université ne sont pris au sérieux que s'ils ne sont pas ou plus parlementaires.

Le principe de légalité est trop important pour être appliqué à la carte par les parquets généraux.

Le Sénat a récemment été très attentif au respect de la séparation des pouvoirs. J'estime dès lors que nous devons rester sur nos positions pour ce qui concerne le principe de légalité qui figure dans la Constitution et dans la Déclaration européenne des droits de l'homme. Nous ne pouvons tolérer aucune décision furtive par laquelle nous permettrions l'instauration du système du plea bargaining sous prétexte de principe d'opportunité. Le plea bargaining représente un changement fondamental de notre système. Il peut constituer une bonne solution pour de nombreuses affaires mais il reste à savoir si une majorité parlementaire y est favorable.

Je voulais également aborder ce point afin de mettre une fois encore l'accent sur le travail que nous avons accompli à ce sujet durant la précédente législature.

Je suis certain que le ministre de la Justice laissera le dernier mot au parlement. Nous collaborerons de manière constructive à une bonne solution, à savoir une réforme approfondie de la procédure criminelle.

Question orale de M. Jurgen Ceder au ministre de la Justice sur «la conservation de dossiers concernant des politiciens par la Sûreté de l'État» (n° 4-737)

M. Jurgen Ceder (VB). – Le dernier rapport remis à la Commission chargée du suivi du Comité permanent de contrôle des services de renseignement et de sécurité confirme nos soupçons : la Sûreté de l'État tient des dossiers à jour sur près de deux cents mandataires politiques, dont cinquante parlementaires et ministres en fonction. Il s'agit de responsables politiques de Groen!, d'Ecolo et du Vlaams Belang.

C'est par hasard que le pot aux roses a été découvert.

Le fait que Jean-Marie Dedecker ait engagé un détective privé pour s'informer sur un responsable politique a suscité beaucoup de remous cette semaine. La presse et le monde politique se sont indignés de méthodes dignes de la RDA. Je suppose que le représentant du ministre ne partage pas ce point de vue puisqu'il a déclaré après la découverte des dossiers de la Sûreté de l'État qu'il ne voyait rien d'anormal à ce que des informations soient collectées sur des représentants de la Nation. C'est une réflexion qu'Honecker, J. Edgar Hoover et McCarthy auraient pu faire.

Je ne suis pas le seul à trouver ces pratiques anormales. M. De Croo, ancien président de la Chambre, et M. Wille semblent eux avoir compris que c'est le pouvoir législatif qui contrôle l'exécutif et non l'inverse. Celui qui ne le comprend pas, ne sait pas ce qu'est la démocratie.

Sur quelle base légale ces dossiers sont-ils constitués ?

Que pense le ministre de ces pratiques ?

Op welke wettelijke basis worden die dossiers aangelegd?

Wat is de mening van de minister over die praktijken?

Eind 1997 gaf minister De Clerck, toen ook minister van Justitie, aan de Veiligheid van de Staat de instructie mandatarissen van het Vlaams Blok niet meer te volgen. Ik veronderstel dus dat dit tot dan wel gebeurde. Is die instructie sindsdien herroepen? Zo ja, bent u dan van plan om de instructie van 1997 opnieuw in te voeren en misschien ook alle dossiers van politici die nu een mandaat bekleden te vernietigen?

De heer Stefaan De Clerck, minister van Justitie. – De Veiligheid van de Staat heeft een beperkt aantal dossiers over burgers met een activiteit waarvan de opvolging plaatsvindt in het raam van de organieke wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten. Ze houdt zich dus strikt aan haar wettelijke verplichtingen. Het is mogelijk dat bepaalde personen later verkozen worden voor diverse overheidsmandaten. De ‘dossiers’ waarvan sprake hebben echter betrekking op burgers en niet op de eventuele politieke activiteit van die burgers. Meestal werden die dossiers geopend vóór de personen in kwestie lid werden van een politieke partij.

Het Comité I stelt in zijn rapport betreffende het controleonderzoek van de zogenaamde gereserveerde dossiers bij de Veiligheid van de Staat vast dat de al dan niet gewenste opname van politici en hooggeplaatste personen in de geïnformateerde bestanden van een inlichtingendienst een delicate kwestie blijft. In dit soort zaken neemt de Veiligheid van de Staat over het algemeen een zeer voorzichtige houding aan.

Het Comité I is van mening dat het bijzondere statuut van een hooggeplaatste persoon of een politicus op zich geen obstakel mag vormen, noch voor een gepaste opvolging van de betrokken persoon door een veiligheidsdienst, noch voor de beschikbaarheid van de bijbehorende verslagen, aangezien de wettelijke opdracht van die dienst erin bestaat taken uit te voeren zonder de personen hierbij in aanmerking te nemen. Met andere woorden, de kwaliteit van een politieke mandaathouder noch zijn aansluiting bij om het even welke politieke partij is van aard om de waakzaamheid van de Veiligheid van de Staat te beperken voor zover de betrokken politicus activiteiten zou hebben die vallen onder de toepassing van de wet van 30 november 1987 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten.

De politieke activiteit, dus de politieke hoedanigheid, kan niet het voorwerp zijn van de onderzoeksverrichting. Mocht een politicus echter in andere activiteiten terecht komen, bijvoorbeeld terrorisme of zware criminaliteit, mogen onderzoeksverrichtingen ook niet worden uitgesloten omdat hij een politiek mandaat bekleedt. Dat onderscheid moet worden gemaakt.

Als er dossiers bestaan die bijvoorbeeld met terrorisme te maken hebben, moet de Veiligheid van de Staat ten opzichte van iedereen haar werk kunnen doen met het oog op het voorkomen van terroristische activiteiten. Dat is een principiële beslissing die ook uw partij niet kan ontlopen.

De heer Jurgen Ceder (VB). – Ik heb belangstelling voor

Fin 1997, M. De Clerck, alors ministre de la Justice, ordonna à la Sûreté de l'État de ne plus suivre les mandataires du Vlaams Blok. Je suppose que cette instruction a été respectée. Est-on depuis lors revenu sur cette décision ? Si oui, comptez-vous restaurer l'instruction de 1997 et détruire tous les dossiers des mandataires politiques ?

M. Stefaan De Clerck, ministre de la Justice. – *La Sûreté de l'État dispose de dossiers sur des citoyens qui ont une activité dont le suivi relève de la loi organique des services de renseignement et de sécurité du 30 novembre 1998. La Sûreté s'en tient donc strictement à ses devoirs légaux. Il est possible que certaines personnes soient ensuite élues et exercent divers mandats publics. Les « dossiers » dont il est question ont en effet trait à des citoyens et non à l'éventuelle activité politique de ces citoyens. La plupart de ces dossiers sont ouverts avant que ces personnes ne deviennent membres d'un parti politique.*

Le comité R mentionne dans son rapport concernant son enquête de contrôle des dossiers appelés dossiers réservés à la Sûreté de l'État que la question de savoir s'il est souhaitable ou non de conserver des dossiers sur des hommes politiques ou de hautes personnalités dans les fichiers informatisés d'un service de renseignement reste délicate. Dans ce genre d'affaire, la Sûreté de l'État adopte en général une attitude extrêmement prudente.

Le comité R estime que le statut d'une personne haut placée ou d'un homme politique ne peut pas constituer un obstacle ni au suivi nécessaire de la personne en question ni à la disponibilité des rapports annexes, puisque la mission légale de ce service est d'exécuter des tâches sans prendre en considération la qualité des personnes. Autrement dit, ni la qualité d'un mandataire public ni son affiliation à un quelconque parti ne sont de nature à limiter la vigilance de la Sûreté de l'État si des activités des hommes politiques en question relèvent de l'application de la loi organique des services de renseignement et de sécurité du 30 novembre 1998.

L'activité politique, donc la qualité politique, ne peut être l'objet d'une opération de contrôle. Mais si un homme politique a d'autres activités, par exemple dans le terrorisme ou la grande criminalité, des enquêtes ne peuvent pas être exclues parce qu'il est revêtu d'un mandat politique. Cette différence doit être faite.

S'il y a des dossiers qui ont trait au terrorisme par exemple, la Sûreté de l'État doit pouvoir faire son travail à l'égard de quiconque pour prévenir des actes terroristes. C'est une décision de principe à laquelle même votre parti ne peut échapper.

M. Jurgen Ceder (VB). – *Cette problématique m'intéresse*

deze problematiek omdat ik weet dat er ooit een dossier over mij heeft bestaan. Dat werd mij bevestigd toen ik in het ministerie van Landsverdediging werkte. Ik heb nochtans nooit terroristische activiteiten ontwikkeld en ik heb mijn hele leven een blanco strafregister gehad. Ik vraag mij dan ook af waarom er een dossier over mij moet worden bijgehouden. Het komt er dus op neer dat die dossiers op willekeurige basis worden bijgehouden. Onze partij maakt zich evenmin als andere partijen schuldig aan het systematisch plegen van misdrijven. Sommige partijen die wel systematisch misdrijven plegen, bijvoorbeeld de PS, zouden misschien toch wel eens kunnen worden gevolgd. Wij complotteren niet om het democratische gezag van de Staat omver te werpen en wij heulen ook niet met een buitenlandse vijand – tenzij Ecolo misschien een beetje met Hamas – maar zij koketteren tenminste openlijk en men heeft de Veiligheid van de Staat niet nodig om dat te weten. Het bijhouden van dossiers gebeurt dus op basis van politieke willekeur. Ik zie dan ook geen enkele reden om die dossiers te behouden, tenzij de minister denkt dat ze ooit nog eens zouden kunnen worden gebruikt.

Mevrouw Thyssen is dus terecht verontwaardigd over het feit dat één politicus wordt gevolgd door één privédetective. Ze zou echter nog veel meer verontwaardigd moeten zijn over het feit dat volledige partijen en grote groepen politici worden gevolgd door een hele staatsorganisatie. In de DDR werden de mensen echt niet door privédetectives gevolgd.

Wetsontwerp houdende diverse bepalingen betreffende asiel en immigratie (Stuk 4-1251)

Algemene bespreking

De voorzitter. – Mevrouw Lijnen verwijst naar haar schriftelijk verslag.

– **De algemene bespreking is gesloten.**

Artikelsgewijze bespreking

(De tekst aangenomen door de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden is dezelfde als de tekst van het door de Kamer van volksvertegenwoordigers overgezonden ontwerp. Zie stuk Kamer 52-1787/7.)

- **De artikelen 1 tot 19 worden zonder opmerking aangenomen.**
- **De stemming over het wetsontwerp in zijn geheel heeft later plaats.**

Wetsvoorstel tot aanvulling van de Woninghuurwet met betrekking tot de aanrekening van bemiddelingskosten van een vastgoedmakelaar aan de huurder (van mevrouw Els Schelfhout c.s., Stuk 4-1047)

Algemene bespreking

De heer Berni Collas (MR), rapporteur. – Dit wetsvoorstel

car j'ai moi-même fait l'objet d'un dossier. J'en ai eu la confirmation à l'époque où je travaillais au ministère de la Défense. Pourtant, je n'ai jamais développé d'activités terroristes et mon casier judiciaire a toujours été vierge. Je m'interroge dès lors sur les raisons de l'existence d'un tel dossier. Il s'agit de décisions arbitraires. Notre parti n'a rien à se reprocher, comparé à d'autres qui commettent systématiquement des délits, le PS par exemple. La confection de ces dossiers repose donc sur l'arbitraire politique ; ils n'existent que dans la perspective d'une utilisation ultérieure.

Mme Thyssen s'indigne donc à juste titre qu'un détective privé suive un homme politique, mais elle devrait s'indigner davantage qu'un organisme d'État suive des partis entiers et de grands groupements politiques.

Projet de loi portant des dispositions diverses relatives à l'asile et à l'immigration (Doc. 4-1251)

Discussion générale

M. le président. – Mme Lijnen se réfère à son rapport écrit.

– **La discussion générale est close.**

Discussion des articles

(Le texte adopté par la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives est identique au texte du projet transmis par la Chambre des représentants. Voir le document Chambre 52-1787/7.)

- **Les articles 1er à 19 sont adoptés sans observation.**
- **Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.**

Proposition de loi complétant la loi sur les baux à loyer en ce qui concerne l'imputation au preneur des frais de médiation d'un agent immobilier (de Mme Els Schelfhout et consorts, Doc. 4-1047)

Discussion générale

M. Berni Collas (MR), rapporteur. – La proposition de loi

werd door mevrouw Schelfhout ingediend op 5 december 2008. Op 11 december 2008 werd het in overweging genomen en naar de commissie voor de Justitie verzonden. De commissie heeft het voorstel besproken tijdens haar vergaderingen van 18 februari, 31 maart en 22 april 2009, in aanwezigheid van de minister van Justitie.

Mevrouw Schelfhout heeft verduidelijkt dat voorliggend wetsvoorstel een aanpassing beoogt van de woninghuurwet. Eigenaars van een huurpand doen immers steeds meer een beroep op een vastgoedmakelaar bij het vinden van een nieuwe huurder. De bemiddelingskosten lopen al gauw op tot een halve, zelfs tot een volledige maand huur. Deze kostprijs wordt vaak doorgerekend aan de huurder.

Aangezien het de verhuurder is die de opdracht geeft voor bemiddeling, strookt deze praktijk niet met de economische en juridische realiteit; de huurder heeft hierbij geen enkel belang, maar moet wel de tegenprestatie leveren.

De vastgoedmakelaars blijken zelf geen vragende partij te zijn voor deze praktijk en vinden het zelfs een laakbare praktijk. Ze hebben echter geen instrumenten om hiertegen op te treden. Aangezien ze ook competitief willen blijven ten aanzien van hun collega's, zien ze zich verplicht de kosten door te rekenen. In bepaalde regio's, waar het aanbod van betaalbare huurwoningen veeleer krap is, is deze praktijk zelfs schering en inslag. Sommige vastgoedmakelaars gaan zelfs nog een stap verder en rekenen bijvoorbeeld ook dossierkosten aan.

Deze praktijken treffen vooral de zwakste personen in onze samenleving. Ook vastgoedmakelaars die hun beroepswerkzaamheden wel te goeder trouw uitoefenen, zijn het slachtoffer van dergelijke oneerlijke concurrentie.

Daarom bepaalt het voorstel dat de vastgoedmakelaar geen honoraria, voordelen of beloningen mag ontvangen van de huurder tenzij die laatste de werkelijke opdrachtgever is van de bemiddelingsopdracht. De bepaling wordt als artikel 5ter ingevoegd in het Burgerlijk Wetboek, Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling II.

Het wetsvoorstel werd op diverse plaatsen geamendeerd. Amendement 3 werd ingetrokken. De andere amendementen werden gedeeltelijk gesubamendeerd. Het geamendeerde wetsvoorstel in zijn geheel werd door de negen aanwezige leden eenparig aangenomen. Het verslag werd door de negen aanwezige leden eenparig aangenomen.

De heer Hugo Coveliers (VB). – De huurwetgeving is nu al een kleine bibliotheek. Sommige bepalingen van de wetgeving worden nooit toegepast, bijvoorbeeld de verplichting om de huurprijs te afficheren als een woning of een appartement te huur staat. Maar heel weinig gemeenten controleren dat.

Hoe meer niet-afdwingbare bepalingen in een wettekst, hoe minder sterk de basis van die wetgeving wordt.

In de meeste gevallen worden de makelaarskosten betaald door de verhuurder, die daarvoor de eerste maand huur afstaat aan het makelaarskantoor. Een huurder die de makelaarskosten niet wenst te betalen, ondertekent het huurcontract gewoon niet. Het gaat dus om een overbodige

qui fait l'objet du présent rapport a été déposée le 5 décembre 2008. Elle a été prise en considération et envoyée à la commission de la Justice le 11 décembre 2008. La commission l'a examinée au cours de ses réunions des 18 février, 31 mars et 22 avril 2009, en présence du ministre de la Justice.

Mme Schelfhout précise que la proposition de loi à l'examen vise à adapter la loi sur les baux à loyer. Pour trouver un nouveau locataire, les propriétaires d'immeubles ont de plus en plus souvent recours aux services d'un agent immobilier. Les frais d'intermédiation peuvent facilement atteindre une somme correspondant à un demi-mois, voire un mois complet de loyer. L'on constate que ces frais sont souvent répercutés sur le locataire.

Étant donné que c'est le bailleur qui a recours à l'intermédiation, la pratique dénoncée ne correspond pas à la réalité économique et juridique ; le locataire n'en retire aucun intérêt mais c'est quand même lui qui doit en assumer la contrepartie.

Les agents immobiliers ne sont eux-mêmes pas demandeurs d'une telle pratique, qu'ils jugent même contestable. Cependant, ils ne disposent d'aucun instrument pour s'y opposer. Comme ils tiennent également à rester compétitifs par rapport à leurs collègues, ils se voient contraints de répercuter les frais. Dans certaines régions, où les logements locatifs abordables sont rares, cette pratique est même monnaie courante. Certaines agences immobilières vont encore plus loin en imputant par exemple également des frais de dossier.

Ces pratiques frappent surtout les personnes les plus fragilisées de notre société. Les agents immobiliers qui font leur travail de bonne foi sont également victimes de cette concurrence déloyale.

La proposition prévoit dès lors que l'agent immobilier ne peut recevoir des honoraires, des avantages ou des rémunérations du locataire, sauf si ce dernier est le véritable commanditaire de l'intermédiation, et elle insère en ce sens un article 5ter dans le livre III, titre VIII, chapitre II, section 2, du Code civil.

La proposition de loi a été amendée à divers endroits. L'amendement n° 3 a été retiré. Les autres amendements ont été partiellement sous-amendés. L'ensemble de la proposition de loi, tel qu'amendé, a été adopté à l'unanimité des 9 membres présents. Le présent rapport a été adopté à l'unanimité des 9 membres présents.

M. Hugo Coveliers (VB). – *La réglementation en matière locative ressemble déjà à une petite bibliothèque. Certaines dispositions ne sont pas appliquées, par exemple, l'obligation d'afficher le montant du loyer lorsqu'une maison ou un appartement est mis en location. Mais rares sont les communes qui contrôlent cela.*

Plus les dispositions non contraignantes sont nombreuses dans un texte de loi, plus cette législation est affaiblie.

Dans la plupart des cas, l'agent immobilier est payé par le bailleur qui cède le premier mois de loyer à cet effet. Généralement, un locataire qui ne souhaite pas payer les frais d'agence immobilière ne signera pas le bail. Il s'agit dès lors d'une mesure superflue qui ne fait que rendre la loi plus

maatregel die het wetboek alleen maar ingewikkelder en dus ook willekeuriger zal maken.

Onze fractie zal zich dan ook onthouden.

Mevrouw Els Schelfhout (CD&V). – Ik dank de heer Collas voor zijn degelijke en volledige verslag.

Ik hoorde van het probleem eind vorig jaar. Het gaat om een grove onrechtvaardigheid, die misschien niet zoveel voorkomt, maar wel vérgaande gevolgen heeft voor de huurders, de zwakste schakel in de ketting. Niet alleen de consumentenverenigingen en de huurdersbonden, maar ook de beroepsverenigingen van makelaars oordeelden dat het om een lacune ging.

Alle democratische partijen hebben dit voorstel in de commissie voor de Justitie eenparig goedgekeurd. Waarvoor dank.

De heer Hugo Coveliers (VB). – Mevrouw Schelfhout vergist zich als ze zegt dat alle democratische partijen het voorstel hebben goedgekeurd. Ik ken minstens één partij die niet democratisch is en toch dit voorstel heeft goedgekeurd.

– De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

(Voor de tekst aangenomen door de commissie voor de Justitie, zie stuk 4-1047/4.)

De voorzitter. – Ik herinner eraan dat de commissie een nieuw opschrift voorstelt: Wetsvoorstel tot aanvulling van de Woninghuurwet met betrekking tot de aanrekening van bemiddelingskosten van een derde aan de huurder.

– De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerking aangenomen.

– De stemming over het wetsvoorstel in zijn geheel heeft later plaats.

Stemmingen

(De naamlijsten worden in de bijlage opgenomen.)

Wetsontwerp houdende diverse bepalingen betreffende asiel en immigratie (Stuk 4-1251)

Stemming 1

Aanwezig: 51
Voor: 33
Tegen: 9
Onthoudingen: 9

– Het wetsontwerp is aangenomen.

– Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Wetsvoorstel tot aanvulling van de Woninghuurwet met betrekking tot de aanrekening van bemiddelingskosten van een derde aan de huurder (van mevrouw Els Schelfhout c.s., Stuk 4-1047)

Stemming 2

Aanwezig: 51
Voor: 44

compliquée et arbitraire.

C'est pourquoi notre groupe s'abstiendra.

Mme Els Schelfhout (CD&V). – Je remercie M. Collas pour la qualité de son rapport.

J'ai été informé de ce problème à la fin de l'année dernière. Il s'agit d'une injustice grave, qui n'est peut-être pas très fréquente, mais qui a des répercussions considérables pour les locataires, le maillon le plus faible de la chaîne. Non seulement les associations de consommateurs et de locataires mais même les associations professionnelles d'agents immobiliers ont estimé qu'il s'agissait d'une lacune.

Tous les partis démocratiques ont voté à l'unanimité cette proposition en commission de la Justice, et je les en remercie.

M. Hugo Coveliers (VB). – Mme Schelfhout se trompe quand elle dit que tous les partis démocratiques ont approuvé la proposition. Je connais au moins un parti qui n'est pas démocratique et a néanmoins approuvé la proposition.

– La discussion générale est close.

Discussion des articles

(Pour le texte adopté par la commission de la Justice, voir document 4-1047/4.)

M. le président. – Je vous rappelle que la commission propose un nouvel intitulé : Proposition de loi complétant la loi sur les baux à loyer en ce qui concerne l'imputation au preneur des frais de médiation d'un tiers.

– Les articles 1er et 2 sont adoptés sans observation.

– Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble de la proposition de loi.

Votes

(Les listes nominatives figurent en annexe.)

Projet de loi portant des dispositions diverses relatives à l'asile et à l'immigration (Doc. 4-1251)

Vote n° 1

Présents : 51
Pour : 33
Contre : 9
Abstentions : 9

– Le projet de loi est adopté.

– Il sera soumis à la sanction royale.

Proposition de loi complétant la loi sur les baux à loyer en ce qui concerne l'imputation au preneur des frais de médiation d'un tiers (de Mme Els Schelfhout et consorts, Doc. 4-1047)

Vote n° 2

Présents : 51
Pour : 44

Tegen: 0
Onthoudingen: 7

- **Het wetsvoorstel is aangenomen.**
- **Het wetsontwerp zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.**

Regeling van de werkzaamheden

De voorzitter. – Het Bureau stelt voor volgende week deze agenda voor:

Woensdag 29 april 2009

's ochtends om 10 uur

Verslag van de Bijzondere Commissie belast met het onderzoek naar de financiële en bankcrisis (Stuk 4-1100/1).

Evocatieprocedure

Wetsontwerp houdende diverse bepalingen; Stuk 4-1250/1 tot 6.

Belangenconflict tussen het Waals Parlement en het Vlaams Parlement naar aanleiding van het voorstel van decreet houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, §1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 (Vlaams Parlement, Stuk 1163 (2006-2007) – Nr. 1 tot 8); Stuk 4-1212/1.

's namiddags om 14 uur

Hervatting van de agenda van de ochtendvergadering.

Vanaf 17.30 uur: Naamstemmingen over de afgehandelde agendapunten in hun geheel.

Donderdag 30 april 2009 om 15 uur

Inoverwegingneming van voorstellen.

Actualiteitendebat en mondelinge vragen.

Vragen om uitleg:

- van mevrouw Lieve Van Ermen aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over “het aandeelhoudersschap van de Franse Staat in BNP Paribas” (nr. 4-868);
- van de heer Hugo Vandenberghe aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over “de Nationale Plantentuin in Meise” (nr. 4-873);
- van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over “de implementatie van een derdebetalersregeling” (nr. 4-857);
- van mevrouw Dominique Tilmans aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over “de grensoverschrijdende samenwerking inzake gezondheidszorg in de provincie Luxemburg” (nr. 4-858);
- van mevrouw Dominique Tilmans aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over “de problematiek van de wachtdienst voor huisartsen, ouder dan 60 jaar” (nr. 4-864);
- van mevrouw Helga Stevens aan de vice-eersteminister en minister van Ambtenarenzaken, Overheidsbedrijven en

Contre : 0
Abstentions : 7

- **La proposition de loi est adoptée.**
- **Le projet de loi sera transmis à la Chambre des représentants.**

Ordre des travaux

M. le président. – Le Bureau propose l'ordre du jour suivant pour la semaine prochaine :

Mercredi 29 avril 2009

le matin à 10 heures

Rapport de la Commission spéciale chargée d'examiner la crise financière et bancaire (Doc. 4-1100/1).

Procédure d'évocation

Projet de loi portant des dispositions diverses ; Doc. 4-1250/1 à 6.

Conflit d'intérêts entre le Parlement wallon et le Parlement flamand à propos de la proposition de décret relatif à l'interprétation des articles 44, 44bis et 62, §1er, 7°, 9° et 10°, du décret relatif à l'enseignement fondamental du 25 février 1997 (Parlement flamand, Doc. 1163 (2006-2007) – N°s 1 à 8) ; Doc. 4-1212/1.

l'après-midi à 14 heures

Reprise de l'ordre du jour de la séance plénière du matin.

À partir de 17 heures 30 : Votes nominatifs sur l'ensemble des points à l'ordre du jour dont la discussion est terminée.

Jeudi 30 avril 2009 à 15 heures

Prise en considération de propositions.

Débat d'actualité et questions orales.

Demandes d'explications :

- de Mme Lieve Van Ermen au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur « l'actionnariat de l'État français dans BNP Paribas » (n° 4-868) ;
- de M. Hugo Vandenberghe au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur « le Jardin botanique national à Meise » (n° 4-873) ;
- de M. Louis Ide à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur « la mise en œuvre d'un système tiers payant » (n° 4-857) ;
- de Mme Dominique Tilmans à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur « la coopération sanitaire transfrontalière en province de Luxembourg » (n° 4-858) ;
- de Mme Dominique Tilmans à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur « la question de la garde pour les médecins généralistes de plus de 60 ans » (n° 4-864) ;
- de Mme Helga Stevens au vice-premier ministre et ministre de la Fonction publique, des Entreprises publiques et des

- Institutionele Hervormingen over “de uitrusting van de stations van Drongen en Wondelgem” (nr. 4-845);
- van mevrouw Helga Stevens aan de vice-eersteminister en minister van Ambtenarenzaken, Overheidsbedrijven en Institutionele Hervormingen over “de toegankelijkheidsproblemen naar aanleiding van de werkzaamheden aan de Merelbekebrug te Melle door Infrabel” (nr. 4-870);
 - van mevrouw Helga Stevens aan de vice-eersteminister en minister van Ambtenarenzaken, Overheidsbedrijven en Institutionele Hervormingen over “de renovatie van het station Brussel-Centraal” (nr. 4-871);
 - van mevrouw Helga Stevens aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen en aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over “de opname van vragen inzake arbeidshandicap en gezondheidsaandoeningen in de Enquête voor Arbeidskrachtentelling (EAK)” (nr. 4-844);
 - van mevrouw Dominique Tilmans aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen over “de gevolgen van de Luxemburgse werkloosheid in België” (nr. 4-859);
 - van mevrouw Anke Van dermeersch aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen over “het paritair comité 314, inzonderheid wat de kappers betreft” (nr. 4-861);
 - van mevrouw Helga Stevens aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen over “het opstellen en uitvoeren van een actieplan ter bestrijding van genitale verminking” (nr. 4-874);
 - van mevrouw Martine Taelman aan de minister van Justitie over “het onderbrengen van Belgische gevangenen in Nederlandse gevangnissen” (nr. 4-865);
 - van mevrouw Helga Stevens aan de minister van Justitie over “het recht op aanwezigheid van een advocaat tijdens het eerste politieverhoor” (nr. 4-869);
 - van mevrouw Martine Taelman aan de minister van Landsverdediging over “de verkoop van de kazerne van Wolfstee” (nr. 4-867);
 - van mevrouw Dominique Tilmans aan de minister van Klimaat en Energie over “het standpunt van België in het kader van verschillende projecten betreffende het vervoer van gas in Europa” (nr. 4-860);
 - van mevrouw Martine Taelman aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over “de leenvergoeding” (nr. 4-866);
 - van de heer Marc Elsen aan de minister van Migratie- en Asielbeleid over “de bezittingen van personen die opgesloten zijn in gesloten centra” (nr. 4-856);
 - van mevrouw Els Schelfhout aan de minister van Migratie- en Asielbeleid over “het verblijf van kinderen in de gesloten centra 127 en 127bis” (nr. 4-862);
 - van de heer Hugo Vandenberghe aan de minister van Binnenlandse Zaken en aan de staatssecretaris voor Mobiliteit over “de conclusies van de Taskforce
- Réformes institutionnelles sur « l'équipement des gares de Tronchiennes et Wondelgem » (n° 4-845) ;
 - de Mme Helga Stevens au vice-premier ministre et ministre de la Fonction publique, des Entreprises publiques et des Réformes institutionnelles sur « les difficultés d'accessibilité à la suite des travaux effectués par Infrabel au pont de la Merelbekestraat à Melle » (n° 4-870) ;
 - de Mme Helga Stevens au vice-premier ministre et ministre de la Fonction publique, des Entreprises publiques et des Réformes institutionnelles sur « la rénovation de la gare Bruxelles-Central » (n° 4-871) ;
 - de Mme Helga Stevens à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances et au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur « le fait d'inclure dans l'Enquête sur les forces de travail (EFT) des questions relatives au handicap professionnel et aux maladies » (n° 4-844) ;
 - de Mme Dominique Tilmans à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances sur « les répercussions du chômage au Luxembourg en Belgique » (n° 4-859) ;
 - de Mme Anke Van dermeersch à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances sur « le comité paritaire 314, en particulier en ce qui concerne les coiffeurs » (n° 4-861) ;
 - de Mme Helga Stevens à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances sur « l'établissement et l'exécution d'un plan d'action anti-mutilation génitale » (n° 4-874) ;
 - de Mme Martine Taelman au ministre de la Justice sur « l'incarcération de prisonniers belges dans des prisons aux Pays-Bas » (n° 4-865) ;
 - de Mme Helga Stevens au ministre de la Justice sur « le droit à la présence d'un avocat lors du premier interrogatoire de police » (n° 4-869) ;
 - de Mme Martine Taelman au ministre de la Défense sur « la vente de la caserne de Wolfstee » (n° 4-867) ;
 - de Mme Dominique Tilmans au ministre du Climat et de l'Énergie sur « la position de la Belgique face aux divers projets d'acheminement de gaz en Europe » (n° 4-860) ;
 - de Mme Martine Taelman au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur « le droit d'emprunt » (n° 4-866) ;
 - de M. Marc Elsen à la ministre de la Politique de Migration et d'Asile sur « les biens des personnes détenues en centres fermés » (n° 4-856) ;
 - de Mme Els Schelfhout à la ministre de la Politique de Migration et d'Asile sur « le séjour d'enfants dans les centres fermés 127 et 127bis » (n° 4-862) ;
 - de M. Hugo Vandenberghe au ministre de l'Intérieur et au secrétaire d'État à la Mobilité sur « les conclusions de la Task Force sécurité routière » (n° 4-872) ;

Verkeersveiligheid” (nr. 4-872);

- van de heer Freddy Van Gaever aan de staatssecretaris voor Mobiliteit over “de werking van de Federale Commissie voor de verkeersveiligheid” (nr. 4-852);
 - van de heer Louis Ide aan de staatssecretaris voor Mobiliteit over “de verzekering van ambulances en MUG-diensten” (nr. 4-863);
 - van mevrouw Helga Stevens aan de staatssecretaris voor Personen met een handicap over “de beperkte vertegenwoordiging van mensen met een handicap in de Nationale Hoge Raad voor personen met een handicap” (nr. 4-843).
- **De Senaat is het eens met deze regeling van de werkzaamheden.**

Vraag om uitleg van de heer Patrik Vankrunkelsven aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «het gebruik van de SIS-kaart als identificatiemiddel» (nr. 4-847)

De voorzitter. – Mevrouw Julie Fernandez Fernandez, staatssecretaris voor Personen met een handicap, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, antwoordt.

De heer Patrik Vankrunkelsven (Open Vld). – In ons systeem van terugbetalingen is de SIS-kaart een uiterst nuttig identificatiemiddel. Ook in ziekenhuizen worden de gegevens die op de SIS-kaart terug te vinden zijn, constant gebruikt. Hoewel op de SIS-kaart allerlei gegevens worden bijgehouden, is er nog steeds geen foto van de patiënt op terug te vinden. Nochtans zou het plaatsen van een foto op de SIS-kaart, of als bestand in de SIS-kaart, geen slecht idee zijn.

In de eerste plaats zouden op die manier verschillende vormen van fraude met SIS-kaarten kunnen worden voorkomen, onder meer het doorgeven van de kaart. Ook de veiligheid van de patiënt zou erop verbeteren, vooral dan voor patiënten in ziekenhuizen. De SIS-kaart met foto zou aldus een extra beveiliging zijn tegen medische fouten, als een patiënt die niet zelf kan reageren en niet meer over een armband met barcode beschikt, op een andere plaats terecht komt.

Hoe staat de minister tegenover de idee van een SIS-kaart met foto?

(Voorzitter: de heer Hugo Vandenberghe, eerste ondervoorzitter.)

Mevrouw Julie Fernandez Fernandez, staatssecretaris voor Personen met een handicap, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid. – Ik lees het antwoord van minister Onkelinx.

De diensten van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering stellen geen systematisch frauduleus gebruik van de SIS-kaart vast.

Overigens zal de SIS-kaart worden vervangen. De zorgverleners zullen in de toekomst de elektronische identiteitskaart van de patiënt gebruiken om diens identiteitsgegevens te verkrijgen. Daarnaast zullen de

– de M. Freddy Van Gaever au secrétaire d’État à la Mobilité sur « le fonctionnement de la Commission fédérale pour la sécurité routière » (n° 4-852) ;

– de M. Louis Ide au secrétaire d’État à la Mobilité sur « l’assurance des ambulances et des véhicules du SMUR » (n° 4-863) ;

– de Mme Helga Stevens à la secrétaire d’État aux Personnes handicapées sur « la représentation limitée des personnes handicapées au sein du Conseil supérieur national des personnes handicapées » (n° 4-843).

– **Le Sénat est d’accord sur cet ordre des travaux.**

Demande d’explications de M. Patrik Vankrunkelsven à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «l’usage de la carte SIS comme moyen d’identification» (n° 4-847)

M. le président. – Mme Julie Fernandez Fernandez, secrétaire d’État aux Personnes handicapées, adjointe à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, répondra.

M. Patrik Vankrunkelsven (Open Vld). – *Dans notre système de remboursement, la carte SIS est un moyen d’identification très utile. Les données qui y figurent sont constamment utilisées, notamment dans les hôpitaux. Bien que toutes sortes de données y soient reprises, on n’y trouve encore aucune photo du patient. Pourtant, il pourrait être intéressant de faire figurer une telle photo sur cette carte ou de la reprendre dans les données.*

En premier lieu, diverses formes de fraude à la carte SIS pourraient ainsi être évitées, entre autres, la transmission de la carte. La sécurité des patients y gagnerait également, en particulier pour les patients hospitalisés. La carte SIS avec photo constituerait une protection supplémentaire contre les erreurs médicales, lorsqu’un patient qui ne peut plus réagir lui-même et ne dispose plus d’un bracelet avec code barre se retrouve à un autre endroit.

Que pense la ministre de l’idée d’une carte SIS avec photo ?

(M. Hugo Vandenberghe, premier vice-président, prend place au fauteuil présidentiel.)

Mme Julie Fernandez Fernandez, secrétaire d’État aux Personnes handicapées, adjointe à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique. – *Je vous lis la réponse de la ministre Onkelinx.*

Les services de l’Institut national d’assurance maladie-invalidité ne constatent pas d’utilisation frauduleuse systématique de la carte SIS.

D’ailleurs, à l’avenir, la carte SIS sera remplacée par l’utilisation conjointe dans le chef du prestataire de soins, d’une part, de la carte d’identité électronique du patient pour obtenir ses données d’identification et, d’autre part, de la

administratieve gegevens betreffende de verzekering voor geneeskundige verzorging van de patiënt die bij de verzekeringsinstelling beschikbaar zijn, online kunnen worden geraadpleegd.

De Kruispuntbank van de sociale zekerheid, het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering en de verzekeringsinstellingen werken samen aan dat project. Hiertoe moeten twee voorafgaande voorwaarden worden vervuld. Ten eerste moeten de zorgverleners die in de verzekering voor geneeskundige verzorging de derdebetalersregeling toepassen, de nodige uitrusting hebben om de verzekerbaarheidsgegevens van hun patiënten online te raadplegen. Daarnaast moet op de elektronische identiteitskaart een streepjescode worden aangebracht die het inschrijvingsnummer bij de sociale zekerheid representeert, evenals het nummer van de kaart van de houder, en dat om het de zorgverlener mogelijk te maken op een makkelijke manier de identiteitsgegevens van de kaarthouder te registreren.

De FOD Binnenlandse Zaken acht het technisch haalbaar om de streepjescode met het inschrijvingsnummer bij de sociale zekerheid en het nummer van de kaart van de houder aan te brengen. De minister van Binnenlandse Zaken moet echter nog beslissen over de financiering van het project.

Het aantal interveniënten en de complexiteit van de nieuwe oplossing zijn de redenen waarom het project nog steeds in de testfase zit.

Zodra dit project rond is, zal de zorgverstrekker de facto de mogelijkheid hebben zich er via de foto op de elektronische identiteitskaart van te vergewissen dat de houder van de kaart die om geneeskundige verzorging verzoekt, wel degelijk de persoon is die op de kaart is vermeld. Dat zal de fraude en de problemen waarnaar de heer Vankrunkelsven verwijst, voorkomen.

Een van de redenen waarom een vervanging van de SIS-kaart door de elektronische identiteitskaart in het vooruitzicht wordt gesteld, is juist het optimaliseren van de identiteitsverificatie. Daarnaast zal een beperking van het aantal identificatiemiddelen voor de burger ook een vereenvoudiging betekenen en kan de kaart ook als sleutel worden gebruikt tot geactualiseerde en beveiligde gegevensbanken, eerder dan als drager van gegevens.

De bestaande richtlijnen voor het gebruik van de SIS-kaart in ziekenhuizen, waar de pogingen tot frauduleus gebruik van de kaart meestal worden vastgesteld, verplichten de ziekenhuizen nu al de identiteit te verifiëren om er zeker van te zijn dat de persoon die de SIS-kaart aanbiedt, ook de persoon is wiens gegevens op de kaart vermeld staan. Het ziekenhuis mag de SIS-kaart niet aanvaarden indien deze niet overeenstemt met de identiteit van de patiënt. Als wordt vastgesteld dat het ziekenhuis deze verificatie niet heeft uitgevoerd, dan werd de SIS-kaart niet volgens de richtlijnen gebruikt en komen ook de kosten die op basis van dit misbruik van de SIS-kaart zijn gemaakt, niet in aanmerking voor vergoeding door de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging.

Ook bij het gebruik van de SIS-kaart in de apotheek moet de apotheker nagaan of de identiteitsgegevens op de SIS-kaart overeenstemmen met de identiteitsgegevens op het

consultation en ligne des données administratives d'assurance soins de santé du patient auprès des mutualités.

La Banque Carrefour de la sécurité sociale, l'Institut national d'assurance maladie-invalidité et les mutualités y travaillent mais deux préalables doivent être levés : d'une part, les dispensateurs de soins qui pratiquent le régime du tiers payant doivent disposer d'un équipement leur permettant d'accéder en ligne aux fichiers d'assurabilité des mutualités, et d'autre part, il faut apposer sur la carte d'identité électronique un code barre symbolisant le numéro d'identification à la sécurité sociale et le numéro de la carte de son porteur, ce qui fournira au dispensateur de soins un moyen supplémentaire de capter aisément la bonne identification de son porteur.

Le SPF Intérieur juge techniquement possible d'apposer un code barre symbolisant le numéro d'identification à la sécurité sociale et le numéro de la carte de son porteur. Le financement de cette opération doit encore être décidé par le ministre de l'Intérieur.

Le nombre d'intervenants et le degré de complexité de la solution innovante retenue expliquent que ce projet est toujours en phase de développement.

Lorsque ce projet aura abouti, le dispensateur de soins disposera de facto de la possibilité de contrôler, via la photo figurant sur la carte d'identité électronique, que le porteur de la carte qui requiert les soins est bien la personne mentionnée sur la carte, ce qui évitera les fraudes et difficultés auxquelles vous avez fait allusion.

Une des raisons pour laquelle on envisage de remplacer la carte SIS par la carte d'identité électronique est en effet l'optimisation de la vérification de l'identité. En outre, la limitation du nombre de moyens d'identification pour le citoyen entraînera une simplification et cette carte pourra être utilisée comme code pour l'actualisation et la sécurisation des banques de données, d'avantage que comme support de données.

En vertu des directives en vigueur sur l'utilisation de la carte SIS dans les hôpitaux, où l'on constate le plus souvent des tentatives d'utilisation frauduleuse de la carte, l'hôpital est tenu de procéder à une vérification d'identité afin de s'assurer que le porteur de la carte SIS est bien la personne dont les données sont mentionnées sur la carte. Si tel n'est pas le cas, l'hôpital ne peut accepter la carte. Si l'hôpital n'a pas procédé à cette vérification, alors, la carte SIS n'a pas été utilisée conformément aux directives en vigueur et le coût, qui a été fixé sur une utilisation impropre de la carte SIS, ne sera pas pris en compte par l'assurance maladie obligatoire pour le remboursement.

En cas d'utilisation de la carte SIS dans une pharmacie, le pharmacien est tenu de vérifier que les données d'identité figurant sur la carte correspondent aux données d'identité de la prescription médicale.

Il ne paraît dès lors pas opportun de mettre sur pied des actions spécifiques, comme l'adjonction d'une photo sur la carte SIS, dans l'attente de la mise en œuvre conjointe de l'utilisation de la carte d'identité électronique du patient pour obtenir ses données d'identification et de la consultation en ligne des données administratives d'assurance soins de santé

geneesmiddelenvoorschrift.

Specifieke acties, zoals het toevoegen van een foto op de SIS-kaart, zijn dus niet opportuun in afwachting van het systeem dat het mogelijk maakt via de elektronische identiteitskaart de identificatiegegevens van de patiënt op te vragen en online zijn administratieve gegevens bij de ziekenfondsen te raadplegen. Het huidige systeem geeft immers alleen in relatief beperkte gevallen aanleiding tot fraude en het geplande systeem biedt een adequaat antwoord op de huidige, beperkte fraudegevallen.

Bovendien zou het aanbrengen van een foto op de SIS-kaart zeer belangrijke praktische problemen opleveren. Het zou zorgen voor bijkomende administratieve last voor de burger, die zijn foto naar zijn ziekenfonds moet brengen, en voor de ziekenfondsen, die een zeer zwaar beheerssysteem voor deze foto's moeten ontwikkelen. Verder zou de foto bij jonge kinderen – de SIS-kaart wordt vanaf de geboorte toegekend – al snel niet meer gelijkend zijn.

Vraag om uitleg van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «het kadaster van de medische beroepen» (nr. 4-849)

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Het kabinet van minister Onkelinx laat me weten dat de minister volgende week toelichting geeft in de verenigde commissies en daar ook op mijn vragen over het kadaster van de medische beroepen zal antwoorden.

Bijgevolg trekt ik mijn vraag om uitleg in.

Vraag om uitleg van de heer Patrik Vankrunkelsven aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de beschikbaarheid van geanonimiseerde gegevens van ziekenhuizen voor onderzoekdoeleinden» (nr. 4-853)

De voorzitter. – Mevrouw Julie Fernandez Fernandez, staatssecretaris voor Personen met een handicap, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, antwoordt.

De heer Patrik Vankrunkelsven (Open Vld). – De ziekenhuizen houden al geruime tijd hun medische dossiers bij via elektronische weg. Het bijhouden van deze gegevens schept tal van mogelijkheden. Geanonimiseerd bevatten ze een goudmijn aan informatie. Toch wordt er met de verzameling van deze gegevens, bijvoorbeeld de Minimale Klinische Gegevens, MKG, te weinig gedaan. Meer zelfs, onderzoekers van universiteiten hebben mij bevestigd dat het aanvragen van geanonimiseerde gegevens via de Technische Cel voor studiedoeleinden, vaak vruchteloos is. Ondanks herhaaldelijke rappels wordt er gewoonweg niet gereageerd.

Is de minister op de hoogte van het feit dat aanvragen voor geanonimiseerde medische gegevens, bijvoorbeeld MKG,

du patient auprès des mutualités. En effet, le système actuel ne donne lieu qu'à des cas relativement limités de fraude et le système envisagé pour le futur constitue une réponse adéquate à ces cas de fraude.

En outre, l'adjonction de la photo d'identité sur la carte SIS poserait des problèmes pratiques très importants, à savoir une charge administrative accrue, d'une part, pour le citoyen qui devrait fournir une photo à sa mutuelle, et, d'autre part, pour les mutuelles qui devraient élaborer un système de gestion très lourd de ces photos. De plus, la carte étant octroyée dès la naissance, la photo ne sera vite plus ressemblante.

Demande d'explications de M. Louis Ide à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «le cadastre des professions médicales» (n° 4-849)

M. Louis Ide (Indépendant). – *Le Cabinet de la ministre Onkelinx me fait savoir que la ministre s'exprimera la semaine prochaine devant les commissions réunies et qu'elle y répondra à mes questions sur le cadastre des professions médicales.*

Par conséquent, je retire ma demande d'explications.

Demande d'explications de M. Patrik Vankrunkelsven à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «la disponibilité de données anonymisées des hôpitaux pour des fins de recherche» (n° 4-853)

M. le président. – Mme Julie Fernandez Fernandez, secrétaire d'État aux Personnes handicapées, adjointe à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, répondra.

M. Patrik Vankrunkelsven (Open Vld). – *Les hôpitaux tiennent depuis assez longtemps leurs dossiers médicaux par la voie électronique. La tenue à jour de ces données offre beaucoup de possibilités. Si elles sont anonymisées, elles contiennent une mine d'informations. Toutefois, on n'utilise pas suffisamment les données collectées, par exemple les données cliniques minimums, ou RCM. En outre, des chercheurs d'universités m'ont confirmé que la demande de données anonymisées à des fins de recherche par le biais de la Cellule technique est souvent vaine. Malgré de fréquents rappels, il n'y a tout simplement pas de réaction.*

La ministre est-elle informée du fait que les demandes de données médicales anonymisées, par exemple le RCM, restent

vaak gewoonweg niet beantwoord worden?

Is de minister bereid geanonimiseerde gegevens ter beschikking te stellen voor studiedoeleinden?

Zal de minister richtlijnen uittekenen voor de Technische Cel waarin elke aanvraag binnen een bepaalde termijn een gemotiveerd antwoord zal ontvangen. In dit antwoord wordt dan toegelicht waarom wel of niet wordt toegestaan medische gegevens ter beschikking te stellen.

Mevrouw Julie Fernandez Fernandez, staatssecretaris voor Personen met een handicap, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid. – Ik lees het antwoord van de minister.

Ik wil er allereerst op wijzen dat er reeds veel publicaties, rapporten, feedback, enz. gerealiseerd worden op basis van de Minimale Klinische Gegevens, MKG, of de gekoppelde gegevens MKG/minimale facturatiegegevens, die ter beschikking staan van het publiek, onder meer via de website.

Ik verduidelijk dat het elektronisch medisch dossier en de klinische gegevens weinig met elkaar gemeen hebben. Een bepaald aantal onderdelen die in de MKG moeten worden geregistreerd, moeten inderdaad bevestigd worden door wat zich in het medisch dossier bevindt, maar de federale overheid heeft uiteraard geen toegang tot de inhoud van het medisch dossier.

Er moet bovendien een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen de Minimale Klinische Gegevens enerzijds en de gekoppelde gegevens MKG/minimale facturatiegegevens anderzijds. Er bestaan verschillende procedures voor het ter beschikking stellen van de gegevens aan derden voor beide types van gegevens. Gelet op de aard van de vragen, veronderstel ik dat u informatie wenst over het ter beschikking stellen van de gekoppelde gegevens.

Ik heb geen weet van problemen bij mijn diensten inzake het antwoord op de aanvragen voor gekoppelde gegevens voor wetenschappelijke studiedoeleinden.

Ik zal mijn diensten ondervragen over eventuele mankementen in dit verband.

Het is ook nuttig om dieper in te gaan op de betekenis van het begrip 'anoniem'. Zowel de wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer, als artikel 156, §1, van de wet van 29 april 1996, houdende sociale bepalingen, omschrijft anonieme gegevens als gegevens waarmee men onmogelijk, rechtstreeks noch onrechtstreeks, de fysieke persoon, in casu de patiënt, kan identificeren. Gegevens waarmee de fysieke persoon kan worden geïdentificeerd, mogen niet aan derden worden doorgegeven. Bovendien is de toelating vereist van het Sectoraal Comité, afdeling gezondheid.

Tot slot bepaalt het koninklijk besluit van 18 oktober 2001 in uitvoering van artikel 156, §3, van de wet van 29 april 1996, houdende sociale bepalingen, welke procedure moet worden gevolgd bij het ter beschikking stellen van gekoppelde gegevens aan derden. Indien aan al deze wettelijke bepalingen is voldaan, zie ik geen enkele reden om geen gegevens ter beschikking te stellen voor wetenschappelijk onderzoek.

Het is duidelijk dat elke aanvraag binnen een redelijke termijn moet worden beantwoord. Ik zal er bij mijn diensten op aandringen dat ze sneller communiceren. Ik wijs er nog op dat

généralement sans réponse ?

La ministre est-elle disposée à mettre des données anonymisées à disposition à des fins de recherche ?

La ministre va-t-elle établir des directives pour la Cellule technique, prévoyant que chaque demande recevra une réponse motivée dans un délai déterminé ? On expliquera alors dans cette réponse pourquoi on autorise ou non la mise à disposition de données médicales.

Mme Julie Fernandez Fernandez, secrétaire d'État aux Personnes handicapées, adjointe à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique. – Je vous lis la réponse de la ministre.

Avant toute chose, je tiens à dire qu'il existe déjà beaucoup de publications, rapports, feed-backs, ... réalisés sur la base des données cliniques minimums, le RCM, ou des données couplées RCM/données minimums de facturation, qui sont mises à la disposition du public, entre autres via le site web.

Je précise que le dossier médical électronique et les données cliniques minimums ont peu de chose en commun. Un certain nombre d'éléments devant être enregistrés dans le RCM doivent, il est vrai, être corroborés par ce qui se trouve dans le dossier médical, mais l'autorité fédérale n'a bien entendu pas accès au contenu même du dossier médical.

En outre, une distinction claire doit être faite entre, d'une part, les données cliniques minimums et, d'autre part, les données couplées RCM/données minimums de facturation. Il existe des procédures différentes en matière de mise à disposition des données à des tiers pour ces deux types de données. Vu la nature des questions, je suppose que vous souhaitez des informations concernant la mise à disposition des données couplées.

Je ne suis pas au courant de problèmes auprès de mes services concernant la réponse à des demandes de données couplées à des fins d'études scientifiques.

Je questionnerai mes services au sujet d'éventuels manquements à ce sujet.

Je pense qu'il est aussi utile d'approfondir le sens du concept « anonyme ». Tant la loi relative à la protection de la vie privée que l'article 156, §1er, de la loi du 29 avril 1996 portant des dispositions sociales définissent les données anonymes comme des données à partir desquelles il est impossible d'identifier directement ou indirectement la personne physique, c'est-à-dire le patient. Des données à partir desquelles la personne physique peut être identifiée ne peuvent pas être transmises à des tiers. De plus, une autorisation de principe du Comité sectoriel, section santé, est exigée.

Enfin, l'arrêté royal du 18 octobre 2001 en exécution de l'article 156, §3, de la loi du 29 avril 1996 portant des dispositions sociales, détermine la procédure à suivre en matière de mise de données couplées à la disposition des tiers. Lorsque toutes ces dispositions légales sont remplies, je ne vois aucune raison de ne pas mettre des données à disposition à des fins d'études scientifiques.

Il est clair que chaque demande nécessite une réponse dans un délai raisonnable. J'insisterai auprès de mes services pour une communication plus rapide. Je signale également que

mijn diensten enorm veel vragen krijgen en dat ze het grootste deel binnen een redelijke termijn uitgebreid beantwoorden.

Vraag om uitleg van de heer Louis Ide aan de minister van Justitie en aan de staatssecretaris voor Mobiliteit over «de evolutie van het dossier betreffende de parkeerproblematiek voor gezondheidswerkers» (nr. 4-854)

De voorzitter. – Mevrouw Julie Fernandez Fernandez, staatssecretaris voor Personen met een handicap, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, antwoordt.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Het dossier van de parkeerproblemen van gezondheidswerkers is een dossier dat ik van nabij volg. Ik stelde er dan ook al enkele vragen over. Mijn laatste mondelinge vraag dateert van 12 maart 2009.

Ik citeer uit het antwoord dat staatssecretaris Schouppe me toen gaf: ‘Ik kan alle begrip opbrengen voor de problematiek die de heer Ide zo-even heeft geschetst: in het belang van de zorgbehoevenden moeten dokters en zorgverleners hun medische opdracht optimaal kunnen uitvoeren. Dikwijls gaan ze op huisbezoek bij oudere personen, zwaar zieke personen of personen met een handicap die zich moeilijk of niet kunnen verplaatsen.’ En de staatssecretaris vervolgt: ‘Ik ben wel bereid om samen met de minister van Justitie, die daarvoor in feite bevoegd is, ervoor te zorgen dat er een nationale uniforme richtlijn komt voor politie en parketten inzake de voorwaarden en omstandigheden waarin dokters en zorgverleners kan worden toegestaan om foutief te parkeren. Daarover is op dit ogenblik reeds overleg aan de gang met het College van procureurs-generaal. Gelet op hun opdracht, is het wenselijk faciliterend op te treden voor dokters en zorgverleners, maar dat moet gebeuren onder strikte en uitzonderlijke voorwaarden met een aangepast controlebeleid. De regeling die in sommige regio’s al tot ieders voldoening bestaat, wordt dus het best op een uniforme wijze uitgebreid over het hele grondgebied, zodat ook op plaatsen waar dergelijke afspraken vandaag niet zijn gemaakt, de faciliteiten voor dokters zullen gelden. Dat zal ook de huidige onvrede wegnemen.’

Ik was toen erg tevreden met dit antwoord. De voortgang van dit dossier moet evenwel blijvend worden gecontroleerd, en daarom had ik van de minister en de staatssecretaris graag een antwoord gekregen op volgende vragen.

Heeft het overleg tussen de minister van Justitie en de staatssecretaris voor Mobiliteit al plaatsgevonden?

Is er al een nationale richtlijn? Zo neen, wanneer zal die er zijn?

Mevrouw Julie Fernandez Fernandez, staatssecretaris voor Personen met een handicap, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid. – Ik lees het antwoord van staatssecretaris Schouppe.

Het dossier betreffende de parkeerproblematiek van dokters en zorgverleners werd vroeger al besproken met de minister van Justitie teneinde een gemeenschappelijk standpunt in te

mes services reçoivent énormément de questions et que la grande majorité d'entre elles obtiennent une réponse dans un délai raisonnable.

Demande d'explications de M. Louis Ide au ministre de la Justice et au secrétaire d'État à la Mobilité sur «l'évolution sur le dossier concernant la problématique de parking des travailleurs du secteur de la santé» (n° 4-854)

M. le président. – Mme Julie Fernandez Fernandez, secrétaire d'État aux Personnes handicapées, adjointe à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, répondra.

M. Louis Ide (Indépendant). – *Le dossier des problèmes de parking des travailleurs de la santé me tient particulièrement à cœur. J'ai par conséquent déjà posé quelques questions à ce sujet. Ma dernière question orale date du 12 mars 2009.*

Je cite la réponse que le secrétaire d'État Schouppe m'a donnée à l'époque : « Je peux comprendre le problème soulevé par M. Ide : dans l'intérêt des personnes nécessitant des soins, les médecins et prestataires de soins doivent pouvoir exécuter leur tâche d'une façon optimale. Ils effectuent souvent des visites à domicile chez des personnes âgées, gravement malades ou handicapées qui se déplacent difficilement ou ne peuvent se déplacer ». Le secrétaire d'État poursuit en disant : « Je suis disposé à veiller, avec le ministre de la Justice qui est en fait compétent en la matière, à l'élaboration d'une directive nationale uniforme pour la police et les parquets concernant les conditions et circonstances dans lesquelles les médecins et prestataires de soins peuvent être autorisés à stationner en infraction. Une concertation est déjà en cours à ce sujet avec le Collège des procureurs généraux. Vu leur tâche, il est souhaitable de permettre aux médecins et aux prestataires de soins d'intervenir, mais cela doit se faire à des conditions strictes et exceptionnelles et avec un contrôle approprié. La réglementation qui existe déjà dans certaines régions, pour la plus grande satisfaction de tous, pourrait donc être étendue de manière uniforme à l'ensemble du territoire afin que les médecins puissent également profiter de ces facilités aux endroits où de tels accords n'ont pas encore été conclus. Cela devrait également dissiper le mécontentement actuel ».

À l'époque, j'étais très satisfait de cette réponse. Ce dossier mérite toutefois d'être suivi en permanence. Je souhaiterais donc obtenir une réponse aux questions suivantes.

La concertation entre le ministre de la Justice et le secrétaire d'État à la Mobilité a-t-elle déjà eu lieu ?

A-t-on déjà élaboré une directive nationale ? Dans la négative, quand cela sera-t-il le cas ?

Mme Julie Fernandez Fernandez, secrétaire d'État aux Personnes handicapées, adjointe à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique. – *Je vous lis la réponse du secrétaire d'État Schouppe.*

Le dossier relatif à la problématique de parking des médecins et des prestataires de soins a déjà été examiné avec le ministre de la Justice en vue d'adopter une position commune

nemen, niet alleen naar aanleiding van de vraag van senator Ide, maar ook naar aanleiding van een wetsvoorstel dat op dit ogenblik in de Kamercommissie voor Infrastructuur wordt behandeld.

Justitie heeft contact opgenomen met het College van procureurs-generaal en meer bepaald met de magistraten die zich met de verkeersproblematiek bezighouden. Er werd bij de lokale politie en de parketten een rondvraag georganiseerd om de praktijken inzake het verbaliseringsbeleid ten aanzien van in overtreding gearceerde dokters beter te kennen.

Zoals ik al stelde in mijn antwoord van 12 maart, hebben sommige steden conventies uitgewerkt met de dokters of bestaat er een aangepast verbaliseringsbeleid. Daaruit blijkt dat de situatie op lokaal vlak nogal kan verschillen naargelang van de vastgestelde behoeften van de dokters en de plaatselijke parkeerproblematiek. Het komt uiteindelijk toe aan het College van procureurs-generaal om te oordelen welke conclusies daaruit op nationaal vlak kunnen worden getrokken en wat de inhoud en draagwijdte kan zijn van een nationale richtlijn dienaangaande.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – De bal ligt nu in het kamp van de procureurs-generaal. Kan het kabinet invloed uitoefenen bij de procureurs-generaal? Ik denk dat dit is toegestaan. Bijgevolg dring ik er op aan dat het vlug gebeurt. Ik zal geregeld op dit dossier terugkomen opdat er daadwerkelijk een nationale richtlijn komt.

Vraag om uitleg van de heer Marc Elsen aan de minister van Migratie- en Asielbeleid over «de afhandeling van aanvragen voor visa van korte duur door de Dienst Vreemdelingenzaken» (nr. 4-842)

De voorzitter. – Mevrouw Julie Fernandez Fernandez, staatssecretaris voor Personen met een handicap, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, antwoordt.

De heer Marc Elsen (cdH). – *Vóór de dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bij de FOD Binnenlandse Zaken de toelating geeft om een visum 'kort verblijf' uit te reiken, onderzoekt hij de bestaansmiddelen van de aanvrager. Wanneer deze zelf zijn solvabiliteit niet kan bewijzen, kan hij een verbintenis tot tenlasteneming voorleggen. Door deze verbintenis stelt een Belg, of een vreemdeling die in België verblijft, zich garant voor de verblijf- en terugkeerkosten en de gezondheidszorg van de persoon die op basis van het visum in België verblijft.*

Uit het jaarverslag 2008 van de federale ombudsman blijkt dat klachten werden ingediend omdat de Dienst Vreemdelingenzaken die reglementering niet naleeft. Het blijkt dat de DVZ een visum 'kort verblijf' soms weigert met als reden dat de aanvrager onvoldoende eigen middelen bewijst, terwijl er een verbintenis tot tenlasteneming voorgelegd werd.

De DVZ verdedigt zich door te stellen dat het om een standaardformule gaat die hij gebruikt wanneer hij meent dat er een gevaar voor vestiging is, dat wil zeggen dat de aanvrager geen enkel economisch of familiaal belang heeft

et ce, non seulement suite à la question du sénateur Ide, mais également à une proposition de loi qui est actuellement à l'examen au sein de la commission de l'Infrastructure de la Chambre.

La Justice a eu des contacts avec le Collège des procureurs généraux et, en particulier, avec les magistrats qui s'occupent des problèmes de la circulation. Un tour de table a été organisé au niveau de la police locale et des parquets afin de mieux cerner les pratiques en matière de verbalisation des stationnement en infraction des médecins.

Comme je l'ai déjà indiqué dans ma réponse du 12 mars dernier, soit certaines villes ont conclu des accords avec les médecins, soit il existe une politique adaptée en matière de verbalisation. Il ressort que la situation peut diverger au niveau local en fonction des besoins des médecins et de la problématique de parking locale. Il appartient en dernier ressort au Collège des procureurs généraux de se prononcer sur les conclusions qui peuvent être tirées au niveau national, ainsi que sur le contenu et la portée d'une directive nationale en la matière.

M. Louis Ide (Indépendant). – *La balle est donc dans le camp des procureurs-généraux. Je crois que la cellule stratégique peut exercer une influence sur les procureurs-généraux. J'insiste par conséquent pour que cela se passe rapidement. Je reviendrai régulièrement sur ce dossier afin que l'on aboutisse effectivement à une directive nationale.*

Demande d'explications de M. Marc Elsen à la ministre de la Politique de Migration et d'Asile sur «le traitement des demandes de visas « court séjour » par l'Office des étrangers» (n° 4-842)

M. le président. – Mme Julie Fernandez Fernandez, secrétaire d'État aux Personnes handicapées, adjointe à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, répondra.

M. Marc Elsen (cdH). – Lors d'une demande de visa pour un court séjour – en l'occurrence de trois mois – en Belgique, l'Office des étrangers examine les moyens de subsistance du demandeur. Quand ce dernier n'est pas en mesure de démontrer sa solvabilité, il peut produire un engagement de prise en charge : un citoyen belge ou étranger résidant en Belgique se porte garant de son entretien durant son séjour sur notre territoire. L'État ne devra donc pas supporter les frais de soins de santé et/ou de rapatriement éventuels de cette personne.

D'après le rapport annuel 2008 du Médiateur fédéral, il ressort que des plaintes ont été déposées pour non-respect de ce règlement par l'Office des étrangers. Il arrive en effet que l'Office des étrangers refuse un visa « court séjour » au motif que le demandeur ne démontre pas des moyens de subsistance propres suffisants alors qu'un engagement de prise en charge a été produit.

L'Office des étrangers se justifie en déclarant qu'il s'agit là d'une formule standard qu'il utilise lorsqu'il y a, selon lui, un risque d'établissement, c'est-à-dire lorsque le demandeur n'a aucun intérêt économique ou familial à rester dans son pays.

om in zijn land te blijven.

Volgens de federale ombudsman erkent de DVZ dat er geen 'eigen middelen' mogen worden gevraagd wanneer er een garant is en dat hij zal nadenken over een andere formulering om de beslissingen tot weigering op een meer gepaste manier te motiveren wanneer hij meent dat er een gevaar voor vestiging is.

Is de minister op de hoogte van het jaarverslag 2008 van de federale ombudsman?

Bevestigt zij de toestand die ik heb beschreven? Hoe is een dergelijke situatie mogelijk? Is de Dienst Vreemdelingenzaken dan aan geen enkele andere regel onderworpen dan die van de administratieve mallempolen? Hoe verloopt de weigering om een visum toe te kennen concreet? Ontvangt de aanvrager een brief waarin de hierboven beschreven contradictie zwart op wit en zonder omwegen wordt bevestigd?

De DVZ verbindt zich ertoe na te denken over een andere formulering om de beslissingen tot weigering op een meer gepaste manier te motiveren wanneer hij meent dat er een gevaar voor vestiging is. Moet de dienst niet worden geholpen in dat denkproces? Heeft de minister initiatieven in die zin genomen?

Op welke criteria baseert de Dienst Vreemdelingenzaken zich om vast te stellen of er een gevaar voor vestiging is bij een aanvrager van een visum voor kort verblijf?

Mevrouw Julie Fernandez Fernandez, staatssecretaris voor Personen met een handicap, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid. – *Ik lees het antwoord van de minister.*

Ik heb het jaarverslag 2008 van de federale ombudsman gelezen.

Een verbintenis tot tenlasteneming door een solvabele garant in België is niet voldoende om een visum voor korte termijn te verkrijgen.

De aanvrager kan de financiële garanties die nodig zijn om de reis- en verblijfkosten te dekken leveren door een verbintenis tot tenlasteneming voor te leggen of door te bewijzen dat hij over voldoende eigen middelen beschikt. Daarnaast moet de aanvrager ook garanderen dat hij, als zijn visum verloopt, naar zijn land van herkomst terugkeert.

Het gaat om een voorwaarde die expliciet in de Schengenregels is opgenomen. De Dienst Vreemdelingenzaken motiveert zijn beslissingen door te verwijzen naar artikel 15 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen. De voorwaarden die moeten worden vervuld om een visum voor kort verblijf te krijgen zijn opgesomd en toegelicht in de gemeenschappelijke instructies aan de diplomatieke en consulaire beroepsposen van de 25 Schengenlanden. Die vormen de basisregels voor toekenning van een Schengenvisum.

In die instructies staat onder andere dat, voor de toekenning van een visum, vooraf een inschatting van het gevaar voor illegale immigratie door de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging moet worden voorgelegd. Dat heeft tot doel de aanvragers te onderkennen die voornemens zijn te emigreren en door middel van een visum voor toeristische,

D'après le Médiateur fédéral, l'Office reconnaît qu'aucun moyen de subsistance propre ne peut être demandé lorsqu'il y a un garant. Il se serait même « engagé à réfléchir à une autre formulation pour motiver les décisions de refus d'une manière plus appropriée lorsqu'il estime qu'il y a risque d'établissement ».

Madame la ministre, avez-vous pris connaissance du rapport annuel 2008 du Médiateur fédéral ?

Confirmez-vous la situation que je viens de décrire ? Comment une telle situation est-elle possible ? L'Office des étrangers n'est-il soumis à aucune autre règle que celles de la machinerie administrative ? Concrètement, comment se passe le refus d'attribution de visa ? Le demandeur se voit-il adresser un courrier qui exprime explicitement et sans complexe la contradiction ci-dessus décrite ?

L'Office s'engage, dit-il, à réfléchir à un autre type de formule lorsqu'il doit refuser la demande de visa, estimant que le demandeur risquait de s'établir sur notre territoire. N'y a-t-il pas lieu de l'aider dans cette réflexion ? Avez-vous pris des initiatives en ce sens ?

Enfin, quels sont les critères sur lesquels se base l'Office des étrangers pour décréter qu'il y a risque d'établissement sur notre territoire du demandeur de visa « court séjour » ?

Mme Julie Fernandez Fernandez, secrétaire d'État aux Personnes handicapées, adjointe à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique. – Je vous lis la réponse de la ministre.

J'ai en effet pris connaissance du rapport annuel 2008 du Médiateur fédéral.

Pour répondre à votre préoccupation, il faut savoir que le fait de présenter un engagement de prise en charge souscrit par un garant solvable en Belgique n'est pas une condition suffisante pour obtenir un visa de court séjour.

À côté de la couverture financière nécessaire pour faire face aux frais de séjour et de voyage, qui peut effectivement être fournie soit par un engagement de prise en charge, soit par la preuve de moyens d'existence propres, le demandeur de visa doit également pouvoir donner toutes les assurances quant à son retour dans le pays d'origine à l'issue du visa.

Il s'agit là d'une condition qui est explicitement reprise dans la réglementation Schengen. L'Office des étrangers motive ses décisions en référence à l'article 15 de la Convention d'application de l'accord de Schengen. Les conditions qu'il faut remplir pour obtenir un visa de court séjour sont toutefois énumérées et explicitées dans les Instructions consulaires communes aux 25 États Schengen, qui constituent la réglementation de base en matière de délivrance d'un visa Schengen.

Ces instructions prévoient comme condition préalable à la délivrance d'un visa une appréciation du risque migratoire de la part du poste diplomatique, qui vise à détecter, selon les termes de l'instruction, « les candidats à l'immigration qui cherchent à pénétrer et à s'établir dans le territoire des États membres sous le couvert de visa pour tourisme, affaires,

zakelijke of werkdoeleinden, dan wel voor familiebezoek, pogen het grondgebied van de lidstaten binnen te komen en er zich te vestigen.

De instructies beogen vooral risicogroepen als werklozen en mensen zonder bestaansmiddelen, die potentiële kandidaten voor immigratie zijn. Om die reden verwijst de DVZ in zijn motivering naar de bestaansmiddelen van de aanvrager.

Krachtens die instructies zal de Belgische diplomatieke vertegenwoordiging, net als de andere Schengenvertegenwoordigingen, naast de visumaanvraag, de identiteit, het reisdocument en overige bewijsstukken van de aanvrager, ook zijn sociaal-economische situatie controleren.

Als de aanvrager van een visum aan alle voorwaarden van de instructies aan de diplomatieke en consulaire beroepsposten voldoet, zal hij van de diplomatieke vertegenwoordiging een visum krijgen. Indien die laatste daarentegen twijfels heeft of als aan de voorwaarden voor de toekenning niet voldaan is, wordt de aanvraag voorgelegd aan de 'centrale autoriteit', dat wil zeggen de Dienst Vreemdelingenzaken. De diplomatieke vertegenwoordigingen zijn immers niet bevoegd om een visum te weigeren, gelet op de bevoegdheid met betrekking tot de toegang tot het grondgebied.

Als de DVZ beslist het visum te weigeren, moet hij de redenen voor de weigering op elektronische wijze meedelen aan de diplomatieke vertegenwoordiging, die de aanvrager op de hoogte brengt van de beslissing. België motiveert al zijn beslissingen de jure en de facto en geeft aan welke de beroepsmogelijkheden zijn, hoewel een dergelijk visum geen recht is.

Mijn administratie en mijn medewerkers zullen toezien op de formulering van de motivering van dergelijke weigeringen.

De heer Marc Elsen (cdH). – *Het antwoord verbaast me. Ik wil niet terugkomen op de Schengenakkoorden. Desalniettemin baseert de Dienst Vreemdelingenzaken zich, bij de beoordeling van het risico dat de aanvrager zich op het grondgebied zal vestigen, vooral op het feit dat de betrokkenen werkloos zouden zijn of geen bestaansmiddelen zouden hebben. Men kan wel enige argwaan koesteren, maar dit als criterium hanteren, lijkt me nogal categorisch.*

In het jaarverslag 2008 van de federale ombudsman staat dat de DVZ geen 'eigen middelen' mag vragen als er een garant is. Dat lijkt me dus tegenstrijdig met een deel van het antwoord van de minister.

Nog volgens het jaarverslag van de federale ombudsman zou de DVZ zich ertoe verbinden na te denken over een andere formulering om de beslissingen tot weigering op een meer gepaste manier te motiveren wanneer hij meent dat er een risico is voor vestiging. We dus verder gaan dan de strikte overwegingen die de minister in haar antwoord aanhaalde. Ik zal deze kwestie opnieuw aankaarten, op basis van een officieel verslag van de federale ombudsman.

études, travail ou visite à des parents ».

Ces instructions mettent en garde les postes contre « les populations à risque, c'est-à-dire les chômeurs, les personnes démunies de ressources stables » qui sont potentiellement des candidats à l'immigration. Ceci explique la motivation de l'Office des étrangers par rapport aux « moyens d'existence » du demandeur.

En vertu de ces instructions, la représentation diplomatique belge, à l'instar des autres représentations Schengen, vérifiera concrètement la demande de visa, l'identité et le document de voyage du demandeur de visa, les pièces justificatives qu'il présente pour soutenir sa demande mais également sa situation socioprofessionnelle.

Si le requérant d'un visa satisfait à toutes les conditions énumérées dans les instructions consulaires communes, il obtiendra d'office un visa du poste diplomatique. Par contre, si ce dernier a un doute ou si les conditions de délivrance du visa ne sont pas remplies, il soumet la demande pour décision à « l'autorité centrale », c'est-à-dire l'Office des étrangers. Les postes diplomatiques ne sont en effet pas habilités à refuser un visa, vu la compétence relative à l'accès au territoire.

Si l'Office des étrangers décide de refuser le visa, les motifs du refus sont transmis par voie électronique au poste diplomatique qui notifie la décision au requérant. La Belgique motive toutes ses décisions en droit et en fait et indique les possibilités de recours, alors que ce type de visa ne constitue pas un droit.

Mon administration et mes collaborateurs ne manqueront pas d'être attentifs à la formulation que doit revêtir le refus de visa dans ce cas de figure.

M. Marc Elsen (cdH). – La réponse de la ministre m'étonne et me laisse quelque peu dubitatif. Je ne mets pas en cause l'accord de Schengen. Toutefois, les critères auxquels recourt l'Office des étrangers pour établir le risque d'établissement sur le territoire me paraissent plutôt catégoriques, même si l'on peut comprendre que se manifeste une certaine « suspicion ». Figure en effet parmi ces critères le fait que les personnes concernées seraient des chômeurs ou ne possèderaient pas de ressources stables.

On peut lire dans le rapport annuel 2008 du Médiateur fédéral : « L'Office reconnaît qu'aucun moyen de subsistance propre ne peut être demandé lorsqu'il y a un garant ». Cette réponse de l'Office des étrangers me paraît en contradiction avec une partie de votre réponse.

Toujours selon le rapport du Médiateur fédéral, l'Office se serait engagé à réfléchir à « une autre formulation pour motiver les décisions de refus d'une manière plus appropriée lorsqu'il estime qu'il y a un risque d'établissement ». Il ne faut donc pas simplement s'arrêter aux considérations strictes que vous avez citées. Il convient d'aller plus loin. Aussi nous ne manquerons pas de revenir sur cette question, sur la base d'un rapport officiel du Médiateur fédéral.

Vraag om uitleg van de heer Philippe Mahoux aan de staatssecretaris voor Personen met een handicap over «de toegankelijkheid van de lokalen van De Post en van haar website» (nr. 4-850)

Vraag om uitleg van de heer Marc Elsen aan de staatssecretaris voor Personen met een handicap over «de toegankelijkheid van de federale websites, en in het bijzonder van de website van De Post, voor gehandicapte personen» (nr. 4-846)

De voorzitter. – Ik stel voor deze vragen om uitleg samen te voegen. (*Instemming*)

De heer Philippe Mahoux (PS). – *De vrijmaking van de postdiensten gaat zijn gang. Naar verluidt wordt een postkantoor bezoeken voor sommige medeburgers met beperkte mobiliteit een zware klus.*

Dat komt omdat postkantoren ver uit elkaar liggen, en, evenals PostPunten en brievenbussen, moeilijk toegankelijk zijn.

Een groot aantal zieken of mensen met een handicap zou ten gevolge van de decentralisatie en rationalisatie van de postdiensten een grotere afstand moeten afleggen om in een postkantoor gebruik te kunnen maken van de diensten die in een PostPunt niet beschikbaar zijn.

In landelijke gebieden is dat nog problematischer, want gemakkelijk toegankelijke postkantoren liggen er nog dunner gezaaid en toegankelijk en aangepast vervoer vinden is steeds opnieuw een hachelijke onderneming.

Heeft het departement van de staatssecretaris in het kader van het sluitingsplan van postkantoren de toestand laten evalueren? Wat is de huidige toestand?

Het is wellicht niet makkelijk om een concreet beeld te geven aangezien het rationalisatieproces nog loopt. Bij gebrek aan een uitvoerige evaluatie zou men misschien toch steekproefsgewijs te werk kunnen gaan.

Hoe ver staat het overigens met de toegankelijkheid van de federale internetsites? Dat is een belangrijk punt van haar algemene beleidsnota.

Behaalt de webstek van De Post het AnySurferlabel?

De heer Marc Elsen (cdH). – *Internet is vandaag het eerste informatiemedium in België en in de wereld. Niet iedereen heeft er echter toegang toe om financiële redenen of om redenen van fysieke toegankelijkheid; ik denk onder andere aan slechtzienden en blinden, maar ook aan mensen die moeilijk met het internet overweg kunnen of het niet*

Demande d'explications de M. Philippe Mahoux à la secrétaire d'État aux Personnes handicapées sur «l'accessibilité des locaux de La Poste et de son site internet» (n° 4-850)

Demande d'explications de M. Marc Elsen à la secrétaire d'État aux Personnes handicapées sur «l'accessibilité des sites internet fédéraux et plus particulièrement de La Poste aux personnes handicapées» (n° 4-846)

M. le président. – Je vous propose de joindre ces demandes d'explications. (*Assentiment*)

M. Philippe Mahoux (PS). – La libéralisation des services postaux suit son cours. Il me revient que certains de nos concitoyens connaissant des problèmes de mobilité sont confrontés à des obstacles difficilement surmontables pour accéder aux locaux de La Poste.

Seraient effectivement en cause l'éloignement des bureaux de poste et l'accessibilité physique aux bureaux, points de vente et boîtes postales.

Selon certaines informations, un nombre important de personnes malades ou handicapées seraient amenées, suite à la centralisation et la rationalisation des services de La Poste à effectuer de plus grandes distances pour se rendre dans un bureau de poste afin de bénéficier des différents services non disponibles dans les points poste.

Cette situation serait d'autant plus problématique dans les zones rurales.

En outre, les personnes concernées sont obligées de parcourir des distances encore plus longues pour trouver un bureau accessible. De manière récurrente, elles rencontrent aussi des difficultés pour trouver des transports accessibles ou adaptés.

Pouvez-vous me préciser si une évaluation de la situation a été réalisée par votre département dans le cadre du plan de fermeture des bureaux de poste ? Comment se présente la situation ? J'imagine qu'il n'est pas simple d'obtenir une image de la situation – d'autant plus le processus de rationalisation est toujours en cours – mais, à défaut d'une évaluation exhaustive, on pourrait éventuellement opérer par coups de sonde.

Par ailleurs, disposez-vous d'informations sur l'état d'avancement du dossier concernant l'accessibilité pour tous des sites internet fédéraux ? Il s'agit d'un point important de votre note de politique générale.

Le site internet de La Poste obtiendra-t-il le label « AnySurfer » ?

M. Marc Elsen (cdH). – Aujourd'hui, internet est devenu le moyen d'information numéro un en Belgique et dans le monde. Cependant, tous n'y ont pas accès pour des raisons financières ou d'inaccessibilité physique ; je pense notamment aux personnes malvoyantes ou aveugles, ou

begrijpen.

De algemene beleidsnota van de staatssecretaris bevat een punt over de toegankelijkheid van de federale internetsites. Naar eigen zeggen is zij, samen met de eerste minister, van plan erop aan te sturen dat alle nieuwe federale internetsites het AnySurferlabel behalen.

Hoe ver staat het daarmee? In welke planning wordt voorzien?

Hoeveel federale internetsites hebben het AnySurferlabel al behaald?

Overweegt zij om ook de bestaande sites aan te passen?

In 2011 wordt de postmarkt volledig vrijgemaakt. Vandaag rijzen er echter al problemen met de fysieke toegankelijkheid van postkantoren en PostPunten. Overweegt de minister om, met het oog op de toegankelijkheid van alle openbare diensten, De Post te verplichten het AnySurferlabel te behalen?

Mevrouw Julie Fernandez Fernandez, staatssecretaris voor Personen met een handicap, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid. – *Met het oog op een kwaliteitsvolle openbare dienst moet de federale Staat bijzondere aandacht besteden aan de toegankelijkheid van haar websites, met name voor mensen met een handicap en moet ze alle richtlijnen ter zake centraliseren. Eén enkele instantie zou ervoor moeten instaan dat de websites coherent, uniform en optimaal toegankelijk zijn.*

Een tiental federale websites hebben het AnySurferlabel al behaald: de FOD Binnenlandse Zaken, de FOD Buitenlandse Zaken, het RIZIV, de FOD Sociale Zekerheid, waaronder de DGPH, enzovoorts.

AnySurfer is vandaag het enige Belgische organisme bevoegd om een toegankelijkheidslabel toe te kennen.

In samenwerking met het kabinet van de eerste minister bereiden mijn medewerkers een ontwerp van samenwerkingsakkoord voor met AnySurfer om de federale websites te toetsen op hun toegankelijkheid en ze in voorkomend geval het AnySurferlabel toe te kennen. Een cel van de federale regering moet dat proces coördineren en begeleiden. Ze zou kunnen worden ondergebracht bij de Directie-generaal Externe Communicatie van de FOD Kanselarij.

Als een federale openbare dienst een beroep doet op een externe partner voor het ontwerp van een website, dienen de AnySurferrichtlijnen in de technische eisen van het bijzondere bestek voor openbare aanbestedingen te worden opgenomen.

De eerste minister en ikzelf zullen weldra een nota in die zin aan de ministerraad voorleggen. Wij wensen dat alle federale websites het AnySurferlabel erkennen.

In antwoord op de vraag van Senator Mahoux over De Post citeer ik uit het beheerscontract met de Staat van december 2005: 'De Post verbindt er zich toe om te zorgen voor een makkelijke toegang voor mindervaliden. Bij verbouwingswerken van structurele aard in de nieuwe

présentant des difficultés de préhension ou de compréhension.

Votre note de politique générale comprend un point relatif à l'accessibilité des sites internet fédéraux. Vous annoncez ainsi votre intention de déposer, en collaboration avec le premier ministre, une proposition visant à ce que tous les nouveaux sites internet fédéraux répondent au label « AnySurfer ».

Où en est la proposition que vous préparez en collaboration avec le premier ministre ? Quel en est le calendrier ? En quoi consistera-t-elle ?

Combien de sites internet fédéraux répondent-ils déjà au label « AnySurfer » ?

Comptez-vous aussi équiper les sites existants ?

En 2011, le marché postal sera libéralisé. Or, aujourd'hui déjà, de sérieux problèmes d'accessibilité physique aux bureaux de La Poste ou aux points Poste se posent déjà. Indépendamment de ces problèmes, pensez-vous pouvoir imposer un label « AnySurfer » au site internet de La Poste dans le cadre de l'accessibilité pour tous aux services publics ?

Mme Julie Fernandez Fernandez, secrétaire d'État aux Personnes handicapées, adjointe à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique. – *Dans le cadre d'un service de qualité au citoyen bénéficiaire des services publics, j'estime que l'État fédéral doit accorder une attention toute particulière à l'accessibilité de ses sites web, notamment aux personnes handicapées, et que toutes les directives à ce sujet devraient faire l'objet d'une centralisation. Une seule instance garantirait ainsi la cohérence et l'uniformité des sites mais aussi leur accessibilité au plus grand nombre.*

Une dizaine des sites fédéraux sont conformes au label AnySurfer : SPF Intérieur, SPF affaires étrangères, INAMI, SPF sécurité sociale dont la DGPH, etc.

AnySurfer est aujourd'hui le seul organisme belge compétent pour octroyer un label d'accessibilité.

En collaboration avec le cabinet du premier ministre, mes collaborateurs préparent un projet d'accord de coopération avec AnySurfer afin de tester les nouveaux sites fédéraux à créer sur le plan de l'accessibilité et, le cas échéant, de leur octroyer après vérification le label « AnySurfer ». Cette démarche nécessiterait la mise en place d'une cellule de coordination et de suivi organisée par le gouvernement fédéral. Cette cellule pourrait se situer à la DG Communication externe du SPF Chancellerie.

Si une instance publique fédérale fait appel à un partenaire externe pour la mise en place de son site web, les directives AnySurfer devront être reprises dans les spécifications techniques des cahiers spéciaux des charges qui régiront les marchés publics.

Le Premier ministre et moi-même soumettrons prochainement une note en ce sens au Conseil des ministres. Comme vous l'aurez compris, notre vœu serait que tous les sites web fédéraux respectent le label AnySurfer.

Pour répondre à la question du Sénateur Mahoux relative à La Poste, le contrat de gestion conclu en décembre 2005 avec l'État stipule, je cite : « La Poste s'engage à prévoir un accès aisé aux moins valides. En cas de travaux d'aménagement de

postkantoren, verbindt De Post zich ertoe te zorgen voor een makkelijke toegang voor mindervaliden (...) De Post zal redelijke inspanningen leveren om deze verplichting als middelenverbintenis op te leggen aan de nieuwe en in verbouwing zijnde postwinkels of posthaltes.'

Krachtens het vijfjarenplan van De Post moet tegen 2011 het aandeel van de ontoegankelijke of moeilijk toegankelijke postkantoren tot ongeveer 10% worden teruggebracht, of tot 135 ontoegankelijke op ongeveer 1352 bestaande kantoren. Op het ogenblik gaat het om 45%.

Iemand met een handicap moet niet alleen het postgebouw in kunnen, het gebouw moet ook nog bereikbaar zijn. Vrijmaking van De Post maakt lucratieve dienstverlening mogelijk, maar dat mag niet ten koste gaan van de zwakkere groepen in onze samenleving.

De toegankelijkheid van De Post ligt me bijzonder na aan het hart. Ik heb de minister van Overheidsbedrijven daarover al aangesproken en ik wens nauw betrokken te worden bij de opvolging van dit thema. De Post moet heel wat inspanningen doen om zowel zijn Internetsites als zijn bedrijfsruimtes optimaal toegankelijk en klantvriendelijk te maken.

Ik blijf uiteraard het dossier volgen en ik raad beide sprekers aan mijn collega die bevoegd is voor De Post, hierover verder te ondervragen.

De heer Philippe Mahoux (PS). – *Ik heb uw goede raad al gevolgd, want ik heb de minister van Overheidsbedrijven hierover ondervraagd.*

We beschikken over de vereiste instrumenten om het toegankelijkheidsprobleem op te lossen. In de antidiscriminatiewet kunnen we immers, na een redelijke evaluatie, argumenten vinden om De Post en de toezichthoudende minister te overtuigen.

Ik dank u voor de verstrekte inlichtingen en ik ben ervan overtuigd dat u niet zult nalaten ons ook de antwoorden van De Post te bezorgen.

De heer Marc Elsen (cdH). – *Ik dank de staatssecretaris voor haar volledige antwoord, dat gunstige vooruitzichten biedt. Het AnySurferlabel zal tot alle federale sites worden uitgebreid. Zo komt de federale administratie in elk geval dicht bij de burger. Dat is goed voor de burger en essentieel voor de democratie.*

Over de toegankelijkheid van De Post heeft collega Philippe Mahoux al het wezenlijke gezegd. Ik noteer dat voor de fysieke toegankelijkheid inspanningen zijn gedaan.

De veralgemening van het AnySurferlabel draagt uiteraard ook bij tot de toegankelijkheid van De Post. Ik zal niet nalaten het dossier te blijven volgen.

De voorzitter. – De agenda van deze vergadering is afgewerkt.

De volgende vergadering vindt plaats woensdag 29 april 2009

nature structurelle dans les nouveaux bureaux de poste, La Poste s'engage à prévoir un accès aisé aux moins valides (...). La Poste fournira les efforts raisonnables pour imposer cette obligation comme obligation de moyens aux magasins postaux nouveaux et en cours de rénovation ainsi qu'aux haltes postales ».

Par ailleurs, d'ici 2011, le plan quinquennal de La Poste devrait ramener la proportion des lieux inaccessibles ou difficilement accessibles à environ 10%, soit 135 bureaux inaccessibles sur les quelque 1 352 bureaux de poste existants. À l'heure actuelle, cette proportion est de 45%.

Je tiens à souligner qu'une personne handicapée qui utilise les services postaux doit non seulement pouvoir entrer dans le bâtiment, mais également pouvoir s'y rendre. Une libéralisation de la Poste ne peut donc pas développer une prestation de services lucrative au détriment des groupes plus faibles de notre société.

Comme vous le savez, l'accessibilité de la Poste me tient particulièrement à cœur. J'ai déjà eu l'occasion d'interpeller le ministre des Entreprises publiques en ce sens et souhaite être impliquée étroitement dans la gestion de cette thématique. La Poste doit consentir de nombreux efforts pour optimiser l'accessibilité et la convivialité de ses sites internet, mais également de ses lieux d'exploitation.

Il va de soi que je continuerai à suivre ce dossier. Je vous invite toutefois l'un et l'autre à interpeller mon collègue directement concerné par cette matière.

M. Philippe Mahoux (PS). – J'ai déjà suivi votre conseil puisque j'ai interpellé le ministre des Entreprises publiques à ce sujet.

Nous ne sommes pas désarmés pour résoudre ce problème d'accessibilité puisque les dispositions de la loi antidiscrimination permettent, après évaluation raisonnable, de développer des arguments vis-à-vis de La Poste et de son ministre de tutelle.

Je vous remercie pour les informations que vous nous avez communiquées et suis certain que vous ne manquerez pas de nous informer des réponses qui vous seront transmises par le secteur de La Poste.

M. Marc Elsen (cdH). – Je remercie le secrétaire d'État de ses réponses complètes et généralement positives en termes de perspectives. Il est question de globaliser le label AnySurfer pour l'ensemble des sites fédéraux. Cela contribuera certainement à rapprocher les citoyens et l'administration fédérale. Il s'agit en soi d'un objectif citoyen, voire démocratique majeur.

Concernant l'accessibilité de La Poste, notre collègue Philippe Mahoux a dit l'essentiel. Je souligne les efforts réalisés en matière d'accessibilité physique. Vous avez dit qu'à terme, le label AnySurfer pourrait être étendu à l'ensemble des sites. Cela concerne dès lors également le secteur de La Poste. C'est un élément qui peut contribuer à l'accessibilité générale. Nous ne manquerons pas de suivre ce dossier ensemble.

M. le président. – L'ordre du jour de la présente séance est ainsi épuisé.

La prochaine séance aura lieu le mercredi 29 avril 2009 à

om 10 uur.

(De vergadering wordt gesloten om 18.10 uur.)

Berichten van verhindering

Afwezig met bericht van verhindering: mevrouw Lizin, om gezondheidsredenen, de heer Van den Brande, in het buitenland.

– **Voor kennisgeving aangenomen.**

10 h.

(La séance est levée à 18 h 10.)

Excusés

Mme Lizin, pour raison de santé, M. Van den Brande, à l'étranger, demandent d'excuser leur absence à la présente séance.

– **Pris pour information.**

Bijlage

Annexe

Naamstemmingen

Stemming 1

Aanwezig: 51
 Voor: 33
 Tegen: 9
 Onthoudingen: 9

Voor

Sfia Bouarfa, Jacques Brotchi, Dirk Claes, Berni Collas, Marie-Hélène Crombé-Berton, Sabine de Bethune, Armand De Decker, Christine Defraigne, Francis Delpérée, Alain Destexhe, Roland Duchatelet, Marc Elsen, Richard Fournaux, Margriet Hermans, Nahima Lanjri, Yves Leterme, Nele Lijnen, Philippe Mahoux, Philippe Moureaux, Jean-Paul Procureur, François Roelants du Vivier, Els Schelfhout, Miet Smet, Martine Taelman, Dominique Tilmans, Elke Tindemans, Hugo Vandenberghe, Pol Van Den Driessche, Patrik Vankrunkelsven, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, Paul Wille, Olga Zrihen.

Tegen

Yves Buysse, Jurgen Ceder, Hugo Coveliers, Michel Delacroix, Louis Ide, Nele Jansegers, Anke Van dermeersch, Lieve Van Ermen, Joris Van Hauthem.

Onthoudingen

José Daras, Vera Dua, Josy Dubié, Isabelle Durant, Freya Piryns, Carine Russo, Guy Swennen, Myriam Vanlerberghe, André Van Nieuwkerke.

Stemming 2

Aanwezig: 51
 Voor: 44
 Tegen: 0
 Onthoudingen: 7

Voor

Sfia Bouarfa, Jacques Brotchi, Dirk Claes, Berni Collas, Marie-Hélène Crombé-Berton, José Daras, Sabine de Bethune, Armand De Decker, Christine Defraigne, Francis Delpérée, Alain Destexhe, Vera Dua, Josy Dubié, Roland Duchatelet, Isabelle Durant, Marc Elsen, Richard Fournaux, Margriet Hermans, Louis Ide, Nahima Lanjri, Yves Leterme, Nele Lijnen, Philippe Mahoux, Philippe Moureaux, Freya Piryns, Jean-Paul Procureur, François Roelants du Vivier, Carine Russo, Els Schelfhout, Miet Smet, Guy Swennen, Martine Taelman, Dominique Tilmans, Elke Tindemans, Hugo Vandenberghe, Pol Van Den Driessche, Lieve Van Ermen, Patrik Vankrunkelsven, Myriam Vanlerberghe, André Van Nieuwkerke, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, Paul Wille, Olga Zrihen.

Onthoudingen

Yves Buysse, Jurgen Ceder, Hugo Coveliers, Michel Delacroix, Nele Jansegers, Anke Van dermeersch, Joris Van Hauthem.

In overweging genomen voorstellen

Wetsvoorstellen

Artikel 77 van de Grondwet

Wetsvoorstel houdende opheffing van de artikelen 327 en 327bis van het Gerechtelijk Wetboek, teneinde de detachingsmogelijkheid van parketmagistraten af te schaffen (van mevrouw Anke Van dermeersch en de heer Hugo Coveliers; Stuk 4-1278/1).

– Verzonden naar de commissie voor de Justitie.

Votes nominatifs

Vote n° 1

Présents : 51
 Pour : 33
 Contre : 9
 Abstentions : 9

Pour

Contre

Abstentions

Vote n° 2

Présents : 51
 Pour : 44
 Contre : 0
 Abstentions : 7

Pour

Abstentions

Propositions prises en considération

Propositions de loi

Article 77 de la Constitution

Proposition de loi abrogeant les articles 327 et 327bis du Code judiciaire en vue de supprimer la possibilité de détacher des magistrats du parquet (de Mme Anke Van dermeersch et M. Hugo Coveliers ; Doc. 4-1278/1).

– Envoi à la commission de la Justice.

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 4 juli 1989 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezingen van de federale kamers, de financiering en de open boekhouding van de politieke partijen met het oog op de opheffing van het verbod op reclameboodschappen op radio en televisie bij de verkiezingen (van mevrouw Margriet Hermans; Stuk **4-1279/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Artikel 81 van de Grondwet

Wetsvoorstel tot oprichting van de Federale Boedel (van de heren François Roelants du Vivier en Philippe Monfils; Stuk **4-1269/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 35bis, §5, van het Veldwetboek (van de heren Bart Martens en Patrik Vankrunkelsven; Stuk **4-1273/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen (van de heren Bart Martens en André Van Nieuwkerke; Stuk **4-1274/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt tot bevordering van de windmolenparken op zee (van de heer Bart Martens c.s.; Stuk **4-1275/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 7 van de Pachtwet (van de heren Bart Martens en Patrik Vankrunkelsven; Stuk **4-1276/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Wetsvoorstel tot oprichting van een Orde van Vlaamse architecten en een Orde van Franstalige en Duitstalige architecten (van mevrouw Anke Van dermeersch en de heer Freddy Van Gaever; Stuk **4-1277/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot regeling van het hergebruik van medische hulpmiddelen (van de heer Wouter Beke c.s.; Stuk **4-1280/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, wat de belastingafreik voor woninghuur betreft (van mevrouw Anke Van dermeersch en de heer Freddy Van Gaever; Stuk **4-1283/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**

Proposition de loi modifiant la loi du 4 juillet 1989 relative à la limitation et au contrôle des dépenses électorales engagées pour les élections des chambres fédérales ainsi qu'au financement et à la comptabilité ouverte des partis politiques, en vue de lever l'interdiction de diffuser des messages publicitaires à la radio et à la télévision pour les élections (de Mme Margriet Hermans; Doc. **4-1279/1**).

– **Envoi à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.**

Article 81 de la Constitution

Proposition de loi instituant le Mobilier fédéral (de MM. François Roelants du Vivier et Philippe Monfils; Doc. **4-1269/1**).

– **Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Proposition de loi modifiant l'article 35bis, §5, du Code rural (de MM. Bart Martens et Patrik Vankrunkelsven; Doc. **4-1273/1**).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Proposition de loi modifiant la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations (de MM. Bart Martens et André Van Nieuwkerke; Doc. **4-1274/1**).

– **Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Proposition de loi modifiant la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité en vue de promouvoir la construction de parcs éoliens en mer (de M. Bart Martens et consorts; Doc. **4-1275/1**).

– **Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Proposition de loi modifiant l'article 7 de la loi sur les baux à ferme (de MM. Bart Martens et Patrik Vankrunkelsven; Doc. **4-1276/1**).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Proposition de loi portant création d'un Ordre des architectes francophones et germanophones et d'un Ordre des architectes flamands (de Mme Anke Van dermeersch et M. Freddy Van Gaever; Doc. **4-1277/1**).

– **Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Proposition de loi portant réglementation de la réutilisation des dispositifs médicaux (de M. Wouter Beke et consorts; Doc. **4-1280/1**).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi modifiant le Code des impôts sur les revenus 1992, en ce qui concerne la déduction fiscale du loyer payé pour un logement (de Mme Anke Van dermeersch et M. Freddy Van Gaever; Doc. **4-1283/1**).

– **Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Wetsvoorstel tot wijziging van de wetgeving betreffende het huwelijk wat de betoelaging van het schijnhuwelijk betreft (van de heer Yves Buysse c.s.; Stuk 4-1284/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wat de betoelaging van het schijnsamenlevingscontract betreft (van de heer Yves Buysse c.s.; Stuk 4-1285/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot uitstel van de datum van inwerkingtreding van de wet van 19 december 2008 inzake het verkrijgen en het gebruik van menselijk lichaamsmateriaal met het oog op de geneeskundige toepassing op de mens of het wetenschappelijk onderzoek (van de heer Philippe Mahoux c.s.; Stuk 4-1288/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Voorstellen van bijzondere wet

Artikel 77 van de Grondwet

Voorstel van bijzondere wet tot aanduiding van de ontwikkelingssamenwerking als een aangelegenheid waarvoor de Kamer van volksvertegenwoordigers en de Senaat gelijkelijk bevoegd zijn met toepassing van artikel 77, laatste lid, van de Grondwet (van mevrouw Sabine de Bethune c.s.; Stuk 4-1281/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Institutionele Aangelegenheden.**

Vragen om uitleg

Het Bureau heeft volgende vragen om uitleg ontvangen:

- van de heer Marc Elsen aan de minister van Migratie- en Asielbeleid over “*de bezittingen van personen die opgesloten zijn in gesloten centra*” (nr. 4-856)
- van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over “*de implementatie van een derdebetalersregeling*” (nr. 4-857)
- van mevrouw Dominique Tilmans aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over “*de grensoverschrijdende samenwerking inzake gezondheidszorg in de provincie Luxemburg*” (nr. 4-858)
- van mevrouw Dominique Tilmans aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen over “*de gevolgen van de Luxemburgse werkloosheid in België*” (nr. 4-859)
- van mevrouw Dominique Tilmans aan de minister van Klimaat en Energie over “*het standpunt van België in het kader van verschillende projecten betreffende het vervoer van gas in Europa*” (nr. 4-860)

Proposition de loi modifiant la législation relative au mariage en ce qui concerne la répression du mariage de complaisance (de M. Yves Buysse et consorts ; Doc. 4-1284/1).

– **Envoi à la commission de l’Intérieur et des Affaires administratives.**

Proposition de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l’accès au territoire, le séjour, l’établissement et l’éloignement des étrangers en ce qui concerne la lutte contre les contrats de cohabitation de complaisance (de M. Yves Buysse et consorts ; Doc. 4-1285/1).

– **Envoi à la commission de l’Intérieur et des Affaires administratives.**

Proposition de loi reportant la date d’entrée en vigueur de la loi du 19 décembre 2008 relative à l’obtention et à l’utilisation de matériel corporel humain destiné à des applications médicales humaines ou à des fins de recherche scientifique (de M. Philippe Mahoux et consorts ; Doc. 4-1288/1).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Propositions de loi spéciale

Article 77 de la Constitution

Proposition de loi spéciale désignant la coopération au développement comme matière pour lesquelles la Chambre des représentants et le Sénat sont compétents sur un pied d’égalité en application de l’article 77, dernier alinéa, de la Constitution (de Mme Sabine de Bethune et consorts ; Doc. 4-1281/1).

– **Envoi à la commission des Affaires institutionnelles.**

Demandes d’explications

Le Bureau a été saisi des demandes d’explications suivantes :

- de M. Marc Elsen à la ministre de la Politique de Migration et d’Asile sur « *les biens des personnes détenues en centres fermés* » (n° 4-856)
- de M. Louis Ide à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur « *l’implémentation d’un système tiers payant* » (n° 4-857)
- de Mme Dominique Tilmans à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur « *la coopération sanitaire transfrontalière en province de Luxembourg* » (n° 4-858)
- de Mme Dominique Tilmans à la vice-première ministre et ministre de l’Emploi et de l’Égalité des chances sur « *les répercussions du chômage au Luxembourg en Belgique* » (n° 4-859)
- de Mme Dominique Tilmans au ministre du Climat et de l’Énergie sur « *la position de la Belgique face aux divers projets d’acheminement de gaz en Europe* » (n° 4-860)

- van mevrouw Anke Van dermeersch aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen over “*het paritair comité 314, inzonderheid wat de kappers betreft*” (nr. 4-861)
- van mevrouw Els Schelfhout aan de minister van Migratie- en Asielbeleid over “*het verblijf van kinderen in de gesloten centra 127 en 127bis*” (nr. 4-862)
- van de heer Louis Ide aan de staatssecretaris voor Mobiliteit over “*de verzekering van ambulances en MUG-diensten*” (nr. 4-863)
- van mevrouw Dominique Tilmans aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over “*de problematiek van de wachtdienst voor huisartsen, ouder dan 60 jaar*” (nr. 4-864)
- van mevrouw Martine Taelman aan de minister van Justitie over “*het onderbrengen van Belgische gevangenen in Nederlandse gevangissen*” (nr. 4-865)
- van mevrouw Martine Taelman aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over “*de leenvergoeding*” (nr. 4-866)
- van mevrouw Martine Taelman aan de minister van Landsverdediging over “*de verkoop van de Kazerne van Wolfstee*” (nr. 4-867)
- van mevrouw Lieve Van Ermen aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over “*het aandeelhouderschap van de Franse Staat in BNP Paribas*” (nr. 4-868)
- van mevrouw Helga Stevens aan de minister van Justitie over “*het recht op aanwezigheid van een advocaat tijdens het eerste politieverhoor*” (nr. 4-869)
- van mevrouw Helga Stevens aan de vice-eersteminister en minister van Ambtenarenzaken, Overheidsbedrijven en Institutionele Hervormingen over “*de toegankelijkheidsproblemen naar aanleiding van de werkzaamheden aan de Merelbekebrug te Melle door Infrabel*” (nr. 4-870)
- van mevrouw Helga Stevens aan de vice-eersteminister en minister van Ambtenarenzaken, Overheidsbedrijven en Institutionele Hervormingen over “*de renovatie van het station Brussel-Centraal*” (nr. 4-871)
- van de heer Hugo Vandenberghe aan de minister van Binnenlandse Zaken en aan de staatssecretaris voor Mobiliteit over “*de conclusies van de Taskforce Verkeersveiligheid*” (nr. 4-872)
- van de heer Hugo Vandenberghe aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over “*de Nationale Plantentuin in Meise*” (nr. 4-873)
- van mevrouw Helga Stevens aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen over “*het opstellen en uitvoeren van een actieplan ter bestrijding van genitale verminking*” (nr. 4-874)
- **Deze vragen worden naar de plenaire vergadering verzonden.**
- de Mme Anke Van dermeersch à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances sur « *le comité paritaire 314, en particulier en ce qui concerne les coiffeurs* » (n° 4-861)
- de Mme Els Schelfhout à la ministre de la Politique de Migration et d'Asile sur « *le séjour d'enfants dans les centres fermés 127 et 127bis* » (n° 4-862)
- de M. Louis Ide au secrétaire d'État à la Mobilité sur « *l'assurance des ambulances et des véhicules du SMUR* » (n° 4-863)
- de Mme Dominique Tilmans à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur « *la question de la garde pour les médecins généralistes de plus de 60 ans* » (n° 4-864)
- de Mme Martine Taelman au ministre de la Justice sur « *l'incarcération de prisonniers belges dans des prisons aux Pays-Bas* » (n° 4-865)
- de Mme Martine Taelman au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur « *le droit d'emprunt* » (n° 4-866)
- de Mme Martine Taelman au ministre de la Défense sur « *la vente de la caserne de Wolfstee* » (n° 4-867)
- de Mme Lieve Van Ermen au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur « *l'actionnariat de l'État français dans BNP Paribas* » (n° 4-868)
- de Mme Helga Stevens au ministre de la Justice sur « *le droit à la présence d'un avocat lors du premier interrogatoire de police* » (n° 4-869)
- de Mme Helga Stevens au vice-premier ministre et ministre de la Fonction publique, des Entreprises publiques et des Réformes institutionnelles sur « *les difficultés d'accessibilité à la suite des travaux effectués par Infrabel au pont de la Merelbekestraat à Melle* » (n° 4-870)
- de Mme Helga Stevens au vice-premier ministre et ministre de la Fonction publique, des Entreprises publiques et des Réformes institutionnelles sur « *la rénovation de la gare Bruxelles-Central* » (n° 4-871)
- de M. Hugo Vandenberghe au ministre de l'Intérieur et au secrétaire d'État à la Mobilité sur « *les conclusions de la Task Force sécurité routière* » (n° 4-872)
- de M. Hugo Vandenberghe au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur « *le Jardin botanique national à Meise* » (n° 4-873)
- de Mme Helga Stevens à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances sur « *l'établissement et l'exécution d'un plan d'action anti-mutilation génitale* » (n° 4-874)
- **Ces demandes sont envoyées à la séance plénière.**

Evocatie

De Senaat heeft bij boodschap van 3 april 2009 aan de Kamer van volksvertegenwoordigers ter kennis gebracht dat tot evocatie is overgegaan, op die datum, van het volgend wetsontwerp:

Wetsontwerp houdende diverse bepalingen (Stuk **4-1250/1**).

- **Het wetsontwerp werd verzonden naar de volgende commissies:**
 - **commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden;**
 - **commissie voor de Justitie;**
 - **commissie voor de Sociale Aangelegenheden;**
 - **commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Boodschappen van de Kamer

Bij boodschappen van 2 april 2009 heeft de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat overgezonden, zoals ze ter vergadering van dezelfde dag werden aangenomen:

Artikel 78 van de Grondwet

Wetsontwerp tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek wat de openbare verkoop van onroerende goederen betreft (Stuk **4-1270/1**).

- **Het ontwerp werd ontvangen op 3 april 2009; de uiterste datum voor evocatie is maandag 4 mei 2009.**

Kennisgeving

Wetsontwerp tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek om de Hoge Raad voor de Justitie de mogelijkheid te geven om de voorbereiding en de verbetering van het schriftelijk gedeelte van het examen inzake beroepsbekwaamheid en van het vergelijkend toelatingsexamen tot de gerechtelijke stage op te dragen aan externe deskundigen (van de heer Berni Collas; Stuk **4-677/1**).

- **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 2 april 2009 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp tot wijziging van artikel 3bis, §4, van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 betreffende het rechterlijk verbod aan bepaalde veroordeelden en gefailleerden om bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen (van de heer Wouter Beke c.s.; Stuk **4-787/1**).

- **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 2 april 2009 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Indiening van wetsontwerpen

De Regering heeft volgende wetsontwerpen ingediend:

Wetsontwerp tot wijziging van het Kieswetboek met het oog

Évocation

Par message du 3 avril 2009, le Sénat a informé la Chambre des représentants de la mise en œuvre, ce même jour, de l'évocation du projet de loi qui suit :

Projet de loi portant des dispositions diverses (Doc. **4-1250/1**).

- **Le projet de loi a été envoyé aux commissions suivantes :**
 - **commission des Finances et des Affaires économiques ;**
 - **commission de la Justice ;**
 - **commission des Affaires sociales ;**
 - **commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.**

Messages de la Chambre

Par messages du 2 avril 2009, la Chambre des représentants a transmis au Sénat, tels qu'ils ont été adoptés en sa séance du même jour :

Article 78 de la Constitution

Projet de loi modifiant le Code judiciaire en ce qui concerne la vente publique d'immeubles (Doc. **4-1270/1**).

- **Le projet a été reçu le 3 avril 2009 ; la date limite pour l'évocation est le lundi 4 mai 2009.**

Notification

Projet de loi modifiant le Code judiciaire afin d'offrir au Conseil supérieur de la Justice la possibilité de confier à des experts externes la préparation et la correction de la partie écrite de l'examen d'aptitude professionnelle et du concours d'admission au stage judiciaire (de M. Berni Collas ; Doc. **4-677/1**).

- **La Chambre a adopté le projet le 2 avril 2009 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi modifiant l'article 3bis, §4, de l'arrêté royal n° 22 du 24 octobre 1934 relatif à l'interdiction judiciaire faite à certains condamnés et aux faillis d'exercer certaines fonctions, professions ou activités (de M. Wouter Beke et consorts ; Doc. **4-787/1**).

- **La Chambre a adopté le projet le 2 avril 2009 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Dépôt de projets de loi

Le Gouvernement a déposé les projets de loi ci-après :

Projet de loi modifiant le Code électoral en vue de garantir le

op het waarborgen van het kiesrecht van mensen met een beperkte mobiliteit (Stuk **4-1271/1**).

– **Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten en op het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse (Stuk **4-1272/1**).

– **Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Grondwettelijk Hof – Arresten

Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Grondwettelijk Hof kennis aan de voorzitter van de Senaat van:

- het arrest nr. 64/2009, uitgesproken op 2 april 2009, inzake de beroepen tot gedeeltelijke vernietiging van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie, ingesteld door de “Centrale nationale des employés” en Raymond Coumont en door de Landelijke Bediendencentrale – Nationaal Verbond voor Kaderpersoneel en Ferdinand Wyckmans (rolnummers 4363 en 4365, samengevoegde zaken);
- het arrest nr. 65/2009, uitgesproken op 2 april 2009, inzake de prejudiciële vraag betreffende artikel 150 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, zoals van toepassing vanaf het aanslagjaar 2005, gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Luik (rolnummer 4452);
- het arrest nr. 66/2009, uitgesproken op 2 april 2009, inzake:
 - de prejudiciële vraag betreffende artikel 4, derde tot vijfde lid, van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering, de artikelen 162*bis* en 194 van het Wetboek van strafvordering en de artikelen 1017, 1018 en 1022 van het Gerechtelijk Wetboek, gesteld door de Correctionele Rechtbank te Gent;
 - de prejudiciële vraag over artikel 162*bis* van het Wetboek van strafvordering, zoals ingevoegd bij artikel 9 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat, gesteld door het Hof van Beroep te Antwerpen, (rolnummers 4519 en 4522, samengevoegde zaken);
- het arrest nr. 67/2009, uitgesproken op 2 april 2009, inzake de prejudiciële vraag betreffende artikel 20, §3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gesteld door de Raad van State (rolnummers 4547, 4548, 4549, 4552, 4553, 4554, 4555 en 4556, samengevoegde zaken).
- **Voor kennisgeving aangenomen.**

droit de vote des personnes à mobilité réduite (Doc. **4-1271/1**).

– **Le projet de loi a été envoyé à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.**

Projet de loi portant modification de la loi organique du 18 juillet 1991 du contrôle des services de police et de renseignement et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace (Doc. **4-1272/1**).

– **Le projet de loi a été envoyé à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.**

Cour constitutionnelle – Arrêts

En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour constitutionnelle notifie au président du Sénat :

- l'arrêt n° 64/2009, rendu le 2 avril 2009, en cause les recours en annulation partielle de la loi du 10 mai 2007 tendant à lutter contre certaines formes de discrimination, introduits par la Centrale nationale des employés et Raymond Coumont et par la « Landelijke Bediendencentrale – Nationaal Verbond voor Kaderpersoneel » et Ferdinand Wyckmans (numéros du rôle 4363 et 4365, affaires jointes) ;
- l'arrêt n° 65/2009, rendu le 2 avril 2009, en cause la question préjudicielle relative à l'article 150 du Code des impôts sur les revenus 1992, tel qu'il est applicable à partir de l'exercice d'imposition 2005, posée par le Tribunal de première instance de Liège (numéro du rôle 4452) ;
- l'arrêt n° 66/2009, rendu le 2 avril 2009, en cause :
 - la question préjudicielle relative à l'article 4, alinéas 3 à 5, de la loi du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale, aux articles 162*bis* et 194 du Code d'instruction criminelle et aux articles 1017, 1018 et 1022 du Code judiciaire, posée par le Tribunal correctionnel de Gand ;
 - la question préjudicielle concernant l'article 162*bis* du Code d'instruction criminelle, tel qu'il a été inséré par l'article 9 de la loi du 21 avril 2007 relative à la répétabilité des honoraires et des frais d'avocat, posée par la Cour d'appel d'Anvers (numéros du rôle 4519 et 4522, affaires jointes) ;
- l'arrêt n° 67/2009, rendu le 2 avril 2009, en cause les questions préjudicielles concernant l'article 20, §3, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, posées par le Conseil d'État (numéros du rôle 4547, 4548, 4549, 4552, 4553, 4554, 4555 et 4556, affaires jointes) ;
- **Pris pour notification.**

Grondwettelijk Hof – Prejudiciële vragen

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Grondwettelijk Hof aan de voorzitter van de Senaat kennis van:

- de prejudiciële vraag over artikel 128 van het Wetboek van strafvordering, zoals aangevuld bij artikel 8 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat, gesteld door de raadkamer van de Rechtbank van eerste aanleg te Bergen (rolnummer 4654);
- de prejudiciële vraag over artikel 79bis, §1, tweede lid, 2°, van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten, gesteld door de Correctionele Rechtbank te Tongeren (rolnummer 4659);
- de prejudiciële vragen betreffende artikel 101, §2, tweede en derde lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, gesteld door het Hof van Beroep te Antwerpen (rolnummer 4662);
- de prejudiciële vraag over artikel 4 van de wet van 25 juli 2008 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek en de gecoördineerde wetten van 17 juli 1991 op de Rijkscomptabiliteit met het oog op het stuiten van de verjaring van de vordering tot schadevergoeding ten gevolge van een beroep tot vernietiging bij de Raad van State, gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout (rolnummer 4663).
- de prejudiciële vragen over artikel 10, vierde, zevende, achtste en elfde lid, van de wet van 25 april 1963 betreffende het beheer van de instellingen van openbaar nut voor sociale zekerheid en sociale voorzorg, gesteld door het Arbeidshof te Brussel (rolnummer 4669).
- **Voor kennisgeving aangenomen.**

Grondwettelijk Hof – Beroepen

Met toepassing van artikel 76 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Grondwettelijk Hof kennis aan de voorzitter van de Senaat van:

- de beroepen tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van de artikelen 4, 2°, 3°, 4°, 6° en 7°, 10, 11, §1, 12, §1, 20, §1, en 21 van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 4 september 2008 betreffende de strijd tegen discriminatie en gelijke behandeling op het vlak van tewerkstelling, ingesteld door de Landelijke Bediendencentrale – Nationaal Verbond voor Kaderpersoneel en Ferdinand Wyckmans, en door de “Centrale nationale des employés”, Raymond Coumont en Anne-Thérèse Destrebecq (rolnummers 4664 en 4665, samengevoegde zaken);
- het beroep tot vernietiging van de artikelen 60 tot 66 van de programmawet van 22 december 2008 (“Wijziging van de wet van 11 april 2003 betreffende de voorzieningen aangelegd voor de ontmanteling van de kerncentrales en

Cour constitutionnelle – Questions préjudicielles

En application de l’article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d’arbitrage, le greffier de la Cour constitutionnelle notifie au président du Sénat :

- la question préjudicielle concernant l’article 128 du Code d’instruction criminelle, tel qu’il a été complété par l’article 8 de la loi du 21 avril 2007 relative à la répétabilité des honoraires et des frais d’avocat, posée par le Tribunal de première instance de Mons (numéro du rôle 4654) ;
- la question préjudicielle concernant l’article 79bis, §1er, alinéa 2, 2°, de la loi du 30 juin 1994 relative au droit d’auteur et aux droits voisins, posée par le Tribunal correctionnel de Tongres (numéro du rôle 4659) ;
- les questions préjudicielles relatives à l’article 101, §2, alinéas 2 et 3, du Code des impôts sur les revenus 1992, posées par la Cour d’appel d’Anvers (numéro du rôle 4662) ;
- la question préjudicielle relative à l’article 4 de la loi du 25 juillet 2008 modifiant le Code civil et les lois coordonnées du 17 juillet 1991 sur la comptabilité de l’État en vue d’interrompre la prescription de l’action en dommages et intérêts à la suite d’un recours en annulation devant le Conseil d’État, posée par le Tribunal de première instance de Turnhout (numéro du rôle 4663).
- les questions préjudicielles relatives à l’article 10, alinéas 4, 7, 8 et 11, de la loi du 25 avril 1963 sur la gestion des organismes d’intérêt public de sécurité sociale et de prévoyance sociale, posées par la Cour du travail de Bruxelles (numéro du rôle 4669).
- **Pris pour notification.**

Cour constitutionnelle – Recours

En application de l’article 76 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d’arbitrage, le greffier de la Cour constitutionnelle notifie au président du Sénat :

- les recours en annulation totale ou partielle des articles 4, 2°, 3°, 4°, 6° et 7°, 10, 11, §1er, 12, §1er, 20, §1er, et 21 de l’ordonnance de la Région de Bruxelles-Capitale du 4 septembre 2008 relative à la lutte contre la discrimination et à l’égalité de traitement en matière d’emploi, introduits par « Landelijke Bediendencentrale – Nationaal Verbond voor Kaderpersoneel » et Ferdinand Wyckmans et par la Centrale nationale des employés, Raymond Coumont et Anne-Thérèse Destrebecq (numéros du rôle 4664 et 4665, affaires jointes) ;
- le recours en annulation des articles 60 à 66 de la loi-programme du 22 décembre 2008 (« Modification de la loi du 11 avril 2003 sur les provisions constituées pour le démantèlement des centrales nucléaires et pour la gestion

voor het beheer van splijtstoffen bestraald in deze kerncentrales”), ingesteld door de nv Electrabel (rolnummer 4666);

- het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van het Vlaamse decreet van 10 juli 2008 houdende een kader voor het Vlaamse gelijkheids- en gelijkebehandelingsbeleid, ingesteld door de Landelijke Bediendencentrale – Nationaal Verbond voor Kaderpersoneel en Ferdinand Wyckmans (rolnummer 4667).
- **Voor kennisgeving aangenomen.**

Hof van Beroep

Bij brief van 1 april 2009 heeft de eerste voorzitter van het Hof van Beroep te Brussel, overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van het Hof van Beroep te Brussel, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 27 maart 2009.

- **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Parketten

Bij brief van 30 maart 2009 heeft de Procureur des Konings te Ieper overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van het Parket van de Procureur des Konings te Ieper, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 19 maart 2009.

Bij brief van 31 maart 2009 heeft de Procureur des Konings te Luik overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van het Parket van de Procureur des Konings te Luik, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 30 maart 2009.

Bij brief van 31 maart 2009 heeft de Procureur des Konings te Mechelen overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van het Parket van de Procureur des Konings te Mechelen, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 27 maart 2009.

Bij brief van 7 april 2009 heeft de Procureur des Konings te Kortrijk overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van het Parket van de Procureur des Konings te Kortrijk, tijdens zijn korpsvergadering van 26 maart 2009.

Bij brief van 8 april 2009 heeft de Procureur des Konings te Charleroi overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van het Parket van de Procureur des Konings te Charleroi, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 7 april 2009.

Bij brief van 17 april 2009 heeft de Procureur des Konings te Verviers overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van het Parket van de Procureur des Konings te Verviers, tijdens zijn korpsvergadering van 2 maart 2009.

des matières fissiles irradiées dans ces centrales »), introduit par la SA Electrabel (numéro du rôle 4666) ;

- le recours en annulation partielle du décret flamand du 10 juillet 2008 portant le cadre de la politique flamande de l'égalité des chances et de traitement, introduit par La Centrale nationale des employés – Association nationale pour le personnel cadre et Ferdinand Wyckmans (numéro du rôle 4667).
- **Pris pour notification.**

Cour d'appel

Par lettre du 1er avril 2009, le premier président de la Cour d'appel de Bruxelles a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 de la Cour d'appel de Bruxelles, approuvé lors de son assemblée générale du 27 mars 2009.

- **Envoi à la commission de la Justice.**

Parquets

Par lettre du 30 mars 2009, le procureur du Roi d'Ypres a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Parquet du Procureur du Roi d'Ypres, approuvé lors de son assemblée de corps du 19 mars 2009.

Par lettre du 31 mars 2009, le procureur du Roi de Liège a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Parquet du Procureur du Roi de Liège, approuvé lors de son assemblée de corps du 30 mars 2009.

Par lettre du 31 mars 2009, le procureur du Roi de Malines a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Parquet du Procureur du Roi de Malines, approuvé lors de son assemblée de corps du 27 mars 2009.

Par lettre du 7 avril 2009, le procureur du Roi de Courtrai a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Parquet du Procureur du Roi de Courtrai, approuvé lors de son assemblée de corps du 26 mars 2009.

Par lettre du 8 avril 2009, le procureur du Roi de Charleroi a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Parquet du Procureur du Roi de Charleroi, approuvé lors de son assemblée de corps du 7 avril 2009.

Par lettre du 17 avril 2009, le procureur du Roi de Verviers a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Parquet du Procureur du Roi de Verviers, approuvé lors de son assemblée de corps du 2 mars 2009.

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Arbeidsauditoraten

Bij brief van 7 april 2009 heeft de arbeidsauditeur te Brussel overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van het Arbeidsauditoraat te Brussel, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 26 maart 2009.

Bij brief van 16 april 2009 heeft de arbeidsauditeur te Verviers overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van het Arbeidsauditoraat te Verviers.

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Rechtbanken van eerste aanleg

Bij brief van 1 april 2009 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Gent overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van de Rechtbank van eerste aanleg te Gent, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 30 maart 2009.

Bij brief van 3 april 2009 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 2 april 2009.

Bij brief van 3 april 2009 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Hasselt overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van de Rechtbank van eerste aanleg te Hasselt, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 31 maart 2009.

Bij brief van 3 april 2009 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Leuven overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van de Rechtbank van eerste aanleg te Leuven, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 1 april 2009.

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Arbeidsrechtbanken

Bij brief van 31 maart 2009 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Leuven overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van de Arbeidsrechtbank te Leuven, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 31 maart 2009.

Bij brief van 31 maart 2009 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Luik, overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van de Arbeidsrechtbank te Luik, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 13 maart 2009.

Bij brief van 10 april 2009 heeft de voorzitter van de

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Auditorats du Travail

Par lettre du 7 avril 2009, l'auditeur du travail de Bruxelles a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 de l'Auditorat du travail de Bruxelles, approuvé lors de son assemblée de corps du 26 mars 2009.

Par lettre du 16 avril 2009, l'auditeur du travail de Verviers a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 de l'Auditorat du travail de Verviers.

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Tribunaux de première instance

Par lettre du 1er avril 2009, le président du Tribunal de première instance de Gand a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Tribunal de première instance de Gand, approuvé lors de son assemblée générale du 30 mars 2009.

Par lettre du 3 avril 2009, le président du Tribunal de première instance d'Anvers a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Tribunal de première instance d'Anvers, approuvé lors de son assemblée générale du 2 avril 2009.

Par lettre du 3 avril 2009, le président du Tribunal de première instance de Hasselt a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Tribunal de première instance de Hasselt, approuvé lors de son assemblée générale du 31 mars 2009.

Par lettre du 3 avril 2009, le président du Tribunal de première instance de Louvain a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Tribunal de première instance de Louvain, approuvé lors de son assemblée générale du 1er avril 2009.

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Tribunaux du travail

Par lettre du 31 mars 2009, le président du Tribunal du travail de Louvain a transmis au Sénat, conformément à l'article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Tribunal du travail de Louvain, approuvé lors de son assemblée générale du 31 mars 2009.

Par lettre du 31 mars 2009, le président du Tribunal du travail de Liège a transmis au Sénat, conformément à l'article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2008 du Tribunal du travail de Liège, approuvé lors de son assemblée générale du 13 mars 2009.

Par lettre du 10 avril 2009, le président du Tribunal du travail

Arbeidsrechtbank te Kortrijk-Ieper-Veurne overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2008 van de Arbeidsrechtbank te Kortrijk-Ieper-Veurne, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 31 maart 2009.

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Rechtbanken van koophandel

Bij brief van 24 maart 2009 heeft de voorzitter van de Rechtbank van koophandel te Namen overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag voor 2008 van de Rechtbank van koophandel te Namen, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 20 maart 2009.

Bij brief van 29 maart 2009 heeft de voorzitter van de Rechtbank van koophandel te Leuven overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag voor 2008 van de Rechtbank van koophandel te Leuven, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 20 maart 2009.

Bij brief van 8 april 2009 heeft de voorzitter van de Rechtbank van koophandel te Brussel overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag voor 2008 van de Rechtbank van koophandel te Brussel, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 30 maart 2009.

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Algemene vergadering van de vrederechters en de rechters in de politierechtbanken

Bij brief van 2 april 2009 heeft de voorzitter van Algemene Vergadering van de vrederechters en de rechters in de politierechtbanken ressorterende onder het Hof van Beroep te Bergen overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag voor 2008 van de Algemene vergadering van de vrederechters en de rechters in de politierechtbanken ressorterende onder het Hof van Beroep te Bergen, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 27 maart 2009.

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Bij brief van 3 april 2009 heeft de directeur van het Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding, overeenkomstig artikel 6 van de wet van 15 februari 1993 tot oprichting van een Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, aan de Senaat overgezonden, het jaarverslag 2008 "Migratie".

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie en de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

de Courtrai-Ypres-Furnes a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 le rapport de fonctionnement 2008 du Tribunal du travail de Courtrai-Ypres-Furnes, approuvé lors de son assemblée générale du 31 mars 2009.

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Tribunaux de commerce

Par lettre du 24 mars 2009, le président du Tribunal de commerce de Namur a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement pour 2008 du Tribunal de commerce de Namur, approuvé lors de son assemblée générale du 20 mars 2009.

Par lettre du 29 mars 2009, le président du Tribunal de commerce de Louvain a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement pour 2008 du Tribunal de commerce de Louvain, approuvé lors de son assemblée générale du 20 mars 2009.

Par lettre du 8 avril 2009, le président du Tribunal de commerce de Bruxelles a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement pour 2008 du Tribunal de commerce de Bruxelles, approuvé lors de son assemblée générale du 30 mars 2009.

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Assemblée générale des juges de paix et des juges aux tribunaux de police

Par lettre du 2 avril 2009 le président de l'Assemblée générale des juges de paix et des juges aux tribunaux de police du ressort de la Cour d'Appel de Mons a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement pour l'année 2008 de l'Assemblée générale des juges de paix et des juges aux tribunaux de police du ressort de la Cour d'Appel de Mons, approuvé lors de son assemblée générale du 27 mars 2009.

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme

Par lettre du 3 avril 2009, le directeur du Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme a transmis au Sénat, conformément à l'article 6 de la loi du 15 février 1993 créant un Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme, le rapport annuel 2008 « Migration ».

– **Envoi à la commission de la Justice et à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.**

Directie-generaal internationale samenwerking – Mensenrechten in partnerlanden

Bij brief van 6 april 2009 heeft de minister van Ontwikkelingssamenwerking, overeenkomstig artikel 3 van de wet van 7 februari 1994 om het beleid van ontwikkelingssamenwerking te toetsen aan de eerbied voor de rechten van de mens, aan de Senaat overgezonden, het verslag over de eerbied voor de rechten van de mens voor de landen waarmee België een overeenkomst inzake ontwikkelingssamenwerking heeft afgesloten, voor het jaar 2008.

- **Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging.**

Centrale Raad voor het Bedrijfsleven

Bij brief van 1 april 2009 heeft de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, overeenkomstig artikel 1 van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven aan de Senaat overgezonden:

- het advies betreffende het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 januari 2001 tot uitvoering van het Wetboek van vennootschappen en van het koninklijk besluit van 12 september 1983 tot bepaling van de minimumindeling van een algemeen rekeningstelsel,

goedgekeurd tijdens zijn plenaire vergadering van 1 april 2009.

Bij brief van 2 april 2009 heeft de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, overeenkomstig artikel 1 van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven aan de Senaat overgezonden:

- het advies “werk maken van een gemeenschapsoctrooi en van een sterkere octrooi-cultuur in België”,

goedgekeurd tijdens zijn plenaire vergadering van 20 december 2007.

- **Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**

Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en Nationale Arbeidsraad

Bij brieven van 3 april 2009 hebben de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en de Nationale Arbeidsraad, overeenkomstig artikel 1 van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven en artikel 1 van de organieke wet van 29 mei 1952 tot inrichting van de Nationale Arbeidsraad aan de Senaat overgezonden:

- het advies over de prioriteiten die aan het Belgische voorzitterschap van de Europese Unie (2010) moeten worden gegeven (Advies nr. 1 678, CRB 2009-561 DEF CCR 10);
- het advies over de aanpassing van verschillende wetten aan de REACH-verordening met het oog op het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk (Advies

Direction générale de la coopération internationale – Droits de l’Homme dans les pays partenaires

Par lettre du 6 avril 2009, le ministre de la Coopération au développement a transmis au Sénat, en application de l’article 3 de la loi du 7 février 1994 pour évaluer la politique de coopération au développement en fonction du respect des droits de l’homme, le rapport relatif au respect des droits de l’homme dans les pays avec lesquels la Belgique a conclu un accord général de coopération pour l’année 2008.

- **Envoi à la commission des Relations extérieures et de la Défense.**

Conseil central de l’économie

Par lettre du 1er avril 2009, le Conseil central de l’économie a transmis au Sénat, conformément à l’article premier de la loi du 20 septembre 1948 portant organisation de l’économie :

- l’avis concernant le projet d’arrêté royal portant modification à l’arrêté royal du 30 janvier 2001 portant l’exécution du Code des sociétés et à l’arrêté royal du 12 septembre 1983 déterminant la teneur et la présentation d’un plan comptable minimum normalisé,

approuvé lors de sa séance plénière du 1er avril 2009.

Par lettre du 2 avril 2009, le Conseil central de l’économie a transmis au Sénat, conformément à l’article premier de la loi du 20 septembre 1948 portant organisation de l’économie :

- l’avis « œuvrer à un brevet communautaire et à une culture de brevets plus forte en Belgique »,

approuvé lors de sa séance plénière du 20 décembre 2007.

- **Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Conseil central de l’économie et Conseil national du travail

Par lettres du 3 avril 2009, le Conseil central de l’économie et le Conseil national du travail ont transmis au Sénat, conformément à l’article premier de la loi du 20 septembre 1948 portant organisation de l’économie et à l’article premier de la loi du 29 mai 1952 organique du Conseil national du travail :

- l’avis sur les priorités à donner à la Présidence belge de l’Union européenne en 2010 (Avis n° 1 678, CCE 2009-561 DEF CCR 10) ;

- l’avis sur l’adaptation des différentes lois au règlement REACH en vue du bien-être des travailleurs lors de l’exécution de leur travail (Avis n° 1 679, CCE 2009-560

nr. 1 679, CRB 2009-560 DEF CCR 10).

- **Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden en naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Economische Overheidsbedrijven – NMBS

Bij brief van 2 april 2009 heeft de ombudsman bij de NMBS, overeenkomstig artikel 46 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven aan de Senaat overgezonden, het jaarverslag 2008 van de ombudsman bij de NMBS.

- **Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**

Internationale Arbeidsconferentie

Bij brief van 14 april 2009, heeft de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen, overeenkomstig de bepalingen van artikel 19, §5 en 6, van de Oprichtingsakte van de Internationale Arbeidsorganisatie, geamendeerd in 1946 en door het Parlement goedgekeurd bij de wet van 3 december 1947 (Belgisch Staatsblad van 3 juni 1948) aan de Senaat overgezonden, de originele teksten van de internationale documenten betreffende:

- het advies nr. 1 646 inzake IAO – voorlegging aan het parlement van de instrumenten – Verdrag nr. 187 en aanbeveling nr. 197 betreffende het promotioneel kader voor veiligheid en gezondheid op het werk,

aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens de 95ste zitting te Genève in juni 2006.

- **Ter Griffie gedeponeerd.**
- **Van deze mededeling wordt aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen akte gegeven.**

DEF CCR 10).

- **Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques et à la commission des Affaires sociales.**

Entreprises publiques économiques – SNCB

Par lettre du 2 avril 2009, le médiateur auprès de la SNCB a transmis au Sénat, conformément à l'article 46 de la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques, le rapport annuel d'activités 2008 du médiateur auprès de la SNCB.

- **Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Conférence internationale du Travail

Par lettre du 14 avril 2009, la vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances a transmis au Sénat, conformément aux dispositions de l'article 19, §5 et 6, de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, amendée en 1946 et approuvée par le Parlement par la loi du 3 décembre 1947 (Moniteur belge du 3 juin 1948), les textes originaux des instruments internationaux concernant :

- l'avis n° 1 646 concernant OIT – soumission au parlement des instruments – Convention n° 187 et recommandation n° 197 sur le cadre promotionnel pour la sécurité,

adopté par la Conférence internationale du Travail lors de sa 95e session, tenue à Genève en juin 2006.

- **Dépôt au Greffe.**
- **Il est donné acte de cette communication à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances.**